

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 803/2004/EF af 21. april 2004 om EF-handlingsprogrammet (2004-2008) om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne II-programmet) 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 804/2004/EF af 21. april 2004 om et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (Hercule-programmet) 9
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav 15
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 806/2004 af 21. april 2004 om fremme af ligestilling mellem kønnene i udviklingssamarbejdet 40
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 807/2004 af 21. april 2004 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net 46
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 808/2004 af 21. april 2004 om EF-statistikker om informationssamfundet ⁽¹⁾ 49
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader 56

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 22 EUR

(Fortsættes på næste side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/36/EF af 21. april 2004 om sikkerhed forbundet med tredjelandes luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne	76
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF af 21. april 2004 om begrænsning af emissioner af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse malinge og lakker samt produkter til auto-reparationslakering og om ændring af direktiv 1999/13/EF	87

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2004/424/EF:

★ Rådets afgørelse af 21. april 2004 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse	97
Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao om tilbagetagelse af personer bosiddende uden tilladelse	99

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 803/2004/EF

af 21. april 2004

om EF-handlingsprogrammet (2004-2008) om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne II-programmet)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 152,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fysisk, seksuel og psykologisk vold mod børn, unge og kvinder, og trusler om sådanne handlinger, tvang eller vilkårlig frihedsberøvelse både offentligt og privat, er en krænkelse af deres ret til liv, sikkerhed, frihed, værdighed og fysisk og emotionel integritet og en alvorlig trussel mod ofrenes fysiske og mentale sundhed. Virkningerne af disse former for vold er så udbredte i hele EU, at de udgør et reelt sundhedsproblem og er en hindring for udøvelse af borgerrettigheder på sikker, fri og retfærdig måde.

⁽¹⁾ EUT C 208 af 3.9.2003, s. 52.

⁽²⁾ EUT C 256 af 24.10.2003, s. 85.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 3.9.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 1.12.2003 (EUT C 54 E af 2.3.2004, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 9.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2004.

- (2) Det er vigtigt og nødvendigt at erkende voldens alvorlige umiddelbare og mere langsigtede virkninger for enkelt-personer, familier og samfund, navnlig for sundhed, psykisk og social udvikling og for de berørtes lige muligheder samt de høje sociale og økonomiske omkostninger for samfundet som helhed.

- (3) Ifølge Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) definition er sundhed en tilstand af fuldstændigt fysisk, mentalt og socialt velvære og ikke blot fravær af sygdom eller svagelighed. I en WHO-resolution vedtaget på den 49. generalforsamling i Genève i 1996 hedder det, at vold er et af de største problemer for folkesundheden i hele verden. I en rapport, World report on violence and health, der blev fremlagt af WHO i Bruxelles den 3. oktober 2002, anbefales det, at man fremmer primære forebyggelsesaktioner, at man styrker foranstaltningerne til fordel for voldsofre og øger samarbejdet og udvekslingen af oplysninger om forebyggelse af vold.

- (4) Disse principper er nedfældet i talrige konventioner, erklæringer og protokoller, som er vedtaget af de mest betydningsfulde internationale organisationer og institutioner som f.eks. De Forenede Nationer, Den Internationale Arbejdsorganisation, verdenskvindekonferencen og verdenskongressen til bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn i kommercielt øjemed. Det betydningsfulde arbejde, der på dette område udføres af internationale organisationer, bør suppleres af en indsats fra Fællesskabets side. Det hedder således i traktatens artikel 3, stk. 1, litra p), at Fællesskabets virke skal indebære bidrag til opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

- (5) Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽⁴⁾ bekræfter bl.a. retten til et liv i værdighed, lighed og solidaritet. Det indeholder en række specifikke bestemmelser til beskyttelse og fremme af fysisk og mental integritet, ligestilling mellem mænd og kvinder,

⁽⁴⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

børns rettigheder og ikke-forskelsbehandling samt til forhindring af umenneskelig eller nedværdigende behandling, slaveri og tvangsarbejde samt børnearbejde.

ger, og med dette for øje er det nødvendigt at vedtage endnu en fase for programmet, i det følgende benævnt »Daphne II-programmet«.

- (6) Kommissionen er af Europa-Parlamentet blevet opfordret til at udarbejde og gennemføre handlingsprogrammer til bekæmpelse af disse former for vold, bl.a. i Europa-Parlamentets beslutninger af henholdsvis 19. maj 2000 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om fremtidige initiativer i kampen mod handel med kvinder ⁽¹⁾ og af 20. september 2001 om skamfering af kvinders kønsorganer ⁽²⁾.
- (7) Handlingsprogrammet, iværksat ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 293/2000/EF af 24. januar 2000 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphne-programmet) (2000-2003) om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder ⁽³⁾, har medvirket til at øge bevidstheden i EU og øge og konsolidere samarbejdet mellem de organisationer i medlemsstaterne, som er aktive inden for bekæmpelse af vold.
- (8) Daphne-programmet har givet anledning til en overvældende respons og opfylder helt klart et påtrængende behov hos de frivillige organisationer. De finansierede projekter er allerede begyndt at have en forstærkende virkning på arbejdet i ngo'er og relevante institutioner i Europa. Dette program har allerede bidraget væsentligt til udviklingen af en EU-politik vedrørende bekæmpelse af vold, menneskehandel, seksuelt misbrug og pornografi med virkninger langt uden for EU's grænser, som nævnt i midtvejsevalueringen af Daphne-programmet.
- (9) I sin beslutning af 4. september 2002 om midtvejsrevisionen af Daphne-programmet ⁽⁴⁾, understreger Europa-Parlamentet, at programmet imødekommer væsentlige behov for effektive strategier til bekæmpelse af vold, og at det bør videreføres efter 2003, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag til et nyt handlingsprogram på grundlag af erfaringerne siden 1997, hvortil der bevilges et passende rammebeløb.
- (10) Det er ønskeligt at sikre fortsættelsen af de projekter, der støttes af Daphne-programmet, at bygge videre på de høstede erfaringer og give mulighed for at fremme europæiske foranstaltninger på grundlag af disse erfaringer, og med dette for øje er det nødvendigt at vedtage endnu en fase for programmet, i det følgende benævnt »Daphne II-programmet«.
- (11) Fællesskabet kan bidrage til at forbedre de foranstaltninger til forebyggelse af vold, herunder misbrug og seksuel udnyttelse af børn, unge og kvinder, samt beskyttelse af volds ofre og risikogrupper, der først og fremmest bør træffes af medlemsstaterne, ved at sprede og udveksle information og erfaringer, fremme en innovativ strategi, opstille fælles prioriteringer, udvikle netværk, hvor der er anledning til det, udvælge projekter på fællesskabsplan samt ved at motivere og mobilisere alle berørte parter. Disse foranstaltninger bør også omfatte børn og kvinder, der er kommet til en medlemsstat som led i menneskehandel. Fællesskabet kan også gøre opmærksom på og stimulere god praksis.
- (12) Daphne II-programmet kan tilføre merværdi ved at gøre opmærksom på og stimulere god praksis, ved at opfordre til nytænkning og ved udveksling af erfaringer om de foranstaltninger, der træffes i medlemsstaterne, herunder udveksling af information vedrørende de forskellige love og sanktioner og de opnåede resultater. Af hensyn til opnåelse af programmets målsætninger og til en så effektiv anvendelse af de disponible midler som muligt foretages der en omhyggelig udvælgelse af aktionsområder, idet der vælges projekter, hvor en fællesskabsindsats giver ekstra fordele, og som indeholder forslag og idéer til, hvorledes nye former for forebyggelse og bekæmpelse af vold kan afprøves og resultaterne heraf spredes som led i en tværfaglig strategi.
- (13) Målene for den påtænkte foranstaltning, nemlig at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod børn, unge og kvinder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre virkeliggøres på fællesskabsplan, da der er behov for en koordineret og tværfaglig metode, der tilgodeser fastlæggelsen af tværnationale rammer for uddannelse, oplysning, undersøgelser og udveksling af god praksis, samt udvælgelse af fællesskabsdækkende projekter; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (14) Daphne II-programmet bør løbe over fem år for at give tilstrækkelig tid til, at de foranstaltninger, der skal iværksættes, kan opfylde målsætningerne, og at erfaringerne kan indsamles og integreres i god praksis i hele Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 307.

⁽²⁾ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 126.

⁽³⁾ EFT L 34 af 9.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 272 E af 13.11.2003, s. 390.

(15) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

(16) I denne afgørelse fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽²⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Anden fase af Daphne-programmet til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod børn, unge og kvinder, og til beskyttelse af ofre og risikogrupper (»Daphne II-programmet«) iværksættes hermed for perioden 1. januar 2004 til 31. december 2008. Programmet kan forlænges.

I forbindelse med Daphne II-programmet omfatter begrebet »børn« unge op til 18 år, hvilket er i overensstemmelse med internationale instrumenter vedrørende børns rettigheder.

Projekter med foranstaltninger specielt udformet for modtagergrupper som f.eks. »teenagere« (13-19 årige) eller personer i alderen 12 til 25 år, vil imidlertid blive betragtet som værende rettet mod gruppen »unge«.

Artikel 2

Programmets målsætninger

1. Daphne II-programmet skal bidrage til den generelle målsætning at yde borgerne en høj grad af beskyttelse mod vold, herunder beskyttelse af den fysiske og mentale sundhed.

Programmets målsætning er at forebygge og bekæmpe alle former for vold i offentlige og private sfærer mod børn, unge og kvinder ved at træffe forebyggende foranstaltninger og yde

støtte til ofre og risikogrupper, herunder navnlig forebyggelse af fremtidig udsættelse for vold. Det sigter yderligere mod at bistå og tilskynde ikke-statslige og andre organisationer, der er aktive på dette område.

2. Hensigten med de foranstaltninger, der skal gennemføres under Daphne II-programmet, og som er anført i bilaget, er følgende:

- a) at fremme tværnationale foranstaltninger:
 - i) at opstille tværfaglige netværk, navnlig til støtte for voldsofre og risikogrupper
 - ii) at sikre udvidelsen af videnbasen, udveksling af oplysninger og fastlæggelse og udbredelse af god praksis, herunder uddannelse, studiebesøg og personaleudveksling
 - iii) at skabe bevidsthed om vold blandt målgrupper som f.eks. specifikke faggrupper, kompetente myndigheder og udvalgte sektorer i den brede befolkning med henblik på både at øge forståelsen og bekæmpe accepten af vold samt at fremme støtten til ofre og at anmelde voldssager til de kompetente myndigheder
 - iv) at studere voldsrelaterede fænomener og muligheder for forebyggelse, at undersøge og tackle de grundlæggende årsager til vold på alle niveauer af samfundet
- b) at iværksætte supplerende foranstaltninger, som Kommissionen tager initiativ til, som f.eks. undersøgelser, udformning af indikatorer, dataindsamling, udarbejdelse af køns- og aldersspecifikke statistikker, seminarer, ekspertmøder eller andre aktiviteter, der tjener til at styrke programmets videnbase og formidle de oplysninger og resultater, man når frem til i dette program.

Artikel 3

Deltagelse i programmet

1. Daphne II-programmet skal være åbent for deltagelse af offentlige og private organisationer og offentlige institutioner (lokale myndigheder på relevant plan, universitetsinstitutioner og forskningscentre), som arbejder med forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder, med beskyttelse mod disse former for vold, med at yde støtte til ofre, med at gennemføre målrettede foranstaltninger, der fører til større afstandtagen fra disse former for vold, eller som tilskynder til at ændre holdning og adfærd over for sårbare grupper og voldsofre.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2003/429/EF (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 25).

2. Programmet er åbent for deltagelse af:
- a) de tiltrædende stater, som underskrev tiltrædelsestraktaten den 16. april 2003
 - b) EFTA/EØS-landene i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen
 - c) Rumænien og Bulgarien, hvor betingelserne for deltagelse fastsættes i henhold til de respektive Europaaftaler, tillægsprotokollerne til disse aftaler og de respektive associeringsråds afgørelser
 - d) Tyrkiet, hvor betingelserne for deltagelse fastsættes i henhold til rammeaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Tyrkiet om de generelle principper for Republikken Tyrkiets deltagelse i Fællesskabets programmer ⁽¹⁾.

3. For at modtage finansiel støtte under programmet skal projekterne omfatte mindst to medlemsstater, have en maksimal løbetid på to år og tage sigte på at opfylde de målsætninger, der er nævnt i artikel 2.

Artikel 4

Foranstaltninger under programmet

Daphne II-programmet omfatter følgende foranstaltninger:

- a) fastlæggelse og udveksling af bedste praksis og faglige erfaringer, bl.a. med henblik på at iværksætte forebyggende foranstaltninger og hjælpe ofre
- b) kortlægning, undersøgelser og forskning
- c) arbejde i marken med inddragelse af støttemodtagere, navnlig børn og unge, i alle faser af projektets udformning, gennemførelse og evaluering
- d) oprettelse af bæredygtige tværfaglige netværk
- e) uddannelse samt udformning af undervisningspakker
- f) udvikling og gennemførelse af behandlingsprogrammer for og støtte til dels ofre og udsatte personer og dels voldsmænd, samtidig med at ofres sikkerhed garanteres

- g) udformning og gennemførelse af bevidsthedsskabende foranstaltninger rettet mod specifikke målgrupper, udformning af materiale til supplerende af det, der allerede findes, eller tilpasning og anvendelse af eksisterende materiale i andre geografiske områder eller til andre målgrupper
- h) udbredelse af resultaterne af de to Daphne-programmer, så de kan tilpasses, overføres og anvendes af andre støttemodtagere eller i andre geografiske områder
- i) vurdering og udvikling af foranstaltninger, der bidrager til positiv behandling af personer, som er udsat for vold, dvs. foranstaltninger som bidrager til en strategi, der tilskynder til respekt for disse personer og fremmer deres trivsel og selvudfoldelse.

Artikel 5

Finansiering

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af Daphne II-programmet for perioden 1. januar 2004 til 31. december 2008 er på 50 mio. EUR, hvoraf 29 mio. EUR omfatter perioden frem til 31. december 2006.

For perioden, der følger den 31. december 2006 anses beløbet for godkendt, hvis det for denne fase er i overensstemmelse med de finansielle overslag, der gælder for den periode, der begynder i 2007.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af det finansielle overslag.

3. Finansieringsafgørelserne indebærer, at der indgås finansieringsaftaler mellem Kommissionen og støttemodtagerne.

4. Det tilskud, der ydes over fællesskabsbudgettet, må ikke overstige 80 % af de samlede projektkomkostninger.

Dog kan de supplerende foranstaltninger som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), finansieres med op til 100 %, med forbehold af et loft på 15 % af programmets samlede årlige bevilning.

Artikel 6

Programmets gennemførelse

1. Kommissionen er ansvarlig for Daphne II-programmets forvaltning og gennemførelse og sikrer, at samtlige resultater og produkter, der finansieres af dette program, er gratis tilgængelige i elektronisk form.

⁽¹⁾ EUT L 61 af 2.3.2002, s. 29.

2. Kommissionen sikrer, at der tages ligeligt hensyn til de tre målgrupper, nemlig børn, unge og kvinder, hvad angår programmets gennemførelse.

3. De foranstaltninger, der vedrører den årlige arbejdsplan, og som er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 7, stk. 2.

4. De foranstaltninger, der vedrører alle andre spørgsmål, og som er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 7, stk. 3.

Artikel 7

Udvalg

1. Kommissionen består af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 8

Kontrol og evaluering

1. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre kontrol og løbende evaluering af Daphne II-programmet under hensyntagen til de generelle og særlige målsætninger, der henvises til i artikel 2 og de særlige målsætninger i bilaget.

2. Senest den 1. juni 2006 forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori man vurderer relevansen, nytten, bæredygtigheden, virkningerne og effektiviteten af de Daphne II-aktiviteter, der på det tidspunkt er gennemført. Denne rapport indeholder en forhåndsevaluering til støtte for eventuelle fremtidige foranstaltninger. Derudover forelægger Kommissionen, sideløbende med fremlæggelsen af det foreløbige budgetforslag for 2007, budgetmyndigheden en gennemgang af den kvalitative og kvantitative evaluering af resultaterne set i forhold til den årlige gennemførelsesplan.

I forbindelse med budgetbehandlingen for 2007 aflægger Kommissionen senest inden den 1. juni 2006 rapport om overensstemmelsen mellem beløbet for 2007-2008 og de nye finansielle overslag. Om nødvendigt tager Kommissionen i forbindelse med budgetbehandlingen for 2007-2008 de nødvendige skridt til at sikre, at de årlige bevillinger er i overensstemmelse med de nye finansielle overslag.

3. Kommissionen forelægger ved Daphne II-programmets afslutning en endelig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport skal bl.a. indeholde oplysninger om det arbejde, der er udført i forbindelse med de i afsnit II, litra c), i bilaget omhandlede foranstaltninger, som et grundlag for at vurdere behovet for yderligere politisk handling.

4. Kommissionen skal også sende de i stk. 2 og 3 nævnte rapporter til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og til Regionsudvalget.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

D. ROCHE

Formand

BILAG

SÆRLIGE MÅLSÆTNINGER OG FORANSTALTNINGER

I. TVÆRNATIONALE FORANSTALTNINGER

1. Fastlæggelse og udveksling af bedste praksis og erfaringer

Målsætning: at støtte og fremme udveksling, tilpasning og anvendelse af god praksis til brug i andre sammenhænge eller geografiske områder

At stimulere og fremme udvekslingen af god praksis på fællesskabsplan i forbindelse med beskyttelse af og støtte til børn, unge og kvinder — ofre eller risikogrupper — med særlig vægt på følgende områder:

- a) forebyggelse (generelt eller rettet mod særlige målgrupper)
- b) beskyttelse af og støtte til ofre (psykolog- og lægehjælp, socialhjælp, skolehjælp, juridisk bistand, logi, overflytning og beskyttelse af ofre, uddannelse og reintegrering i samfundet og arbejdslivet)
- c) procedurer til varetagelse af børns tarv, herunder navnlig dem, der er ofre for prostitution, unges og kvinders tarv, når disse er voldsofre
- d) måling af den reelle virkning af de forskellige voldsformer for ofrene og samfundet i Europa, så dette fænomen kan modvirkes på rette vis.

2. Kortlægning, undersøgelser og forskning

Målsætning: at studere voldsrelaterede fænomener

At støtte forskningsaktiviteter, køns- og aldersspecifikke undersøgelser og kortlægninger på området vold for bl.a.:

- a) at udforske og vurdere forskellige årsager, omstændigheder og mekanismer i forbindelse med voldens opståen og tiltag, herunder påtvungne handlinger, f.eks. tiggeri og tyveri
- b) at analysere og sammenligne eksisterende forebyggelses- og beskyttelsesmodeller
- c) at udvikle forebyggelses- og beskyttelsespraksis
- d) at vurdere virkningen af vold, også med hensyn til sundhed, både på ofre og på samfundet som helhed, herunder de økonomiske omkostninger
- e) at undersøge muligheden for at indsætte filtre, som gør det umuligt at videreformidle børnepornografi på internettet
- f) at iværksætte undersøgelser vedrørende børn, der er ofre for prostitution, med henblik på at bidrage til at undgå dette fænomen ved at skabe bedre viden om risikofaktorerne.

3. Arbejde i marken med inddragelse af støttemodtagerne

Målsætning: aktiv gennemførelse af prøvede metoder til forebyggelse af og beskyttelse mod vold

At støtte iværksættelse af metoder, uddannelsesmoduler og bistand (psykologisk, lægelig, social, skolemæssig, juridisk og i forbindelse med reintegrering) med direkte inddragelse af støttemodtagerne.

4. Etablering af bæredygtige tværfaglige netværk

Målsætning: at støtte og anspore både ikke-statslige organisationer (ngo'er) og andre organisationer, herunder lokale myndigheder (på relevant plan), der arbejder med bekæmpelse af vold, til at samarbejde

At støtte etablering og styrkelse af tværfaglige netværk og at opmuntre og støtte samarbejdet mellem ngo'er og de forskellige organisationer og offentlige organer med henblik på at øge viden om og forståelse af hinandens roller samt at yde omfattende tværfaglig støtte til volds ofre og risikogrupper.

Disse netværk skal navnlig iværksætte aktiviteter med henblik på at løse voldsproblemet, der sigter mod:

- a) at opstille fælles rammer for analyse af vold, herunder en definition af forskellige former for vold, årsagerne til vold og alle følgevirkningerne heraf, samt for gennemførelsen af hensigtsmæssige tværsektoriale foranstaltninger
- b) at vurdere forskellige typer af og effektiviteten af foranstaltninger og praksis til forebyggelse og påvisning af vold samt til støtte for volds ofre, navnlig for at sikre, at de aldrig mere udsættes for vold
- c) at fremme aktiviteter til løsning af dette problem på såvel internationalt som nationalt niveau.

5. Uddannelse og udformning af undervisningspakker

Målsætning: udformning af undervisningspakker om forebyggelse af vold og positiv behandling

At udforme og afprøve undervisningspakker og foranstaltninger til forebyggelse af vold mod børn, unge og kvinder, om positiv behandling samt om konfliktstyring, til brug i skoler og voksenuddannelsesinstitutioner, sammenslutninger, erhvervsvirksomheder, offentlige institutioner og ikke-statslige organisationer.

6. Udvikling og gennemførelse af behandlingsprogrammer

Målsætning: udvikling og gennemførelse af behandlingsprogrammer dels for ofre og udsatte personer, såsom børn og unge, der er vidne til vold i hjemmet, og dels for voldsmænd med henblik på forebyggelse af vold

At påvise mulige årsager, omstændigheder og mekanismer i forbindelse med voldens opståen og tiltagen, herunder evt. hvad der karakteriserer og motiverer voldsmænd og personer, der benytter vold i kommercielt øjemed som f.eks. seksuel eller ikke-seksuel udnyttelse.

At tilrettelægge, afprøve og gennemføre behandlingsprogrammer baseret på resultater af ovennævnte.

7. Bevidsthedsskabende foranstaltninger rettet mod specifikke målgrupper

Målsætning: at øge bevidstheden om og forståelsen af vold og forebyggelse af vold mod børn, unge og kvinder med det formål at bekæmpe accepten af vold, at yde støtte til ofre og udsatte grupper og at fremme rapportering af voldssager

Følgende foranstaltninger er, blandt andre, støtteberettigede:

- a) udvikling og gennemførelse af oplysende og bevidsthedsskabende foranstaltninger med sigte på børn, unge og kvinder, navnlig om de potentielle farer for vold og måder at undgå dem på; andre målgrupper kunne være specifikke faggrupper som f.eks. lærere, undervisere, læger, ungdomsledere eller socialarbejdere, advokater, politimyndigheder, medier osv.
- b) udvikling af fællesskabsdækkende informationskilder til støtte og oplysning for ngo'er og offentlige organer om offentligt tilgængelige oplysninger, som er relevante for voldsproblematikken, metoderne til forebyggelse af vold og rehabilitering af ofre, samlet af statslige, ikke-statslige, akademiske og andre kilder; dette skulle gøre det muligt at integrere disse informationer i alle relevante informationssystemer

- c) tilskyndelse til foranstaltninger og specifikke tjenester med henblik på at øge anmeldelserne til myndighederne af vold og diverse former for handel med børn, unge og kvinder med henblik på seksuel og ikke-seksuel udnyttelse
- d) fremme af informationskampagner i massemedierne, hvor der tages afstand fra voldshandlinger og slås til lyd for, at ofre skal støttes ved at tilbyde dem psykologisk, moralsk og konkret hjælp.

Udarbejdelse af materiale som supplement til det, der allerede findes, eller tilpasning og anvendelse af eksisterende materiale i andre geografiske områder eller til andre målgrupper skal fremmes.

II. SUPPLERENDE FORANSTALTNINGER

Med henblik på at sikre, at alle programmets aspekter er dækket helt, selv i mangel af forslag — eller egnede forslag — på et givet område, gennemfører Kommissionen mere proaktive foranstaltninger for at udfylde eventuelle huller.

Derfor vil programmet finansiere supplerende foranstaltninger, som Kommissionen tager initiativ til, bl.a. på følgende områder:

- a) muliggørelse af opstilling af indikatorer for vold, således at virkningen af politikker og projekter kan måles. Dette skal baseres på indhøstede erfaringer om alle former for vold mod børn, unge og kvinder
- b) etablering af en procedure til regelmæssig og bæredygtig dataindsamling, om muligt med Eurostats bistand, med henblik på en mere nøjagtig kvantificering af vold i EU
- c) omsætning til politisk problemformulering, hvor det er muligt, på baggrund af det arbejde, der udføres i finansierede projekter med henblik på forslag til fælles politikker til bekæmpelse af vold på fællesskabsplan og styrkelse af retspraksis
- d) analyse og evaluering af de finansierede projekter med henblik på forberedelse af et europæisk år for bekæmpelse af vold
- e) spredning i hele Europa af de former for god praksis, der udspringer af finansierede projekter, dette kan opnås ved forskellige midler:
 - i) ved udarbejdelse og distribution af trykt materiale, cd-rom'er, videofilm og internetsider, samt gennemførelse af reklamekampagner og udsendelse af reklamespot
 - ii) ved støtte til eller organisering af udvekslinger af erfarent personale mellem organisationerne med henblik på bistand ved gennemførelse af nye løsninger eller former for praksis, der har vist sig effektive andre steder
 - iii) ved at gøre det muligt for en enkelt ngo at anvende, tilpasse eller overføre resultater fra de to Daphne-programmer til et andet EU-område eller en anden kategori af støttemodtager
 - iv) oprettelse af en servicetjeneste til bistand for ngo'er, især dem som deltager for første gang, med henblik på udarbejdelse af deres projekter, skabe forbindelser til andre partnere og anvende og nyde gavn af Daphne-programmerne
 - v) ved at samarbejde så tæt som muligt med massemedierne
- f) afholdelse af seminarer for alle involverede i finansierede projekter med henblik på at forbedre forvaltningen og netværksfunktionen samt at støtte udveksling af oplysninger
- g) gennemførelse af undersøgelser og tilrettelæggelse af ekspertmøder og seminarer i direkte tilslutning til gennemførelse af den foranstaltning, de er en væsentlig del af.

Endvidere kan Kommissionen til brug for programmets gennemførelse søge teknisk bistand, der finansieres inden for de generelle finansielle rammer, og, på de samme betingelser, ekspertbistand.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 804/2004/EF**af 21. april 2004****om et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (Hercule-programmet)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Fællesskabets økonomiske interesser», og under konto
B5-910, »Generelle foranstaltninger til bekæmpelse af
svig« i EU's almindelige budget.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 280, stk. 4,

- (5) I artikel 112 i Rådets forordning (EF,Euratom) nr.
1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen
vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige
budget ⁽³⁾ fastsættes der strenge betingelser for ydelse af
tilskud til foranstaltninger, der allerede er igangsat. Disse
betingelser præciseres i basisretsakten.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

- (6) Der bør derfor vedtages en sådan basisretsakt, således at
samtlige bestående støtteforanstaltninger rationaliseres
og suppleres ved vedtagelsen af nærværende afgørelse
om et struktureret, specifikt og tværfagligt EU-handlings-
program, der skal gælde i en længere periode.

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet og medlemsstaterne har sat sig som mål at
bekæmpe svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader
Fællesskabets finansielle interesser. Alle disponible midler
må sættes ind for at nå dette mål, samtidig med at den
nuværende ansvarsfordeling og -balance mellem med-
lemsstaterne og Fællesskabet overholdes.
- (2) Aktioner, hvis formål især er at sørge for bedre infor-
mation, gennemføre undersøgelser, arrangere uddannelse
og iværksætte teknisk og videnskabelig bistand inden for
bedrageribekæmpelse, er i høj grad med til at sikre en
bedre beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.
- (3) Derfor bør aktioner på dette område fremmes, ligesom
organer, der er aktive med henblik herpå, bør støttes
gennem ydelse af driftstilskud. De allerede indvundne
erfaringer viser, at der er interesse for at støtte for-
anstaltninger på EU-plan som supplement til medlems-
staternes aktioner.
- (4) Støtten til organerne og aktionerne blev indtil 2003
opført under konto A0 3600 og A0 3010, »Konferencer,
kongresser og møder i forbindelse med europæiske
juristforbunds aktiviteter med henblik på at beskytte

- (7) Det pågældende program bør være åbent for alle med-
lemsstaterne og nabolande, da det er vigtigt at sikre en
effektiv og ensartet beskyttelse af Fællesskabets finansi-
elle interesser ud over medlemsstaternes områder.
- (8) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har i for-
bindelse med vedtagelsen af forordning (EF,Euratom) nr.
1605/2002 forpligtet sig til at sørge for, at basisrets-
akten kan træde i kraft fra regnskabsåret 2004.
- (9) Der bør desuden i de støttebestemmelser, der iværksæt-
tes, tages hensyn til de særlige karakteristika for orga-
nerne til beskyttelse af Fællesskabets finansielle inter-
esser.
- (10) I denne afgørelse fastlægges for hele programmets
varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i
punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999
mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen
om budgetdisciplin og forbedring af budgetprocedu-
ren ⁽⁴⁾ udgør det primære referencegrundlag for budget-
myndigheden inden for rammerne af den årlige budget-
procedure.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 30.12.2003, s. 5.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 9.3.2004 (endnu ikke offentliggjort
i EUT) og Rådets afgørelse af 5.4.2004.

⁽³⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1, berigtiget i EFT L 25 af 30.1.2003,
s. 43.

⁽⁴⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og
Rådets afgørelse 2003/429/EF (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 25).

- (11) Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en interimrapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om gennemførelsen af programmet og en endelig rapport fra OLAF om opfyldelsen af programmets målsætninger.
- (12) Denne afgørelse overholder subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne.
- (13) Denne afgørelse berører ikke støtte, der ydes i forbindelse med beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser på grundlag af programmer vedrørende det straffetretlige aspekt —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Programmets mål

1. Ved denne afgørelse fastlægges et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Dette program benævnes »Hercule-programmet«.
2. Målet med programmet er ved fremme af aktioner og støtte til organer at medvirke til at beskytte Fællesskabets finansielle interesser efter de generelle kriterier, der omhandles i bilaget, og som nærmere præciseres i de enkelte årlige tilskudsprogrammer. Herved tages der hensyn til tværnationale og tværfaglige aspekter. Programmet skal først og fremmest sikre konvergens i aktionernes indhold, således at der på grundlag af overvejelser om bedste praksis indføres en effektiv og ensartet beskyttelse, samtidig med at de enkelte medlemsstaters traditioner respekteres.

Artikel 2

Adgang til programmet

1. Modtageren af et tilskud fra Fællesskabet til en aktion til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser skal overholde bestemmelserne i bilaget. Aktionen skal overholde principperne for Fællesskabets aktiviteter til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, og der skal tages hensyn til de særlige kriterier, der er fastsat i indkaldelserne af forslag, ved anvendelse af de prioriteringer, der er fastlagt i de årlige tilskudsprogrammer, hvori de generelle kriterier, der omhandles i bilaget, nærmere præciseres.
2. Det pågældende organ skal for at kunne modtage et driftstilskud fra Fællesskabet under det faste arbejdsprogram for

organer, der arbejder i almen europæisk interesse inden for beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, overholde de generelle kriterier, der omhandles i bilaget.

3. Ansøgninger om driftstilskud skal indeholde alle nødvendige oplysninger, så Kommissionen kan udvælge modtagerne, nemlig:

- organets art
- foranstaltningerne til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser
- de skønnede udgifter til gennemførelse af foranstaltningerne
- samtlige de kriterier, der fremgår af bilagets punkt 4.

Artikel 3

Deltagelse fra lande uden for Fællesskabet

Ud over for modtagere i medlemsstaterne er deltagelse i programmet åben for modtagere og organer i

- a) de tiltrædelseslande, der undertegnede tiltrædelsestraktaten den 16. april 2003
- b) EFTA/EØS-landene i overensstemmelse med bestemmelserne i EØS-aftalen
- c) Bulgarien og Rumænien i overensstemmelse med bestemmelserne i europaaftalerne, tillægsprotokollerne dertil og afgørelserne truffet af de forskellige associeringsråd
- d) Tyrkiet, hvor betingelserne for deltagelse skal fastlægges i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/179/EF af 17. december 2001 om indgåelse af en rammeaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Tyrkiet om de almindelige betingelser for Republikken Tyrkiets deltagelse i Fællesskabets programmer ⁽¹⁾.

Artikel 4

Udvælgelse af modtagere

1. Programmet omfatter én form for tildelingsprocedure baseret på en indkaldelse af forslag for alle støttemodtagere.

⁽¹⁾ EFT L 61 af 2.3.2002, s. 27.

2. Udvælgelsen af de organer, der skal modtage tilskuddene til aktionerne, foretages på grundlag af indkaldelse af forslag under hensyn til de prioriteringer, der er fastlagt i det årlige tilskudsprogram, hvori de generelle kriterier, der omhandles i bilaget, nærmere præciseres. Ved ydelsen af tilskud til en aktion inden for rammerne af nævnte program skal de generelle kriterier, der er fastsat i bilaget, overholdes.

3. Udvælgelsen af de organer, der skal modtage driftstilskuddene, foretages på grundlag af en indkaldelse af forslag. Ved ydelse af et driftstilskud i henhold til et modtagerorgans faste arbejdsprogram skal de generelle kriterier, der er anført i bilaget, overholdes. Kommissionen fastlægger på grundlag af en indkaldelse af forslag i overensstemmelse med artikel 116 i forordning (EF,Euratom) nr. 1605/2002 listen over modtagerorganer og de modtagne beløb.

Artikel 5

Ydelse af tilskuddet

1. Tilskuddet til aktioner kan ikke finansiere alle støtteberettigede udgifter. Et tilskud til en aktion ydet under dette program kan ikke overstige følgende satser:

- a) 50 % af de støtteberettigede udgifter til teknisk bistand
- b) 80 % af de støtteberettigede udgifter til uddannelsesforanstaltninger, fremme af udveksling af fagpersonale og afholdelse af seminarer og konferencer, når der er tale om de modtagere, som er omhandlet i punkt 2, første led, i bilaget
- c) 90 % af de støtteberettigede udgifter til afholdelse af seminarer og konferencer og andre foranstaltninger, når der er tale om de modtagere, som er omhandlet i punkt 2, andet og tredje led, i bilaget.

2. Et driftstilskud ydet under nærværende program kan ikke overstige 70 % af organets støtteberettigede udgifter for det kalenderår, for hvilket tilskuddet ydes.

Det således ydede driftstilskud skal, hvis det fornys, nedtrappes, jf. artikel 113, stk. 2, i forordning (EF,Euratom) nr. 1605/2002. Hvis der ydes et tilskud til et organ, der allerede året før mod-

tog et sådant driftstilskud, bliver satsen for Fællesskabets medfinansiering af det nye tilskud mindst 10 procentpoint lavere end satsen for Fællesskabets medfinansiering det foregående år.

Artikel 6

Finansielle bestemmelser

- 1. Nærværende program begynder den 1. januar 2004 og afsluttes den 31. december 2006.
- 2. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er for perioden fra 2004 til 2006 på 11 775 000 EUR.
- 3. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 7

Opfølgning og evaluering

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:

- a) senest den 30. juni 2006 en rapport fra OLAF om gennemførelsen af programmet og det formålstjenlige i at videreføre det
- b) senest den 31. december 2007 en rapport fra OLAF om, hvordan programmets målsætninger er blevet opfyldt. I denne rapport, der er baseret på de resultater, som tilskudsmodtagerne har opnået, evalueres især deres effektivitet ved gennemførelsen af de mål, der er fastsat i artikel 1 og i bilaget.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

D. ROCHE

Formand

BILAG

1. STØTTEDE AKTIVITETER

Formålet med det generelle mål, der fastsættes i artikel 1, er at forstærke Fællesskabets aktion inden for forebyggelse af bedrageri til skade for Fællesskabets finansielle interesser og inden for bedrageribekæmpelse ved at fremme aktioner udført af enheder, der arbejder i dette øjemed, og driften af dem.

De aktioner, der bidrager til styrkelse og effektivisering af Fællesskabets aktiviteter, jf. artikel 2, er følgende:

- afholdelse af seminarer og konferencer
- fremme af videnskabelige undersøgelser og af debatter om Fællesskabets politikker vedrørende beskyttelse af dets finansielle interesser
- samordning af aktiviteter med henblik på beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser
- uddannelse og bevidstgørelse
- fremme af udveksling af fagpersonale
- udbredelse af videnskabelig viden om Fællesskabets aktioner
- udvikling af specifikke edb-redskaber og tilrådgivningsstillelse af disse
- faglig bistand
- tilskyndelse til og udbygning af dataudveksling.

2. IGANGSÆTNING AF DE STØTTEDE AKTIVITETER

De aktiviteter, som igangsættes af de enheder, der kan modtage et tilskud fra Fællesskabet under programmet, er især aktioner, som styrker Fællesskabets foranstaltninger til beskyttelse af dets finansielle interesser, og som er i almen europæisk interesse eller forfølger et mål inden for rammerne af EU's politik inden for dette område.

I overensstemmelse med artikel 2 har følgende organer adgang til programmet:

- Alle nationale eller regionale forvaltningsmyndigheder i en medlemsstat eller i et land uden for Fællesskabet, der er anført i artikel 3, og som støtter en styrkelse af Fællesskabets foranstaltninger til beskyttelse af dets finansielle interesser.
- Alle forsknings- og undervisningsinstitutter, der i mindst et år har haft status som juridisk person og er etableret og aktive i en medlemsstat eller i et af de lande uden for Fællesskabet, der er anført i artikel 3, og som støtter en styrkelse af Fællesskabets foranstaltninger til beskyttelse af dets finansielle interesser.
- Alle organer, som arbejder uden fortjeneste for øje og i mindst et år har haft status som juridisk person, som er lovligt etableret i en medlemsstat eller i et land uden for Fællesskabet, der er anført i artikel 3, og som støtter en styrkelse af Fællesskabets foranstaltninger til beskyttelse af dets finansielle interesser.

Der kan årligt ydes et driftstilskud til den fortsatte drift af en sådant organ.

3. UDVÆLGELSE AF MODTAGERE

De organer, der modtager et tilskud til en aktion eller til drift i medfør af punkt 2, udvælges på grundlag af indkaldelser af forslag.

4. KRITERIER FOR EVALUERINGEN AF TILSKUDSANSØGNINGERNE

Ansøgningerne om tilskud til aktioner eller eventuelt driftstilskud evalueres under hensyn til

- den foreslåede aktions overensstemmelse med målene for programmet
- den foreslåede aktions komplementaritet med andre støttede aktiviteter
- den foreslåede aktions gennemførlighed, dvs. den konkrete mulighed for dens gennemførelse med de foreslåede midler
- forholdet mellem udgifter og resultater for den foreslåede aktion
- forbedringen af resultatet som følge af den foreslåede aktivitet
- antallet af personer, som den foreslåede aktion tager sigte på
- den foreslåede aktions tværnationale og tværfaglige aspekter
- den foreslåede aktivitets geografiske udstrækning.

5. STØTTEBERETTIGEDE UDGIFTER

I overensstemmelse med punkt 2 tages kun støtteberettigede udgifter, der er nødvendige med henblik på en tilfredsstillende gennemførelse af aktionen, i betragtning ved fastsættelse af størrelsen af tilskuddet.

Desuden er udgifterne i forbindelse med deltagelse af repræsentanter fra Balkan-lande, som deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen for landene i Sydøsteuropa ⁽¹⁾, og visse lande i Samfundet af Uafhængige Stater ⁽²⁾, også støtteberettigede.

6. KONTROL OG REVISION

- 6.1. Modtageren af et driftstilskud stiller i fem år fra den sidste udbetaling al dokumentation for udgifter, der er afholdt i løbet af det år, hvor tilskuddet blev ydet, til rådighed for Kommissionen, herunder især reviderede regnskaber. Tilskudsmodtagerne sørger for, at dokumentation, der eventuelt befinder sig hos partnere eller medlemmer, overdrages til Kommissionen.
- 6.2. Kommissionen kan enten direkte ved hjælp af en af sine medarbejdere eller via et andet kvalificeret eksternt organ efter eget valg foretage en kontrol af anvendelsen af tilskuddet. Disse kontroller kan foretages i hele aftalens løbetid og i en periode på fem år fra dagen for betalingen af tilskuddets saldo. Resultaterne af disse kontroller kan føre til, at Kommissionen træffer beslutning om tilbagekrævning.
- 6.3. Kommissionens personale og de eksterne personer, der har fået mandat fra Kommissionen, skal i det omfang, det er nødvendigt til udførelse af disse kontroller, have adgang bl.a. til modtagerens kontorlokaler og til alle nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form.
- 6.4. Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har samme rettigheder, især ret til adgang, som de i punkt 6.3 omhandlede personer.
- 6.5. For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder, skal Kommissionen i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom,EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽³⁾ foretage kontrol og undersøgelser på stedet i forbindelse med nærværende program. Undersøgelserne gennemføres eventuelt af OLAF i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Albanien, Serbien og Montenegro, Bosnien-Hercegovina samt Kroatien.

⁽²⁾ Belarus, Republikken Moldova, Den Russiske Føderation, Ukraine.

⁽³⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

7. PROGRAMMETS FORVALTNING

Kommissionen kan på grundlag af en omkostnings-/effektivitetsanalyse og i forbindelse med kontrakter om punktuelle tjenesteydelser benytte eksperter og enhver anden form for faglig og administrativ bistand, der ikke medfører udøvelse af offentlig myndighed. Den kan yderligere finansiere undersøgelser og tilrettelægge ekspertmøder, der letter iværksættelsen af programmet, og gennemføre foranstaltninger med henblik på information, offentliggørelse og udbredelse, der har direkte forbindelse med gennemførelse af programmet.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 805/2004**af 21. april 2004****om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 5, andet led,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik herpå skal Fællesskabet bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål, der er nødvendige for det indre markeds funktion.
- (2) Den 3. december 1998 vedtog Rådet Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdamtraktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres ⁽⁴⁾ (Wien-handlingsplanen).
- (3) Det Europæiske Råd støttede på sit møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser som hjørnестenen i oprettelsen af et ægte retligt område.
- (4) Den 30. november 2000 vedtog Rådet et program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽⁵⁾. I programmet anføres under første etape afskaffelse af eksekvaturproceduren, dvs. indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav.

(5) Begrebet »ubestridte krav« bør dække alle situationer, hvor en kreditor, når debitor påviseligt ikke har gjort indsigelse mod arten eller omfanget af et pengekrav, har opnået enten en retsafgørelse over den pågældende debitor eller et eksigibelt dokument, der forudsætter debtors udtrykkelige samtykke, enten i form af et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument.

(6) Den manglende indsigelse fra debtors side som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), kan antage form af, at debitor udebliver fra et retsmøde eller ikke efterkommer en opfordring fra retten til skriftligt at tilkendegive, at han agter at tage til genmæle.

(7) Denne forordning bør finde anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter vedrørende ubestridte krav og på afgørelser truffet efter anfægtelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter, der er attesteret som europæiske tvangsfuldbyrdsdokumenter.

(8) I konklusionerne fra Tammerfors gav Det Europæiske Råd udtryk for, at det bør gøres hurtigere og enklere at få en retsafgørelse fuldbyrdet i en anden medlemsstat end den, hvor retsafgørelsen er truffet, ved at fjerne enhver mellemliggende foranstaltning forud for fuldbyrdelsen i fuldbyrdsstaten. En retsafgørelse, der af den behandlende ret er blevet attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, bør i fuldbyrdelsessammenhæng behandles, som om den var truffet i fuldbyrdsstaten. F.eks. vil registreringen af en attesteret udenlandsk retsafgørelse i Det Forenede Kongerige derfor følge de samme regler som registreringen af en retsafgørelse fra en anden del af Det Forenede Kongerige, og den må ikke indebære en efterprøvelse af den udenlandske retsafgørelses realitet. Selve proceduren for fuldbyrdelse af retsafgørelser bør fortsat afgøres efter national lovgivning.

(9) En sådan procedure må forventes at indebære betydelige fordele i forhold til den eksekvaturprocedure, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽⁶⁾, idet der ikke vil være behov for godken-

⁽¹⁾ EFT C 203 E af 27.8.2002, s. 86.

⁽²⁾ EFT C 85 af 8.4.2003, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 8.4.2003 (EUT C 64 E af 12.3.2004, s. 79), Rådets fælles holdning af 6.2.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 30.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1496/2002 (EFT L 225 af 22.8.2002, s. 13).

- delse fra en ret i en anden medlemsstat med de deraf følgende forsinkelser og omkostninger.
- (10) Når der i en medlemsstat er truffet en retsafgørelse om et ubestridt krav, uden at debitor har deltaget i retsmøderne, er afskaffelsen af enhver form for kontrol i fuldbyrdsstaten uløseligt knyttet sammen med og betinget af, at der er tilstrækkelige garantier for, at debitor har kunnet varetage sine interesser.
- (11) Denne forordning tilsigter at fremme de grundlæggende rettigheder og tager navnlig hensyn til de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den tilsigter især at sikre fuld overholdelse af retten til en retfærdig rettergang som anerkendt i chartrets artikel 47.
- (12) Der bør fastsættes mindstestandarder for den retssag, der fører frem til retsafgørelsen, så det sikres, at debitor — i så god tid og på en sådan måde, at han kan varetage sine interesser under sagen — underrettes om retssagen mod ham, om betingelserne for hans aktive deltagelse heri for at bestride kravet og om konsekvenserne af hans manglende deltagelse.
- (13) På grund af forskellene mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler, navnlig reglerne for forkyndelse af dokumenter, er det nødvendigt at definere sådanne mindstestandarder specifikt og detaljeret. Navnlig vil en forkyndelsesmåde, der støttes på en retlig formodning med hensyn til opfyldelsen af mindstestandarderne, ikke kunne anses for fyldestgørende grundlag for attestering af en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.
- (14) Alle de forkyndelsesmåder, der er anført i artikel 13 og 14, er karakteriseret ved enten (artikel 13) fuld sikkerhed eller (artikel 14) en meget høj grad af sandsynlighed for, at det forkyndte dokument er nået frem til modtageren. I sidstnævnte tilfælde bør en retsafgørelse kun attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, hvis der i domsstaten findes en relevant mekanisme, der gør det muligt for debitor at anmode om fuld prøvelse af retsafgørelsen på de i artikel 19 fastsatte betingelser i de særlige tilfælde, hvor dokumentet, på trods af at artikel 14 er overholdt, ikke er nået frem til modtageren.
- (15) Personlig forkyndelse for visse andre personer end debitor selv i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a) og b), bør kun anses for at opfylde kravene i nævnte bestemmelser, hvis de pågældende personer faktisk har accepteret eller modtaget dokumentet.
- (16) Artikel 15 bør finde anvendelse i situationer, hvor debitor ikke kan repræsentere sig selv i retten, f.eks. fordi debitor er en juridisk person, og det i lovgivningen er fastsat, hvem der repræsenterer debitor, samt i situationer, hvor debitor har bemyndiget en anden person, navnlig en advokat, til at repræsentere sig i den specifikke retssag.
- (17) De retter, som er kompetente til at efterprøve, om de processuelle mindstestandarder er overholdt fuldt ud, bør, når dette er godtgjort, udstede en standardiseret attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, som klart viser denne efterprøvelse og resultatet heraf.
- (18) På grund af medlemsstaternes gensidige tillid til hinandens retspleje kan det overlades til retten i en medlemsstat at vurdere, om alle betingelser for attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument er opfyldt, således at en retsafgørelse kan fuldbyrdes i alle de andre medlemsstater, uden at der i fuldbyrdsstaten skal foretages en retslig prøvelse af, om de processuelle mindstestandarder er behørigt overholdt.
- (19) Denne forordning pålægger ikke medlemsstaterne en pligt til at tilpasse deres nationale lovgivninger til de heri fastlagte processuelle mindstestandarder. Den udgør et incitament til en sådan tilpasning ved kun at muliggøre en mere effektiv og hurtigere eksigibilitet for retsafgørelser i andre medlemsstater, hvis disse mindstestandarder er overholdt.
- (20) Kreditor bør frit kunne vælge, om han vil anmode om attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i forbindelse med et ubestridt krav eller i stedet benytte ordningen for anerkendelse og fuldbyrdelse efter forordning (EF) nr. 44/2001 eller andre fællesskabsinstrumenter.
- (21) Når et dokument skal fremsendes fra en medlemsstat til en anden med henblik på forkyndelse, bør denne forordning, særlig de heri fastlagte regler om forkyndelse, finde anvendelse sammen med Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager ⁽¹⁾, særlig artikel 14 i nævnte forordning sammenholdt med medlemsstaternes meddelelser i henhold til dennes artikel 23.
- (22) Målene for den påtænkte handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidia-

⁽¹⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

ritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (24) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (25) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (26) I henhold til traktatens artikel 67, stk. 5, andet led, er de foranstaltninger, der fastsættes i denne forordning, omfattet af den fælles beslutningsprocedure fra den 1. februar 2003 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Denne forordning har til formål at indføre et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav for gennem fastsættelse af mindstestandarder at tillade fri bevægelighed for retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter overalt i medlemsstaterne uden nogen mellemliggende procedure i fuldbyrdsstaten forud for anerkendelsen og fuldbyrdelsen.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (*acta jure imperii*).
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
 - a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforholdet mellem ægtefæller samt arv efter loven eller testamente
 - b) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
 - c) social sikring
 - d) voldgift.
3. I denne forordning forstås ved »medlemsstat« alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel 3

Eksekutionsgrundlag, der kan attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

1. Denne forordning finder anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter vedrørende ubestridte krav.

Et krav anses for ubestridt, hvis:

 - a) debitor udtrykkeligt har vedgået sig kravet ved at anerkende det eller ved at acceptere et forlig, der er godkendt af en ret eller indgået for en ret under en retssag
 - b) debitor aldrig har gjort indsigelse mod kravet under retssagen ved at foretage de relevante processuelle handlinger i henhold til domsstatens lovgivning
 - c) debitor ikke har givet møde eller været repræsenteret i et retsmøde om det pågældende krav efter oprindelig at have gjort indsigelse mod kravet under retssagen, forudsat at denne adfærd i henhold til domsstatens lovgivning er udtryk for en stiltiende anerkendelse af kravet eller af kreditors anbringender, eller
 - d) debitor udtrykkeligt har vedgået sig kravet i et officielt bekræftet dokument.

2. Denne forordning finder også anvendelse på afgørelser truffet efter anfægtelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter, der er attesteret som europæiske tvangsfuldbyrdsdokumenter.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. »retsafgørelse«: enhver afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdsordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten
2. »krav«: et krav på betaling af et bestemt pengebeløb, som enten allerede er forfaldent, eller hvis forfaldsdato er angivet i retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument
3. »officielt bekræftet dokument«:
 - a) et dokument, der er udstedt som et officielt bekræftet dokument, hvor den officielle bekræftelse
 - i) vedrører underskriften og dokumentets indhold og
 - ii) er foretaget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil af den medlemsstat, hvori dokumentet er udstedt
 - eller
 - b) en aftale om underholdspligt, som er indgået for en administrativ myndighed, eller som er bekræftet af en sådan myndighed
4. »domsstaten«: den medlemsstat, hvori den retsafgørelse, det retsforlig eller det officielt bekræftede dokument, der skal attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, er henholdsvis truffet, godkendt eller indgået eller udstedt
5. »fuldbyrdsstaten«: den medlemsstat, hvori den retsafgørelse, det retsforlig eller det officielt bekræftede dokument, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, søges fuldbyrdet
6. »den behandlende ret«: den ret, som behandlede retssagen på tidspunktet for opfyldelsen af betingelserne i artikel 3, stk. 1, litra a), b) eller c)
7. »ret«: for så vidt angår Sverige også det svenske fogedvæsen (kronofogdemyndighed) i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav (betalningsföreläggande).

KAPITEL II

EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSESDOKUMENT

Artikel 5

Afskaffelse af eksekvaturproceduren

En retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i domsstaten, anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen.

Artikel 6

Betingelser for attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

1. En retsafgørelse om et ubestridt krav, der er truffet i en medlemsstat, attesteres efter anmodning, der til enhver tid kan indgives til den behandlende ret, som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument:
 - a) hvis den er eksigibel i domsstaten
 - b) hvis den ikke er i strid med kompetencereglerne i kapitel II, afdeling 3 og 6, i forordning (EF) nr. 44/2001
 - c) hvis retssagen i domsstaten, for så vidt der er tale om et ubestridt krav som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) eller c), opfyldte de betingelser, der er fastsat i kapitel III, og
 - d) hvis den er truffet i den medlemsstat, hvor debitor har bopæl efter artikel 59 i forordning (EF) nr. 44/2001

— for så vidt der er tale om et ubestridt krav som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) eller c)

— kravet vedrører en aftale, der er indgået af en person (forbrugeren) med henblik på brug, der må anses for at ligge uden for hans erhvervsmæssige virksomhed, og

— debitor er forbrugeren.
2. Er en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, ikke længere eksigibel, eller er dens eksigibilitet blevet suspenderet eller begrænset, udstedes der under anvendelse af formularen i bilag IV efter anmodning, der til enhver tid kan indgives til den behandlende ret, en attest, hvoraf den manglende eller begrænsede eksigibilitet fremgår.

3. Er der blevet truffet en afgørelse efter anfægtelse af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i medfør af stk. 1, udstedes der med forbehold af artikel 12, stk. 2, efter anmodning, der til enhver tid kan indgives, en ny attest under anvendelse af formularen i bilag V, hvis den pågældende afgørelse er eksigibel i domsstaten.

Artikel 7

Sagsomkostninger

Når en retsafgørelse omfatter en eksigibel afgørelse om sagsomkostninger inklusive rentesatser, attesteres den også som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for så vidt angår sagsomkostningerne, medmindre debitor under retssagen specifikt har gjort indsigelse mod at skulle afholde disse omkostninger i overensstemmelse med domsstatens lovgivning.

Artikel 8

Europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for delkrav

Opfylder kun dele af en retsafgørelse betingelserne i denne forordning, udstedes der en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for de pågældende dele.

Artikel 9

Udstedelse af en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

1. Attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument udstedes under anvendelse af formularen i bilag I.
2. Attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument udstedes på det sprog, som retsafgørelsen er affattet på.

Artikel 10

Berigtigelse eller tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

1. Attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument skal efter anmodning indgivet til den behandlende ret
 - a) berigtiges, hvis der som følge af en materiel fejl er uoverensstemmelse mellem retsafgørelsen og attesten
 - b) tilbagekaldes, hvis den tydeligvis er blevet udstedt med urette i henhold til de betingelser, der er fastsat i denne forordning.
2. Enhver berigtigelse eller tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument sker efter domsstatens lovgivning.

3. Anmodning om berigtigelse eller tilbagekaldelse af en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument indgives under anvendelse af formularen i bilag VI.

4. Selve udstedelsen af en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument kan ikke appelleres.

Artikel 11

Virksomheden af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

Attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument har kun virkning, i den udstrækning retsafgørelsen er eksigibel.

KAPITEL III

MINDSTESTANDARDE FOR RETSSAGER OM UBESTRIDTE KRAV

Artikel 12

Mindstestandardernes omfang

1. En retsafgørelse om et ubestridt krav som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) eller c), kan kun attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, hvis retssagen i domsstaten opfyldte de processuelle betingelser, der er fastsat i dette kapitel.
2. De samme betingelser gælder for udstedelsen af en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument eller en ny attest som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i forbindelse med en afgørelse, der er truffet efter anfægtelse af en retsafgørelse, for så vidt betingelserne i artikel 3, stk. 1, litra b) eller c), var opfyldt på det tidspunkt, hvor den pågældende afgørelse blev truffet.

Artikel 13

Forkyndelse med bevis for modtagelse fra debtors side

1. Det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument kan være blevet forkyndt for debitor på en af følgende måder:
 - a) personlig forkyndelse bekræftet ved et dateret modtagelsesbevis, som debitor har underskrevet

- b) personlig forkyndelse bekræftet ved et dokument underskrevet af den kompetente stævningsmand, der ud over at fastslå, at debitor har modtaget dokumentet eller har nægtet at modtage det uden lovlige grund, angiver forkyndelsesdatoen
- c) postforkyndelse bekræftet ved et dateret modtagelsesbevis, som debitor har underskrevet og returneret, eller
- d) forkyndelse ved elektroniske midler som f.eks. fax eller e-post bekræftet ved et dateret modtagelsesbevis, som debitor har underskrevet og returneret.

2. En indkaldelse til et retsmøde kan være blevet forkyndt for debitor som fastsat i stk. 1 eller være blevet forkyndt mundtligt i et tidligere retsmøde om samme krav, idet forkyndelsen i så fald skal fremgå af retsbogen for det tidligere retsmøde.

Artikel 14

Forkyndelse uden bevis for modtagelse fra debtors side

1. Det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument og en indkaldelse til et retsmøde kan også være blevet forkyndt for debitor på en af følgende måder:

- a) personlig forkyndelse på debtors personlige adresse for personer, der har adresse på samme bopæl som debitor, eller som af debitor er ansat til at arbejde dér
- b) personlig forkyndelse på debtors erhvervsmæssige hjemsted, hvis debitor er en selvstændig erhvervsdrivende eller en juridisk person, for personer, der er ansat af debitor
- c) deponering af dokumentet i debtors postkasse
- d) deponering af dokumentet på et postkontor eller hos kompetente offentlige myndigheder og skriftlig meddelelse om denne deponering i debtors postkasse, forudsat at den skriftlige meddelelse tydeligt angiver, at det drejer sig om et retsdokument, eller at meddelelsen har retsvirkning som forkyndelse og medfører, at tidsfrister begynder at løbe
- e) postforkyndelse uden den i stk. 3 omhandlede form for bekræftelse, hvis debitor har adresse i domsstaten, eller
- f) elektroniske midler bekræftet ved en automatisk kvittering for levering, forudsat at debitor på forhånd udtrykkeligt har accepteret denne forkyndelsesmåde.

2. Ved anvendelsen af denne forordning kan der ikke foretages forkyndelse efter stk. 1, hvis debtors adresse ikke med sikkerhed er kendt.

3. Forkyndelse i henhold til stk. 1, litra a)-d), bekræftes ved:

- a) et dokument underskrevet af den kompetente stævningsmand, hvoraf det fremgår
 - i) på hvilken måde forkyndelsen er foretaget
 - ii) på hvilket tidspunkt forkyndelsen har fundet sted, og
 - iii) i givet fald for hvilken anden person end debitor dokumentet er blevet forkyndt, idet personens navn og forbindelse til debitor angives

eller

- b) et modtagelsesbevis fra den person, for hvem dokumentet er blevet forkyndt, ved anvendelse af stk. 1, litra a) og b).

Artikel 15

Forkyndelse for debtors befuldmægtigede

Forkyndelse i henhold til artikel 13 eller 14 kan også være blevet foretaget for debtors befuldmægtigede.

Artikel 16

Behørig underretning af debitor om kravet

For at sikre, at debitor er blevet behørigt underrettet om kravet, skal det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument have indeholdt oplysning om:

- a) parternes navn og adresse
- b) kravets størrelse
- c) rentesatsen og det tidsrum, for hvilket der kræves renter, såfremt der påløber renter, medmindre en lovpligtig rente automatisk tilføjes hovedstolen i medfør af domsstatens lovgivning
- d) en fremstilling af grundlaget for kravet.

Artikel 17

Behørig underretning af debitor om de processuelle handlinger, der er nødvendige for at bestride kravet

Følgende skal tydeligt have været oplyst i eller sammen med det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument og i eller sammen med en indkaldelse til et retsmøde:

- a) de processuelle betingelser, der skal være opfyldt, for at kravet kan bestrides, herunder fristen for at bestride kravet skriftligt eller i givet fald tidspunktet for retsmødet, navn og adresse på den instans, over for hvilken der skal gøres indsigelse, eller i givet fald for hvilken der skal gives møde, samt et eventuelt krav om repræsentation ved en advokat
- b) følgerne af ikke at gøre indsigelse eller ikke at give møde, navnlig i givet fald muligheden for, at der træffes en retsafgørelse over debitor eller sker tvangsfuldbyrdelse heraf, og at debitor pålægges at afholde sagsomkostningerne.

Artikel 18

Afhjælpning af manglende opfyldelse af mindstestandarderne

1. Opfyldte retssagen i domsstaten ikke de processuelle betingelser, der er fastsat i artikel 13-17, afhjælpes denne mangel, og den trufne retsafgørelse kan attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, hvis:

- a) retsafgørelsen er blevet forkyndt for debitor i overensstemmelse med artikel 13 eller 14
- b) debitor har haft mulighed for at anfægte retsafgørelsen og opnå fuld prøvelse heraf, og debitor behørigt i eller sammen med retsafgørelsen er blevet underrettet om de processuelle betingelser, der gælder for en sådan anfægtelse, herunder navn og adresse på den instans, til hvilken anfægtelsen skal indgives, og i givet fald tidsfristen, og
- c) debitor har undladt at anfægte retsafgørelsen ved de relevante processuelle handlinger.

2. Opfyldte retssagen i domsstaten ikke de processuelle betingelser, der er fastsat i artikel 13 eller 14, afhjælpes denne mangel, hvis debtors adfærd under retssagen har godtgjort, at debitor personligt har modtaget det dokument, der skulle forkyndes, i så god tid, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen.

Artikel 19

Mindstestandarder for prøvelse i særlige tilfælde

1. I tillæg til artikel 13-18 kan en retsafgørelse kun attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, hvis debitor efter domsstatens lovgivning kan anmode om prøvelse af retsafgørelsen i følgende tilfælde:

- a) i) når det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument eller i givet fald indkaldelsen til et retsmøde er blevet forkyndt på en af de måder, der er fastsat i artikel 14, og
- ii) forkyndelsen ikke er blevet foretaget i så god tid, at debitor har kunnet varetage sine interesser under sagen, uden at dette skyldes fejl fra debtors side

eller

- b) når debitor har været forhindret i at gøre indsigelse mod kravet som følge af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra debtors side

forudsat at debitor i begge tilfælde har reageret hurtigst muligt.

2. Denne artikel berører ikke medlemsstaternes ret til at give adgang til prøvelse af retsafgørelsen på betingelser, der er gunstigere end dem, der er fastsat i stk. 1.

KAPITEL IV

FULDBYRDELSE

Artikel 20

Fuldbyrdesprocedure

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel afgøres fuldbyrdesproceduren efter fuldbyrdesstatens lovgivning.

En retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, fuldbyrdes på samme vilkår som en retsafgørelse truffet i fuldbyrdesstaten.

2. Kreditor skal for de kompetente fuldbyrdesmyndigheder i fuldbyrdesstaten fremlægge:

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed
- b) en kopi af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed, og

c) om nødvendigt, en transskription eller en oversættelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument til det officielle sprog i fuldbyrdsstaten eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes af retterne på det sted, hvor fuldbyrdelsen ønskes foretaget, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning, eller til et andet sprog, som fuldbyrdsstaten har angivet, at den kan acceptere. Hver medlemsstat kan angive, hvilket andet eller hvilke andre af fællesskabsinstitutionernes sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at attesten udfærdiges på. Oversættelsen bekræftes af en person, der er beføjet hertil i en af medlemsstaterne.

3. Det kan ikke pålægges en part, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at vedkommende er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i fuldbyrdsstaten.

Artikel 21

Afslag på fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdelse afslås på debtors anmodning af den kompetente ret i fuldbyrdsstaten, hvis den retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, er uforenelig med en tidligere retsafgørelse truffet i en medlemsstat eller i et tredjeland, forudsat:

- a) at den tidligere retsafgørelse havde samme genstand, hvilede på samme grundlag og var mellem samme parter
- b) at den tidligere retsafgørelse blev truffet i fuldbyrdsstaten eller opfylder de nødvendige betingelser for anerkendelse i fuldbyrdsstaten, og
- c) at uforeneligheden ikke blev og ikke kunne være blevet gjort gældende som indsigelse under retssagen i domsstaten.

2. Retssagen eller attesteringen heraf som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument kan under ingen omstændigheder efterprøves i fuldbyrdsstaten med hensyn til sagens realitet.

Artikel 22

Aftaler med tredjelande

Denne forordning berører ikke aftaler, hvorved medlemsstaterne før ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001 i medfør af artikel 59 i Bruxelles-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har forpligtet sig til ikke at anerkende retsafgørelser, navnlig retsafgørelser, som er truffet i en anden

stat, der er kontraherende part i Bruxelles-konventionen, mod en sagsøgt, der har bopæl eller sædvanligt opholdssted på et tredjelands område, såfremt retsafgørelsen i et tilfælde omhandlet i artikel 4 i Bruxelles-konventionen kun har kunnet støttes på en af de kompetenceregler, der er anført i konventionens artikel 3, stk. 2.

Artikel 23

Udsættelse eller begrænsning af fuldbyrdelsen

Hvis debitor

- har anfægtet en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, herunder også indgivet anmodning om prøvelse som omhandlet i artikel 19, eller
- har anmodet om en berigtigelse eller tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument efter artikel 10

kan den kompetente ret eller myndighed i fuldbyrdsstaten på debtors anmodning:

- a) begrænse fuldbyrdsproceduren til sikrende retsmidler
- b) gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten, eller
- c) under særlige omstændigheder udsætte fuldbyrdsproceduren.

KAPITEL V

RETSFORLIG OG OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER

Artikel 24

Retsforlig

1. Et forlig vedrørende et krav som omhandlet i artikel 4, nr. 2, der er godkendt af en ret eller indgået for en ret under en retssag, og som er eksigibelt i den medlemsstat, hvor det er godkendt eller indgået, attesteres efter anmodning indgivet til den ret, som har godkendt det, eller for hvilken det er indgået, som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument under anvendelse af formularen i bilag II.

2. Et forlig, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i domsstaten, fuldbyrdes i de andre medlemsstater, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod eksigibiliteten.

3. Bestemmelserne i kapitel II, med undtagelse af artikel 5, artikel 6, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, samt i kapitel IV, med undtagelse af artikel 21, stk. 1, og artikel 22, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 25

Officielt bekræftede dokumenter

1. Et officielt bekræftet dokument vedrørende et krav som omhandlet i artikel 4, nr. 2, som er eksigibelt i en medlemsstat, attesteres efter anmodning indgivet til den af domsstaten udpegede myndighed som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument under anvendelse af formularen i bilag III.

2. Et officielt bekræftet dokument, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i domsstaten, fuldbyrdes i de andre medlemsstater, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod eksigibiliteten.

3. Bestemmelserne i kapitel II, med undtagelse af artikel 5, artikel 6, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, samt i kapitel IV, med undtagelse af artikel 21, stk. 1, og artikel 22, finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSE

Artikel 26

Overgangsbestemmelse

Denne forordning finder kun anvendelse på retsafgørelser, der er truffet, på retsforlig, der er godkendt eller indgået, og på officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt efter denne forordnings ikrafttræden.

KAPITEL VII

FORHOLDET TIL ANDRE FÆLLESSKABSINSTRUMENTER

Artikel 27

Forholdet til forordning (EF) nr. 44/2001

Denne forordning berører ikke muligheden for at anmode om anerkendelse og fuldbyrdelse efter forordning (EF) nr. 44/2001 af en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument vedrørende et ubestridt krav.

Artikel 28

Forholdet til forordning (EF) nr. 1348/2000

Denne forordning berører ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 1348/2000.

KAPITEL VIII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 29

Oplysning om fuldbyrdsprocedurer og myndigheder

Medlemsstaterne samarbejder for at sikre, at offentligheden og relevante fagkredse informeres om

- fremgangsmåder og procedurer for fuldbyrdelse i medlemsstaterne og
- de myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse i medlemsstaterne

navnlig gennem det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der er oprettet i overensstemmelse med beslutning 2001/470/EF ⁽¹⁾.

Artikel 30

Oplysninger om retsmidler, sprog og myndigheder

- Medlemsstaterne meddeler Kommissionen
 - de procedurer for berigtigelse og tilbagekaldelse, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, og den prøvelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1
 - de sprog, der accepteres i henhold til artikel 20, stk. 2, litra c)
 - lister over de myndigheder, der er omhandlet i artikel 25

og eventuelle senere ændringer af disse oplysninger.

- Kommissionen stiller de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, til rådighed for offentligheden gennem offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* og på enhver anden hensigtsmæssig måde.

⁽¹⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

*Artikel 31***Ændring af bilag**

Enhver ændring af formularerne i bilagene vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 2.

*Artikel 32***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 75 i forordning (EF) nr. 44/2001.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 33***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft den 21. januar 2005.

Den anvendes fra den 21. oktober 2005 med undtagelse af artikel 30, 31 og 32, som anvendes fra den 21. januar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

D. ROCHE

Formand

BILAG I

ATTEST SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSESDOKUMENT — RETSAFGØRELSE

1. Domsstat:

AT	☐	BE	☐	DE	☐	EL	☐	ES	☐	FI	☐	FR	☐
IE	☐	IT	☐	LU	☐	NL	☐	PT	☐	SE	☐	UK	☐
 2. Ret, der har udstedt attesten
 - 2.1. Navn:
 - 2.2. Adresse:
 - 2.3. Tlf./fax/e-post:
 3. Ret, der har truffet retsafgørelsen (hvis forskellig fra punkt 2)
 - 3.1. Navn:
 - 3.2. Adresse:
 - 3.3. Tlf./fax/e-post:
 4. Retsafgørelse
 - 4.1. Dato:
 - 4.2. Journalnummer:
 - 4.3. Parter
 - 4.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):
 - 4.3.2. Navn og adresse på debitor(er):
 5. Det attesterede pengekrav
 - 5.1. Hovedstol:
 - 5.1.1. Valuta

Euro	☐
Svenske kroner	☐
Pund sterling	☐
Andet (præciseres)	☐
 - 5.1.2. Hvis kravet er et krav på løbende betalinger
 - 5.1.2.1. Beløb for hver betaling:
 - 5.1.2.2. Forfaldsdag for første betaling:
 - 5.1.2.3. Forfaldsdag for efterfølgende betalinger:
- ugentlig ☐ månedlig ☐ andet (præciseres) ☐

- 5.1.2.4. Kravets løbetid
- 5.1.2.4.1. For øjeblikket ubestemt ☐ eller
- 5.1.2.4.2. Forfaldsdag for sidste betaling:
- 5.2. Rente
- 5.2.1. Rentesats
- 5.2.1.1. ... % eller
- 5.2.1.2. ... % over ECB's basisrente ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. andet (præciseres)
- 5.2.2. Rente opkræves fra og med:
- 5.3. Sagsomkostninger, der skal godtgøres (hvis angivet i retsafgørelsen):
6. Retsafgørelsen er eksigibel i domsstaten ☐
7. Retsafgørelsen kan stadig anfægtes
Ja ☐ Nej ☐
8. Retsafgørelsen vedrører et ubestridt krav som omhandlet i artikel 3, stk. 1 ☐
9. Retsafgørelsen opfylder betingelsen i artikel 6, stk. 1, litra b) ☐
10. Retsafgørelsen vedrører forbrugeraftaler
Ja ☐ Nej ☐
- 10.1. Hvis ja:
Debitor er forbrugeren
Ja ☐ Nej ☐
- 10.2. Hvis ja:
Debitor har bopæl i domsstaten efter artikel 59 i forordning (EF) nr. 44/2001 ☐
11. Forkyndelse af det indledende processkrift som omhandlet i kapitel III, hvis relevant
Ja ☐ Nej ☐
- 11.1. Forkyndelsen er foretaget i overensstemmelse med artikel 13 ☐
eller forkyndelsen er foretaget i overensstemmelse med artikel 14 ☐
eller det er godtgjort efter artikel 18, stk. 2, at debitor har modtaget dokumentet ☐

⁽¹⁾ Den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste markedsoperationer.

11.2. Behørig underretning

Debitor er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 16 og 17 ☐

12. Forkyndelse af indkaldelse til retsmøde, hvis relevant

Ja ☐ Nej ☐

12.1. Forkyndelsen er foretaget i overensstemmelse med artikel 13 ☐

eller forkyndelsen er foretaget i overensstemmelse med artikel 14 ☐

eller det er godtgjort efter artikel 18, stk. 2, at debitor har modtaget indkaldelsen ☐

12.2. Behørig underretning

Debitor er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 17 ☐

13. Afhjælpning af manglende opfyldelse af de processuelle mindstestandarder, jf. artikel 18, stk. 1

13.1. Retsafgørelsen er forkyndt i overensstemmelse med artikel 13 ☐

eller retsafgørelsen er forkyndt i overensstemmelse med artikel 14 ☐

eller det er godtgjort efter artikel 18, stk. 2, at debitor har modtaget retsafgørelsen ☐

13.2. Behørig underretning

Debitor er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, litra b) ☐

13.3. Debitor har haft mulighed for at anfægte retsafgørelsen

Ja ☐ Nej ☐

13.4. Debitor har undladt at anfægte retsafgørelsen ved de relevante processuelle handlinger

Ja ☐ Nej ☐

Udfærdiget i den

.....
Underskrift og/eller stempel

BILAG II

ATTEST SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSSEDOKUMENT — RETSFORLIG

1. Domsstat: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐
IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Ret, der har udstedt attesten
- 2.1. Navn:
- 2.2. Adresse:
- 2.3. Tlf./fax/e-post:
3. Ret, der har godkendt forliget, eller for hvilken forliget er indgået (hvis forskellig fra punkt 2)
- 3.1. Navn:
- 3.2. Adresse:
- 3.3. Tlf./fax/e-post:
4. Retsforlig
- 4.1. Dato:
- 4.2. Journalnummer:
- 4.3. Parter
- 4.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):
- 4.3.2. Navn og adresse på debitor(er):
5. Det attesterede pengekrav
- 5.1. Hovedstol:
- 5.1.1. Valuta Euro ☐
Svenske kroner ☐
Pund sterling ☐
Andet (præciseres) ☐
- 5.1.2. Hvis kravet er et krav på løbende betalinger
- 5.1.2.1. Beløb for hver betaling:
- 5.1.2.2. Forfaldsdag for første betaling:
- 5.1.2.3. Forfaldsdag for efterfølgende betalinger:
- ugentlig ☐ månedlig ☐ andet (præciseres) ☐

- 5.1.2.4. Kravets løbetid
- 5.1.2.4.1. For øjeblikket ubestemt ☐ eller
- 5.1.2.4.2. Forfaldsdag for sidste betaling:
- 5.2. Rente
- 5.2.1. Rentesats
- 5.2.1.1. ... % eller
- 5.2.1.2. ... % over ECB's basisrente ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. andet (præciseres)
- 5.2.2. Rente opkræves fra og med:
- 5.3. Sagsomkostninger, der skal godtgøres (hvis angivet i retsforliget):
6. Retsforliget er eksigibelt i domsstaten ☐

Udfærdiget i den

.....
Underskrift og/eller stempel

⁽¹⁾ Den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste markedsoperationer.

BILAG III

ATTEST SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSSEDOKUMENT — OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT

1. Domsstat: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐
IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Ret eller myndighed, der har udstedt attesten
 - 2.1. Navn:
 - 2.2. Adresse:
 - 2.3. Tlf./fax/e-post:
3. Ret eller myndighed, der har udstedt det officielt bekræftede dokument (hvis forskellig fra punkt 2)
 - 3.1. Navn:
 - 3.2. Adresse:
 - 3.3. Tlf./fax/e-post:
4. Det officielt bekræftede dokument
 - 4.1. Dato:
 - 4.2. Journalnummer:
 - 4.3. Parter
 - 4.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):
 - 4.3.2. Navn og adresse på debitor(er):
5. Det attesterede pengekrav
 - 5.1. Hovedstol:
 - 5.1.1. Valuta

Euro	☐
Svenske kroner	☐
Pund sterling	☐
Andet (præciseres)	☐
 - 5.1.2. Hvis kravet er et krav på løbende betalinger
 - 5.1.2.1. Beløb for hver betaling:
 - 5.1.2.2. Forfaldsdag for første betaling:
 - 5.1.2.3. Forfaldsdag for efterfølgende betalinger

ugentlig ☐ månedlig ☐ andet (præciseres) ☐

- 5.1.2.4. Kravets løbetid
- 5.1.2.4.1. For øjeblikket ubestemt ☐ eller
- 5.1.2.4.2. Forfaldsdag for sidste betaling:
- 5.2. Rente
- 5.2.1. Rentesats
- 5.2.1.1. ... % eller
- 5.2.1.2. ... % over ECB's basisrente ⁽¹⁾
- 5.2.1.3. andet (præciseres)
- 5.2.2. Rente opkræves fra og med:
- 5.3. Sagsomkostninger, der skal godtgøres (hvis angivet i det officielt bekræftede dokument):
6. Det officielt bekræftede dokument er eksigibelt i domsstaten ☐

Udfærdiget i den

.....
Underskrift og/eller stempel

⁽¹⁾ Den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste markedsoperationer.

BILAG IV

ATTEST OM MANGLENDE ELLER BEGRÆNSET EKSIGIBILITET
(artikel 6, stk. 2)

1. Domsstat: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐
IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Ret eller myndighed, der har udstedt attesten
- 2.1. Navn:
- 2.2. Adresse:
- 2.3. Tlf./fax/e-post:
3. Ret eller myndighed, der har henholdsvis truffet, godkendt eller udstedt retsafgørelsen/retsforliget/det officielt bekræftede dokument (*) (hvis forskellig fra punkt 2)
- 3.1. Navn:
- 3.2. Adresse:
- 3.3. Tlf./fax/e-post:
4. Retsafgørelse/retsforlig/officielt bekræftet dokument (*)
- 4.1. Dato:
- 4.2. Journalnummer:
- 4.3. Parter
- 4.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):
- 4.3.2. Navn og adresse på debitor(er):
5. Retsafgørelsen/retsforliget/det officielt bekræftede dokument (*) er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyr-
delsesdokument, men
- 5.1. retsafgørelsen/retsforliget/det officielt bekræftede dokument (*) er ikke længere eksigibel(t) ☐
- 5.2. fuldbyrdelsen er midlertidigt
- 5.2.1. suspenderet ☐
- 5.2.2. begrænset til sikrende retsmidler ☐

(*) Det ikke relevante overstreges.

5.2.3. betinget af sikkerhed, der endnu ikke er stillet ☐

5.2.3.1. Sikkerhedsbeløbet:

5.2.3.2. Valuta	Euro	☐
	Svenske kroner	☐
	Pund sterling	☐
	Andet (præciseres)	☐

5.2.4. Andet (præciseres) ☐

Udfærdiget i den

.....
Underskrift og/eller stempel

BILAG V

NY ATTEST SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSKEDOKUMENT Udstedt efter anfægtelse
(artikel 6, stk. 3)

A. Nedennævnte retsafgørelse/retsforlig/officielt bekræftede dokument (*), der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, er blevet anfægtet

1. Domsstat: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐
IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐

2. Ret eller myndighed, der har udstedt attesten

2.1. Navn:

2.2. Adresse:

2.3. Tlf./fax/e-post:

3. Ret eller myndighed, der har henholdsvis truffet, godkendt eller udstedt retsafgørelsen/retsforliget/det officielt bekræftede dokument (*) (hvis forskellig fra punkt 2)

3.1. Navn:

3.2. Adresse:

3.3. Tlf./fax/e-post:

4. Retsafgørelse/retsforlig/officielt bekræftet dokument (*)

4.1. Dato:

4.2. Journalnummer:

4.3. Parter

4.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):

4.3.2. Navn og adresse på debitor(er):

B. Som følge af denne anfægtelse er der truffet nedennævnte afgørelse, som hermed attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument til erstatning for det oprindelige tvangsfuldbyrdsdokument

1. Ret

1.1. Navn:

1.2. Adresse:

1.3. Tlf./fax/e-post:

(*) Det ikke relevante overstreges.

2. Afgørelse
- 2.1. Dato:
- 2.2. Journalnummer:
3. Det attesterede pengekrav
- 3.1. Hovedstol:
- 3.1.1. Valuta Euro ☐
 Svenske kroner ☐
 Pund sterling ☐
 Andet (præciseres) ☐
- 3.1.2. Hvis kravet er et krav på løbende betalinger
- 3.1.2.1. Beløbet for hver betaling:
- 3.1.2.2. Forfaldsdag for første betaling:
- 3.1.2.3. Forfaldsdag for efterfølgende betalinger
 ugentlig ☐ månedlig ☐ andet (præciseres) ☐
- 3.1.2.4. Kravets løbetid
- 3.1.2.4.1. For øjeblikket ubestemt ☐ eller
- 3.1.2.4.2. Forfaldsdag for sidste betaling:
- 3.2. Rente
- 3.2.1. Rentesats
- 3.2.1.1. ... % eller
- 3.2.1.2. ... % over ECB's basisrente ⁽¹⁾
- 3.2.1.3. andet (præciseres)
- 3.2.2. Rente opkræves fra og med:
- 3.3. Sagsomkostninger, der skal godtgøres (hvis angivet i afgørelsen):
4. Afgørelsen er eksigibel i domsstaten ☐
5. Afgørelsen kan appelleres til en højere instans
Ja ☐ Nej ☐
6. Afgørelsen er i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra b) ☐

⁽¹⁾ Den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste markedsoperationer.

7. Afgørelsen vedrører forbrugeraftaler

Ja ☐ Nej ☐

7.1. Hvis ja:

Debitor er forbrugeren

Ja ☐ Nej ☐

7.2. Hvis ja:

Debitor har bopæl i domsstaten efter artikel 59 i forordning (EF) nr. 44/2001 ☐

8. På det tidspunkt, hvor afgørelsen efter anfægtelsen blev truffet, var kravet ubestridt som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) eller c)

Ja ☐ Nej ☐

Hvis ja:

8.1. Forkyndelse af det indledende processkrift i forbindelse med anfægtelsen.

Blev anfægtelsen indgivet af kreditor?

Ja ☐ Nej ☐

Hvis ja:

8.1.1. Forkyndelsen er foretaget i overensstemmelse med artikel 13 ☐

eller forkyndelsen er foretaget i overensstemmelse med artikel 14 ☐

eller det er godtgjort efter artikel 18, stk. 2, at debitor har modtaget dokumentet ☐

8.1.2. Behørig underretning

Debitor er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 16 og 17 ☐

8.2. Forkyndelse af indkaldelse til retsmøde, hvis relevant

Ja ☐ Nej ☐

Hvis ja:

8.2.1. Forkyndelsen er foretaget i overensstemmelse med artikel 13 ☐

eller forkyndelsen er foretaget i overensstemmelse med artikel 14 ☐

eller det er godtgjort efter artikel 18, stk. 2, at debitor har modtaget indkaldelsen ☐

8.2.2. Behørig underretning

Debitor er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 17 ☐

8.3. Afhjælpning af manglende opfyldelse af de processuelle mindstestandarder, jf. artikel 18, stk. 1

8.3.1. Afgørelsen er forkyndt i overensstemmelse med artikel 13 ☐

eller afgørelsen er forkyndt i overensstemmelse med artikel 14 ☐

eller det er godtgjort efter artikel 18, stk. 2, at debitor har modtaget afgørelsen ☐

8.3.2. Behørig underretning

Debitor er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, litra b) ☐

Udfærdiget i den

.....
Underskrift og/eller stempel

BILAG VI

ANMODNING OM BERIGTIGELSE ELLER TILBAGEKALDELSE AF ATTEST SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSKEDOKUMENT (artikel 10, stk. 3)

ATTESTEN SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSKEDOKUMENT FOR NEDENNÆVNTE RETSAFGØRELSE/
RETSFORLIG/OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT

1. Domsstat: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐
IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐
2. Ret eller myndighed, der har udstedt attesten
 - 2.1. Navn:
 - 2.2. Adresse:
 - 2.3. Tlf./fax/e-post:
3. Ret eller myndighed, der har henholdsvis truffet, godkendt eller udstedt retsafgørelsen/retsforliget/det officielt bekræftede dokument (*) (hvis forskellig fra punkt 2)
 - 3.1. Navn:
 - 3.2. Adresse:
 - 3.3. Tlf./fax/e-post:
4. Retsafgørelse/retsforlig/officielt bekræftet dokument (*):
 - 4.1. Dato:
 - 4.2. Journalnummer:
 - 4.3. Parter
 - 4.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):
 - 4.3.2. Navn og adresse på debitor(er):
5. SKAL BERIGTIGES, da der som følge af en materiel fejl er følgende uoverensstemmelse mellem attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument og den retsafgørelse/det retsforlig/det officielt bekræftede dokument, som ligger til grund for attesten (uoverensstemmelsen præciseres) ☐

(*) Det ikke relevante overstreges.

6. SKAL TILBAGEKALDES, da
- 6.1. den attesterede retsafgørelse vedrører en forbrugeraftale, men er truffet i en medlemsstat, hvor forbrugeren ikke har bopæl efter artikel 59 i forordning (EF) nr. 44/2001 ☐
- 6.2. attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument tydeligvis er blevet udstedt med urette af anden grund (præciseres) ☐

Udfærdiget i den

.....
Underskrift og/eller stempel

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 806/2004**af 21. april 2004****om fremme af ligestilling mellem kønnene i udviklingssamarbejdet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

strategien for generel hensyntagen til kønsaspektet er
det nødvendigt at kombinere den med konkrete for-
anstaltninger til fordel for kvinder i alle aldre.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 179,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udviklingsmålene i De Forenede Nationers Millennium-erklæring omfatter ligestilling mellem kønnene og større indflydelse til kvinder og sætter klare mål på uddannelsesområdet, som skal være opfyldt inden 2015.
- (2) To tredjedele af de børn, der ikke får en skoleuddannelse, er piger. Antallet af piger, der indmeldes i skolen, er stadig lavere end tallet for drenge, og frafaldsprocenten for piger er højere end for drenge.
- (3) Ifølge traktatens artikel 3, stk. 2, tilstræber Fællesskabet i alle de heri nævnte aktiviteter at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, også i forbindelse med en politik for udviklingssamarbejde.
- (4) Et uforholdsmæssigt stort flertal af de fattige i verden er kvinder. Det er derfor vigtigt at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder i relation til det overordnede mål om mindskelse af fattigdommen inden 2015.
- (5) Ligestilling mellem mænd og kvinder i alle aldre anerkendes som et vigtigt led i en nyttig og effektiv indsats mod fattigdom. For at virkeliggøre dette mål gennem

- (6) Kvinderne bidrager til udviklingen til trods for mange hindringer, som begrænser resultaterne af deres arbejde og nedsætter udbyttet for dem selv og samfundet som helhed. Betydningen af de roller, kvinderne i udviklingslandene indtager i løbet af deres levetid i økonomisk, social og miljømæssig sammenhæng, har ført til stigende international anerkendelse af, at det er absolut nødvendigt, at de kan deltage fuldt ud i samfundslivet uden diskrimination, hvis målet er en bæredygtig og effektiv udvikling.

- (7) Fællesskabet og medlemsstaterne var medunderskrivere af erklæringen og handlingsplatformen fra den fjerde verdenskvindekonference i Beijing i 1995, hvori det blev understreget, at det er nødvendigt at gribe ind over alle former for hindringer for kønsligestilling på verdensplan og sikre, at dette aspekt indgår som en strategi for at fremme ligestilling.

- (8) I De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder betragtes diskrimination imod kvinder som en hindring for udviklingen, som parterne i konventionen er enige om at fjerne med alle egnede midler.

- (9) Rådets forordning (EF) nr. 2836/98 af 22. december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet ⁽²⁾ sigter mod støtte til en generel anvendelse af kønsbetinget analyse af alle aspekter af udviklingssamarbejdet og at støtte og fremme gennemførelsen af foranstaltninger, der vedrører væsentlige kønsbetingede uligheder. Den sikrer, at ligestilling fremmes i nationale planer til gennemførelse af større elementer af handlingsplatformen fra Beijing. Denne forordning udløb den 31. december 2003.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18.12.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 19.2.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 30.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 354 af 30.12.1998, s. 5. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (10) I Rådets og Kommissionens erklæring om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik, som blev vedtaget den 10. november 2000, hedder det, at ligestillingsproblematikken må betragtes som et anliggende, der går på tværs af alle områder.
- (11) I Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 21. juni 2001 om handlingsprogrammet for generel hensyntagen til kønsaspektet i Fællesskabets udviklingssamarbejde fastlægges gennemførelsesrammerne for denne hensyntagen. Rådet tilsluttede sig dette handlingsprogram i sine konklusioner af 8. november 2001.
- (12) Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning af 25. april 2002 ⁽¹⁾ om dette handlingsprogram, at det går ind for generel hensyntagen til kønsaspektet som en fremgangsmåde, der kan fremme målet om ligestilling mellem mænd og kvinder og forbedre kvindernes stilling i udviklingslandene.
- (13) I denne forordning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽²⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure. Generelt bør udviklingsrelaterede EU-midler også bidrage til ligestilling mellem kønnene som et tværgående aspekt.
- (14) Gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (15) Målet for denne forordning, nemlig at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder i udviklingssamarbejdet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

1. Formålet med denne forordning er at gennemføre foranstaltninger til fremme af ligestilling mellem kønnene i alle Fællesskabets politikker for udviklingssamarbejde, strategier og foranstaltninger.

Til dette formål yder Fællesskabet finansiel bistand og faglig ekspertise til støtte for fremme af kønsligestilling i alle sine udviklingssamarbejdspolitikker og -foranstaltninger i udviklingslandene.

2. Den bistand, der ydes, skal komplettere og styrke udviklingslandenes politikker og kapacitet såvel som den bistand, der ydes med andre instrumenter i udviklingssamarbejdet.

Artikel 2

I denne forordning:

- vedrører »generel hensyntagen til kønsaspektet« planlægning, (om)organisering, forbedring og evaluering af strategiprocesser, således at der indarbejdes et ligestillingsperspektiv i alle udviklingspolitikker, -strategier og -foranstaltninger på alle niveauer og alle stadier af de aktører, der normalt er involveret i sådant arbejde
- kan konkrete foranstaltninger til at forhindre eller kompensere for ulemper, der er forbundet med kønnet, bevares eller indføres med henblik på at sikre ligestilling i praksis mellem mænd og kvinder. Sådanne foranstaltninger skal i første række forbedre kvindernes situation på det område, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 3

Målene for denne forordning er i overensstemmelse med målet om fremme af kønsligestilling og empowerment af kvinder som specificeret i udviklingsmålene i FN's Millennium-erklæring, FN-konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, Beijing-erklæringen og den handlingsplan, der blev vedtaget på den fjerde verdenskonference om

⁽¹⁾ EUT C 131 E af 5.6.2003, s. 153

⁽²⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2003/429/EF (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 25).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

kvinder, og slutdokumentet fra De Forenede Nationers Generalforsamlings ekstraordinære samling om »Kvinder 2000: Ligestilling, udvikling og fred i det 21. århundrede« følgende:

- a) at støtte integration af kønsaspektet i alle aspekter af udviklingssamarbejdet kombineret med konkrete foranstaltninger til fordel for kvinder uanset alder med det sigte at fremme ligestilling mellem kønnene som et vigtigt bidrag til fattigdomsbekæmpelse
- b) at støtte egne offentlige og private kapaciteter i udviklingslandene, som kan tage ansvar og initiativ, når det gælder fremme af kønsligestilling.

Artikel 4

1. Aktiviteter inden for området fremme af ligestilling mellem kønnene, der er berettiget til støtte, omfatter navnlig:

- a) støtte til konkrete foranstaltninger vedrørende adgang til og kontrol med ressourcer og serviceydelser for kvinder navnlig inden for områderne uddannelse og erhvervsuddannelse, sundhed, økonomiske og sociale aktiviteter, beskæftigelse og infrastruktur og deltagelse i beslutningsprocesser
- b) fremme af indsamling, formidling, analyse og forbedring af statistikker opdelt på køn og alder, udvikling og udbredelse af metoder, retningslinjer, forudgående og efterfølgende vurdering af virkningerne af kønsaspektet, tematiske undersøgelser, kvalitative og kvantitative indikatorer og andre operationelle instrumenter
- c) støtte til bevidstgørelse og rådgivningsarbejde samt oprettelse af netværk af partnere på ligestillingsområdet
- d) støtte til aktiviteter, der sigter mod at styrke den institutionelle og operationelle kapacitet hos de vigtigste partnere i de lande, der deltager i udviklingsprocessen såsom tilvejebringelse af eksperter på ligestillingsområdet, uddannelse og faglig bistand.

2. De instrumenter, der skal finansieres i løbet af de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, kan tage form af:

- a) metodologiske og organisatoriske undersøgelser af generel anvendelse af kønsaspektet i forbindelse med alle aldersgrupper
- b) faglig bistand, herunder vurdering af virkningerne af kønsaspektet, undervisning, uddannelse, informationssamfundet og andre ydelser

c) leverancer, revisioner, evaluering og overvågningsopgaver.

3. Fællesskabets finansiering kan dække:

- a) investeringsprojekter, bortset fra køb af ejendom, og
- b) en modtagerorganisations driftsudgifter, herunder løbende udgifter og administrations- og vedligeholdelsesudgifter, som ikke bør overstige de fastsatte udgifter til administration.

Driftstilskud tildeles på et gradvis faldende grundlag.

Artikel 5

I forbindelse med udvælgelse og gennemførelse af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede aktiviteter vil der især blive lagt vægt på:

- a) foranstaltningernes og programmernes mulighed for at virke som katalysator og multiplikator med henblik på støtte til strategien for generel hensyntagen til kønsaspektet i Fællesskabets foranstaltninger i større omfang
- b) styrkelse af strategiske partnerskaber og igangsættelse af tværnationalt samarbejde, hvilket navnlig vil styrke et regionalt samarbejde på ligestillingsområdet
- c) omkostningseffektivitet og bæredygtige virkninger ved udformning og planlægning af foranstaltninger
- d) klar definition af mål og indikatorer og overvågning af disse
- e) bestræbelser for at fremme synergi med politikker og programmer for reproduktiv og seksuel sundhed og rettigheder og fattigdomsbetingede sygdomme, navnlig hiv/aids-programmer, foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af vold, særlige forhold vedrørende piger, uddannelse og erhvervsuddannelse af kvinder uanset alder, ældre, miljøet, menneskerettigheder, konfliktforebyggelse, demokratisering og kvinders deltagelse i den politiske, økonomiske og sociale beslutningsproces
- f) integration af kønsaspektet i de seks prioriterede områder af Fællesskabets udviklingspolitik

- g) fremme af uddannelsen af piger og det faktum, at rekruttering og uddannelse af lokale kvindelige lærere kunne være et første skridt hen imod en afhjælpning af de ulige muligheder for piger.

KAPITEL II

GENNEMFØRELSE

Artikel 6

1. Den finansielle støtte, der ydes i henhold til denne forordning, har form af gavebistand eller kontrakter.

2. Samtlige omkostninger til en aktion kan kun finansieres med gavebistand, hvis det påvises, at dette er vigtigt, for at den pågældende aktion kan blive gennemført, bortset fra aktioner som følger af finansieringsaftaler med tredjelande, eller aktioner, der forvaltes af internationale organisationer. I andre tilfælde søges der et finansielt bidrag fra de partnere, der er omhandlet i artikel 7. Ved angivelsen af det ønskede beløb tages der hensyn til de berørte partners betalingssevne og den pågældende foranstaltnings art.

3. Kontrakter med modtagerne kan dække finansiering af deres driftsudgifter i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, litra b).

4. Ydelse af finansiell bistand i henhold til denne forordning kan afføde samfinansiering med andre donorer, særlig med medlemsstaterne, De Forenede Nationer og internationale eller regionale udviklingsbanker eller finansieringsinstitutioner.

Artikel 7

1. Partnere, der er støtteberettigede i henhold til denne forordning, omfatter:

- a) administrative myndigheder og agenturer på nationalt, regionalt og lokalt forvaltningsplan
- b) lokalsamfund, ngo'er, især de, som er aktive på ligestillingsområdet, kvindeorganisationer, lokalt baserede organisationer, fagforeninger og andre almennyttige fysiske og juridiske personer
- c) den lokale private sektor
- d) regionale organisationer

- e) internationale organisationer som De Forenede Nationer og deres særorganisationer, fonde og programmer samt udviklingsbanker, finansieringsinstitutioner, globale initiativer, internationale offentlige/private partnerskaber

- f) institutter og universiteter, der beskæftiger sig med forskning og undersøgelser på udviklingsområdet.

2. Uden at dette berører stk. 1, litra e), åbnes der adgang til finansiell bistand i form af gavebistand fra Fællesskabet for partnere, hvis hovedkontor er beliggende i en medlemsstat eller i et tredjeland, som er modtager eller potentiel modtager af bistand fra Fællesskabet i henhold til denne forordning, forudsat at dette kontor er det faktiske forretningsvirksomhedscenter. Dette kontor kan dog i ganske særlige tilfælde være beliggende i et andet tredjeland. Der vil i første række blive lagt vægt på egne strukturer, der kan spille en rolle ved udviklingen af den lokale kapacitet med henblik på kønsaspektet.

Artikel 8

1. I tilfælde, hvor foranstaltningerne er genstand for finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og modtagerlandet, skal det i aftalerne fastsættes, at betaling af skat, told og afgifter ikke finansieres af Fællesskabet.

2. I alle finansieringsaftaler, aftaler om gavebistand eller kontrakter, der indgås i henhold til denne forordning, skal det fastsættes, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet i overensstemmelse med de sædvanlige procedurer, som Kommissionen har fastlagt i medfør af de gældende bestemmelser, særlig i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.

3. Der træffes foranstaltninger til at fremhæve, at den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, er bistand fra Fællesskabet.

Artikel 9

1. Deltagelse i udbud og aftaler om offentlige indkøb er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne, dermed ligestillede lande og alle udviklingslandene. Deltagelse er åben for andre tredjelande under forudsætning af gensidighed. Andre tredjelande kan også deltage i ekstraordinære og behørigt berettigede tilfælde.

2. Leverancerne skal have oprindelse i medlemsstaterne, modtagerlandet eller andre udviklingslande. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde kan leverancerne have oprindelse i andre tredjelande.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1).

Artikel 10

1. For at sikre sammenhæng og komplementaritet som omhandlet i traktaten og at disse foranstaltninger som helhed får den største nyttevirkning, træffer Kommissionen alle nødvendige koordinationsforanstaltninger, herunder:

a) en ordning for systematisk udveksling og analyse af oplysninger om de finansierede foranstaltninger og sådanne, som Fællesskabet og medlemsstaterne foreslår at finansiere

b) koordination på stedet af foranstaltningernes gennemførelse ved regelmæssige møder og informationsudveksling mellem repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne i modtagerlandet og lokale myndigheder og andre decentraliserede organer.

2. Kommissionen bør rejse ligestillingsspørgsmålet som et fast punkt på dagsordenen under møder mellem repræsentanter for Kommissionen, medlemsstaterne og partnerlandene med henblik på at øge bevidstheden om kønsaspektet på fremvoksende områder inden for udviklingssamarbejdet.

3. Kommissionen trækker på de erfaringer, som medlemsstaterne, andre donorer og partnerlandene har gjort på området integration af kønsaspektet og kvinders deltagelse i samfundet på lige fod.

4. Kommissionen kan i samråd med medlemsstaterne tage initiativer til at sikre en passende koordination med de andre berørte donorer, særlig dem, der indgår i De Forenede Nationers system.

KAPITEL III

FINANSIELLE BESTEMMELSER OG BESLUTNINGSPROCEDURER*Artikel 11*

1. Den finansielle ramme for gennemførelsen af denne forordning for perioden 2004-2006 fastsættes til 9 mio. EUR.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 12

1. Kommissionen har ansvaret for at udstikke strategiske retningslinjer for programmeringen, som definerer Fællesskabets samarbejde med hensyn til målbare mål, prioriteter, tidsfrister

for specifikke indsatsområder, forudsætninger og forventede resultater. Programmeringen skal være flerårig og vejledende.

2. Kommissionens repræsentant forelægger de generelle retningslinjer for de foranstaltninger, der skal gennemføres, på et fælles møde i det udvalg, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, hvor de tages op til drøftelse en gang om året.

Artikel 13

1. Kommissionen har ansvaret for at forberede, vedtage og forvalte de i denne forordning omhandlede foranstaltninger efter de gældende budgetprocedurer og andre procedurer, navnlig procedurerne i finansforordningen.

2. Arbejdsprogrammet vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 14

1. Kommissionen består af et geografisk defineret udvalg med kompetence inden for udvikling.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 45 dage.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

KAPITEL IV

RAPPORTERING*Artikel 15*

1. Efter hvert regnskabsår forelægger Kommissionen i sin årsrapport om EF's udviklingspolitik til Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om de i det pågældende år finansierede foranstaltninger samt Kommissionens konklusioner med hensyn til denne forordnings gennemførelse i det foregående regnskabsår.

Sammendraget skal navnlig indeholde oplysninger om foranstaltningernes styrke, svagheder og resultater, om kontrahenterne og om resultaterne af eventuelle uafhængige evalueringer af specifikke foranstaltninger.

2. Et år før udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode forelægger Kommissionen en uafhængig evalueringsrapport om dens gennemførelse for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der redegøres for, hvorvidt forordningens mål er blevet opfyldt, og udstikkes retningslinjer for at forbedre fremtidige foranstaltningers nyttevirkning. Kommissionen kan på grundlag af denne evalueringsrapport stille forslag med hensyn til denne forordnings videre fremtid og eventuelt forslag til ændring af den.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 2006.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

D. ROCHE

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 807/2004**af 21. april 2004****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 156, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Gruppen på højt niveau under forsæde af Karel Van Miert vedrørende det transeuropæiske transportnet har udtrykt bekymring over den forsinkede implementering af de grænseoverskridende strækninger i de højt prioriterede projekter inden for det transeuropæiske transportnet (TEN), idet forsinkelsen forringer rentabiliteten af medlemsstaternes investeringer i de indenlandske strækninger, fordi disse dermed går glip af stordriftsfordele, og gruppen anbefalede, at Fællesskabet differentierer sine støttesatser ud fra fordelene for andre lande, især nabolande, og fremhævede, at en sådan differentiering i første række bør gavne grænseoverskridende projekter, der benyttes til fjerntransport. Endvidere bør Fællesskabets finansieringssats differentieres i forhold til, hvor meget de økonomiske fordele ved projektet overstiger dets finansielle rentabilitet.
- (2) Gruppen på højt niveau anbefalede derfor, at Fællesskabets støttesats hæves for at fremme etableringen af de prioriterede projekters grænseoverskridende forbindelser og tilføjede, at en sådan ændring kun vil få begrænsede virkninger for budgettet. Dette bør gennemføres under

hensyn til behovet for at koncentrere TEN-midlerne om nøgleprojekter, samtidig med at man erkender behovet for fortsat økonomisk støtte til ikke-prioriterede projekter.

- (3) Det bør være muligt at indgå de budgetmæssige forpligtelser i årlige trancher, selv om den tilsvarende retlige forpligtelse er global og flerårig.
- (4) En midlertidig forhøjelse af Fællesskabets støttesats kan være et incitament for aktørerne til at fremskynde og effektivisere gennemførelsen af højt prioriterede projekter, der er omfattet af denne forordning.
- (5) Etablering af offentlig-private partnerskaber (eller andre former for samarbejde mellem det offentlige og det private) forudsætter, at de institutionelle investorer indgår faste finansielle forpligtelser, der er tilstrækkelig attraktive til at mobilisere privat kapital. Ved at yde økonomisk støtte på et flerårigt grundlag kan Fællesskabet fjerne den usikkerhed, der bremser udviklingen af projekterne. Derfor bør der træffes bestemmelse om at yde finansieringsstøtte til de udvalgte projekter på grundlag af en flerårig retlig forpligtelse.
- (6) Grænseoverskridende forbindelser mellem energinet er vigtige for at sikre et velfungerende indre marked, forsyningssikkerheden og en optimal udnyttelse af den eksisterende energiinfrastruktur. Derfor bør der også ydes øget økonomisk støtte til prioriterede energinetprojekter, der er nødvendige af hensyn til den europæiske økonomi, men urentable set ud fra et driftsøkonomisk synspunkt, og som ikke fører til konkurrenceforvridninger mellem virksomhederne. Denne støtte vedrører prioriterede energinetprojekter.
- (7) Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 ⁽⁴⁾ bør tilpasses under hensyn til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1990 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 316 og EFT C 151 E af 25.6.2002, s. 291.

⁽²⁾ EFT C 125 af 27.5.2002, s. 13.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 2.7.2002 ((EUT C 271 E af 12.11.2003, s. 163), Rådets fælles holdning af 24.2.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 30.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EFT L 228 af 23.9.1995, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1655/1999 (EFT L 197 af 29.7.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(8) Forordning (EF) nr. 2236/95 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. For de i stk. 3 omhandlede projekter og under overholdelse af denne forordnings øvrige bestemmelser, er den retlige forpligtelse flerårig, og de budgetmæssige forpligtelser indgås i årlige trancher.«

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 2236/95 ændres således:

1. Artikel 5 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

»(3) Uanset den valgte støtteform kan den samlede fællesskabsstøtte i henhold til denne forordning højst udgøre 10 % af de samlede investeringsomkostninger. Undtagelsesvis kan den samlede fællesskabsstøtte dog udgøre indtil 20 % af de samlede investeringsomkostninger i følgende tilfælde:

a) projekter, der vedrører systemer for satellitbaseret positionsbestemmelse og navigation, jf. artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af transeuropæiske transportnet (*)

b) højt prioriterede projekter vedrørende energinet

c) strækninger i projekter af europæisk interesse — forudsat at projekterne er iværksat inden 2010 — der er anført i bilag III til beslutning nr. 1692/96/EF, og som har til formål at fjerne flaskehalse og/eller anlægge manglende strækninger, hvis disse er grænseoverskridende eller krydser naturlige barrierer, og bidrager til det indre markedes integration i det udvidede Fællesskab, fremmer sikkerheden, sikrer interoperabiliteten mellem de nationale net og/eller bidrager væsentligt til at forbedre balancen mellem transportformerne til fordel for de mest miljøskånsomme. Denne sats skal differentieres ud fra fordelene for andre lande, især nabomedlemsstater.

(*) EFT L 228 af 9.9.1996, s. 1. Ændret ved beslutning nr. 1346/2001/EF (EFT L 185 af 6.7.2001, s. 1).«

2. I artikel 13 tilføjes følgende stykke:

»4. Er et projekt ikke afsluttet senest ti år efter tildeling af økonomisk støtte, kan Kommissionen under overholdelse af proportionalitetsprincippet og under hensyn til alle relevante faktorer kræve den ydede støtte tilbagebetalt.«

3. Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne forordning.

2. Kommissionen bistås af et udvalg. Den Europæiske Investeringsbank udpeger en ikke-stemmeberettiget repræsentant til dette udvalg.

3. Når der henvises til proceduren i denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (*), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

4. I artikel 18 tilføjes følgende stykke:

»Tildelingen af midler skal stå i forhold til gennemførelsens kvalitative og kvantitative niveau.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

D. ROCHE

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 808/2004**af 21. april 2004****om EF-statistikker om informationssamfundet****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 satte det mål, at Europa inden for de næste ti år skal blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden.

(2) Det Europæiske Råd i Feira i juni 2000 tilsluttede sig handlingsplanen eEurope 2002, som indebar opstillinger af målsætninger og benchmarking med det formål at få hele Europa online så hurtigt som muligt.

(3) Det Europæiske Råd i Sevilla i juni 2002 støttede målsætningerne i handlingsplanen eEurope 2005, i hvilken der gøres opmærksom på behovet for et retsgrundlag, der kan sikre, at der løbende er sammenlignelige data til rådighed i medlemsstaterne, og at der i højere grad gøres brug af officielle statistikker om informationssamfundet.

(4) I de strukturelle indikatorer, som anvendes i den årlige forårsrapport til Det Europæiske Råd, skal der også indgå indikatorer baseret på sammenlignelige statistiske oplysninger om informationssamfundet.

(5) Benchmarking af eEurope som led i gennemførelsen af eEurope-handlingsplanerne kræver indikatorer, der er baseret på sammenlignelige statistiske oplysninger om informationssamfundet.

(6) Kommissionen har brug for årlige harmoniserede statistikker om anvendelsen af informations- og kommunikationsteknologier (ikt) i virksomhederne.

(7) Kommissionen har brug for årlige harmoniserede statistikker om privatpersoners og husstandes anvendelse af ikt.

(8) Den hastige udvikling i informationssamfundet kræver, at de statistikker, der udarbejdes, tilpasses den nye udvikling. Dette krav kan opfyldes, hvis der anvendes moduler af tidsbegrænset varighed, og hvis der kan foretages ændringer ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger, hvor der tages hensyn til medlemsstaternes ressourcer og den byrde, der pålægges respondenterne, den tekniske og metodologiske gennemførlighed samt resultaternes pålidelighed.

(9) Reglerne for udarbejdelse af EF-statistikker er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽²⁾.

(10) Målene for denne forordning, nemlig fastlæggelse af fælles rammer for systematisk udarbejdelse af EF-statistikker om informationssamfundet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(11) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.

(12) Udvalget for det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽⁴⁾, er blevet hørt i overensstemmelse med afgørelsens artikel 3 —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29.1.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.4.2004.

⁽²⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 5

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er at fastlægge fælles rammer for systematisk udarbejdelse af EF-statistikker om informations-samfundet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »EF-statistikker«: EF-statistikker som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 322/97
- b) »udarbejdelse af statistikker«: udarbejdelse af statistikker som defineret i forordning (EF) nr. 322/97
- c) »referenceperiode«: den periode, som dataene vedrører
- d) »referenceår«: en referenceperiode på et kalenderår
- e) »indsamlingsperiode«: en i gennemførelsesforanstaltningerne fastsat periode, i hvilken der finder en dataindsamling sted.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. De statistikker, der skal udarbejdes, skal indbefatte de oplysninger, der kræves med henblik på benchmarkingprocessen i eEurope-handlingsplanen og være hensigtsmæssige for de strukturelle indikatorer, og andre oplysninger, der er nødvendige som grundlag for en ensartet analyse af informationssamfundet.
2. Statistikkerne grupperes i moduler som omhandlet i bilag I og II.

Artikel 4

Moduler

Modulerne i denne forordning omfatter følgende områder:

- virksomheder og informationssamfundet som omhandlet i bilag I
- privatpersoner, husstande og informationssamfundet som omhandlet i bilag II.

Metodologisk håndbog

Kommissionen udarbejder og ajourfører, efterhånden som der vedtages nye gennemførelsesforanstaltninger, i snævert samarbejde med medlemsstaterne en metodologisk håndbog med anbefalede retningslinjer for EF-statistikker, der udarbejdes i henhold til denne forordning.

Artikel 6

Indberetning af data

1. Medlemsstaterne indberetter de aggregerede data og metadataene i henhold til denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger, herunder fortrolige aggregerede data, til Kommissionen (Eurostat) i overensstemmelse med de eksisterende fællesskabsbestemmelser om indberetning af fortrolige statistiske oplysninger. Disse fællesskabsbestemmelser finder anvendelse på behandlingen af resultaterne, hvis de omfatter fortrolige oplysninger.
2. Medlemsstaterne indberetter dataene og metadataene i henhold til denne forordning i elektronisk form i overensstemmelse med en dataudvekslingsstandard, der aftales mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 7

Kvalitetskriterier og -rapporter

1. Kommissionen (Eurostat) vurderer kvaliteten af de indberettede data.
2. Kommissionen (Eurostat) udarbejder i snævert samarbejde med medlemsstaterne anbefalede fælles standarder med henblik på at sikre kvaliteten (i overensstemmelse med Eurostats standardkvalitetskriterier) af de indberettede data. Disse standarder offentliggøres i den metodologiske håndbog.
3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre kvaliteten af de indberettede oplysninger.
4. Inden for en nærmere fastsat periode efter fristen for indberetning af de endelige resultater forelægger medlemsstaterne rapporter for Kommissionen (Eurostat) om kvaliteten af de data, der er indberettet på grundlag af de standarder, der er omhandlet i stk. 2. Det skal af disse rapporter fremgå, i hvilke tilfælde de nævnte standarder ikke er blevet fulgt. Perioden fastsættes i forbindelse med fastlæggelsen af gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 8

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Gennemførelsesforanstaltningerne til modulene i denne forordning vedrører udvælgelse og definition, tilpasning og ændring af emnerne og disses kendetegn, dækning, referenceperioder for og opdeling af kendetegn, hyppighed af og tidsplaner for dataudarbejdelsen og frister for indberetning af resultaterne.

2. Gennemførelsesforanstaltningerne, herunder den tilpasning og ajourføring, der er nødvendig for at tage hensyn til den økonomiske og tekniske udvikling, fastlægges efter proceduren i artikel 9, stk. 2, under hensyn til medlemsstaternes ressourcer og den byrde, som pålægges respondenterne, den tekniske og metodologiske gennemførlighed samt resultaternes pålidelighed.

3. Gennemførelsesforanstaltningerne fastlægges mindst ni måneder før indledningen af en dataindsamlingsperiode.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Statistiske Program, nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom (i det følgende benævnt »udvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

Artikel 10

Finansiering

1. I mindst det første år, i hvilket medlemsstaterne udarbejder EF-statistikker i henhold til gennemførelsesforanstaltningerne vedtaget i henhold til denne forordning, yder Kommissionen et finansielt bidrag til medlemsstaterne som hjælp til dækning af de udgifter, de skal afholde i forbindelse med udarbejdelse, behandling og indberetning af disse statistikker. Det finansielle tilskud må ikke overstige 90 % af udgifterne.

2. Betingelserne og procedurerne for ydelse, betaling og kontrol af det finansielle bidrag skal være i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.

3. Hvis budgetsituationen giver mulighed herfor, skal Kommissionen fortsat yde et finansielt bidrag til medlemsstaterne som hjælp til dækning af udgifter i forbindelse med disse statistikker i de følgende år.

4. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til det finansielle bidrag som led i De Europæiske Fællesskabers årlige budgetprocedure.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne

D. ROCHE

Formand

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

BILAG I

Modul 1: virksomheder og informationssamfundeta) *Formål*

Formålet med dette modul er rettidig tilvejebringelse af statistikker om virksomhederne og informationssamfundet. Modulet udgør en ramme for behovene med hensyn til dækning, hyppighed, emne, dataudarbejdelse og alle nødvendige pilotundersøgelser.

b) *Dækning*

Dette modul omfatter økonomiske aktiviteter henhørende under hovedafdeling D til K og under hovedgruppe 92 i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Det Europæiske Fællesskab (NACE REV. 1.1). Hovedafdeling J indgår, hvis resultaterne af de forudgående pilotundersøgelser er positive.

Statistikkerne udarbejdes for virksomhedsenheder.

c) *Tidsplan for og hyppighed af dataudarbejdelsen*

Statistikker udarbejdes årligt for indtil fem referenceår efter ikrafttrædelsen af denne forordning. Ikke alle kendetegn vil nødvendigvis blive udarbejdet hvert år; hyppigheden for hvert kendetegn fastsættes som led i de i artikel 8 omhandlede gennemførelsesforanstaltninger.

d) *Omfattede emner*

Kendetegnene udvælges ud fra følgende emneliste:

- ikt-systemer og deres anvendelse i virksomhederne
- virksomhedernes anvendelse af internet og andre elektroniske netværk
- e-handel og e-businessprocesser
- ikt-kompetence i virksomhederne og behovet for ikt-færdigheder
- hindringer for anvendelsen af ikt, internet og andre elektroniske netværk samt e-handel og e-business
- ikt-udgifter og -investeringer
- ikt-sikkerhed
- konsekvenserne af ikt-anvendelsen i virksomhederne som oplyst af virksomhederne selv.

Ikke alle emner vil nødvendigvis være dækket hvert år.

e) *Opdeling af dataudarbejdelsen*

Ikke alle opdelinger vil nødvendigvis blive foretaget hvert år; de krævede opdelinger vælges fra følgende liste og fastsættes som led i gennemførelsesforanstaltningerne:

- efter størrelsesklasse
- efter NACE-position
- efter region; regionale opdelinger vil være begrænset til højst tre grupper.

f) *Pilotprojekter*

Når der konstateres et væsentligt behov for nye data, eller det kan forventes, at dataenes kvalitet er utilstrækkelig, iværksætter Kommissionen, inden der foretages nogen dataindsamling, pilotundersøgelser, som på frivillig basis gennemføres af medlemsstaterne. Pilotundersøgelserne foretages med henblik på at evaluere gennemførligheden af den pågældende dataindsamling under hensyntagen til fordelene ved dataenes tilgængelighed i forhold til udgifterne i forbindelse med indsamlingen og den byrde, der pålægges respondenterne.

BILAG II

Modul 2: privatpersoner, husstande og informationssamfundeta) *Formål*

Formålet med dette modul er rettidig udarbejdelse af statistikker om privatpersoner, husstande og informationssamfundet. Modulet udgør en ramme for behovene med hensyn til dækning, hyppighed, emne, dataudarbejdelse og alle nødvendige pilotundersøgelser.

b) *Dækning*

Dette modul omfatter statistikker om privatpersoner og husstande.

c) *Tidsplan for og hyppighed af dataudarbejdelsen*

Statistikker udarbejdes årligt for indtil fem referenceår efter ikrafttrædelsen af denne forordning. Ikke alle kendetegn vil nødvendigvis blive udarbejdet hvert år; hyppigheden for hvert kendetegn fastsættes som led i de i artikel 8 omhandlede gennemførelsesforanstaltninger.

d) *Omfattede emner*

Kendetegnene udvælges ud fra følgende emneliste:

- privatpersoners og/eller husstandes adgang til og anvendelse af ikt-systemer
- privatpersoners og/eller husstandes anvendelse af internet til forskellige formål
- ikt-sikkerhed
- ikt-kompetence
- hindringer for anvendelsen af ikt og internet
- konsekvenser af ikt-anvendelsen som oplyst af privatpersonerne og husstandene selv.

Ikke alle emner vil nødvendigvis være dækket hvert år.

e) *Opdeling af dataudarbejdelsen*

Ikke alle opdelinger vil nødvendigvis blive foretaget hvert år; de krævede opdelinger vælges fra følgende liste og fastsættes som led i gennemførelsesforanstaltningerne:

A. For statistikker vedrørende husstande:

- efter husstandstype.

B. For statistikker vedrørende privatpersoner:

- efter aldersklasse
- efter køn
- efter uddannelse
- efter beskæftigelsessituation
- efter region.

f) *Pilotprojekter*

Når der konstateres et væsentligt behov for nye data, eller det kan forventes, at dataenes kvalitet er utilstrækkelig, iværksætter Kommissionen, inden der foretages nogen dataindsamling, pilotundersøgelser, som på frivillig basis gennemføres af medlemsstaterne. Pilotundersøgelserne foretages med henblik på at evaluere gennemførligheden af den pågældende dataindsamling under hensyntagen til fordelene ved dataenes tilgængelighed i forhold til udgifterne i forbindelse med indsamlingen og den byrde, der pålægges respondenterne.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/35/EF**af 21. april 2004****om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af
Forligsudvalgets fælles udkast af 10. marts 2004, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet rummer mange forurenede arealer, hvilket indebærer betydelige sundhedsrisici, og desuden er tab af biodiversitet markant accelereret i de seneste årtier. Gribes der ikke ind, vil det i fremtiden kunne resultere i yderlige jordforurening og tab af biodiversitet. Forebyggelse og afhjælpning af miljøskader i videst mulig udstrækning bidrager til at opfylde Fællesskabets miljøpolitiske mål og principper som fastsat i traktaten. Lokale forhold bør tages i betragtning, når der træffes beslutning om, hvordan miljøskader kan afhjælpes.
- (2) Forebyggelse og afhjælpning af miljøskader bør ske ud fra princippet om, at forurenere betaler, som fastsat i traktaten, og i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling. For at motivere operatørerne til at træffe foranstaltninger og udvikle fremgangsmåder, der

kan minimere risikoen for miljøskader og dermed risikoen for økonomisk ansvar, bør det grundlæggende princip i dette direktiv derfor være, at en operatør, hvis aktiviteter har forvoldt miljøskade eller fremkaldt overhængende fare for sådan skade, vil blive holdt økonomisk ansvarlig herfor.

- (3) Målet for dette direktiv, nemlig at skabe en fælles ramme for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, der er forbundet med rimelige omkostninger for samfundet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan på grund af direktivets omfang og dets virkninger for så vidt angår andre fællesskabsretsakter — nemlig Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽⁴⁾, Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁶⁾. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (4) Miljøskade omfatter også skade forårsaget af luftbårne elementer, for så vidt de forårsager skader på vand, jord eller beskyttede arter eller naturtyper.
- (5) De begreber, der er nødvendige til korrekt fortolkning og anvendelse af den ordning, der fastlægges i dette direktiv, bør defineres, især med hensyn til miljøskade. For begreber, der stammer fra anden relevant fællesskabslovgivning, bør definitionen være den samme, så der kan benyttes fælles kriterier og sikres ensartet anvendelse.

⁽¹⁾ EFT C 151 E af 25.6.2002, s. 132.

⁽²⁾ EFT C 241 af 7.10.2002, s. 162.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.5.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 18.9.2003 (EUT C 277 E af 18.11.2003, s. 10) og Europa-Parlamentets holdning af 17.12.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 31.3.2004 og Rådets afgørelse af 30.3.2004.

⁽⁴⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EFT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EFT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Ændret ved beslutning nr. 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

- (6) Beskyttede arter og naturtyper kan også defineres ved en henvisning til arter og naturtyper, der er beskyttet efter national lovgivning om naturbeskyttelse. Der bør dog tages hensyn til særlige situationer, hvor fællesskabslovgivning eller tilsvarende national lovgivning giver mulighed for visse undtagelser, hvad miljøbeskyttelsesniveauet angår.
- (7) Med henblik på vurdering af skader på jord som defineret i dette direktiv er det hensigtsmæssigt, at der anvendes risikovurderingsprocedurer til at fastslå, i hvilket omfang det er sandsynligt, at menneskers sundhed påvirkes negativt.
- (8) Med hensyn til miljøskader bør dette direktiv finde anvendelse på erhvervsmæssige aktiviteter, som udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet. Disse aktiviteter bør i princippet identificeres på grundlag af den relevante fællesskabslovgivning, som opstiller forskrifter for aktiviteter eller fremgangsmåder, der anses for at indebære en aktuel eller potentiel risiko for menneskers sundhed eller miljøet.
- (9) Med hensyn til skader på beskyttede arter og naturtyper bør dette direktiv også finde anvendelse på enhver erhvervsmæssig aktivitet, som ikke allerede efter fællesskabslovgivningen direkte eller indirekte er identificeret som aktivitet, der indebærer en faktisk eller potentiel risiko for menneskers sundhed eller miljøet. I sådanne tilfælde bør operatøren kun kunne drages til ansvar i henhold til dette direktiv, når han har handlet forsætligt eller uagtsomt.
- (10) Der bør tages udtrykkeligt hensyn til Euratom-traktaten og relevante internationale konventioner samt til fællesskabslovgivning, der indeholder strengere og mere omfattende bestemmelser for udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv. Dette direktiv, som ikke indeholder supplerende lovvalsregler i forbindelse med fastsættelsen af de kompetente myndigheders beføjelser, berører ikke reglerne om domstolenes internationale kompetence, som bl.a. fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾. Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på aktiviteter, som hovedsageligt tjener det nationale forsvar eller den internationale sikkerhed.
- (11) Dette direktiv tager sigte på at forebygge og afhjælpe miljøskader og berører ikke retten til erstatning for traditionelle skader i henhold til relevante internationale aftaler om civilretligt erstatningsansvar.
- (12) Mange medlemsstater er parter i internationale aftaler om civilretligt erstatningsansvar på specifikke områder. Disse medlemsstater bør kunne fortsætte hermed efter dette direktivs ikrafttræden, og andre medlemsstater bør ikke fortabe deres ret til at tiltræde disse aftaler.
- (13) Ikke alle former for miljøskade kan afhjælpes gennem en ansvarsordning. For at en sådan ordning kan være effektiv, må der være en eller flere identificerbare forurenere, skaden bør være konkret og målelig, og der bør kunne fastslås en årsagssammenhæng mellem skaden og den eller de identificerede forurenere. Regler om erstatningsansvar er derfor ikke et egnet redskab, hvis det drejer sig om forurening af omfattende og diffus art, hvor det ikke er muligt at påvise sammenhængen mellem negative miljøvirkninger og bestemte aktørers handlinger eller undladelser.
- (14) Dette direktiv finder ikke anvendelse på personskade, skade på privat ejendom eller økonomiske tab og berører ikke rettigheder med hensyn til sådanne skader.
- (15) Da forebyggelse og afhjælpning af miljøskader direkte bidrager til gennemførelsen af Fællesskabets miljøpolitik, bør de offentlige myndigheder sikre, at den ordning, der indføres med dette direktiv, gennemføres og håndhæves korrekt.
- (16) Genopretning af miljøet bør ske på en effektiv måde, der sikrer, at de pågældende genopretningsmål opfyldes. Der bør med henblik herpå opstilles fælles regler, og den kompetente myndighed bør overvåge, at de følges.
- (17) Der bør træffes passende forholdsregler med henblik på situationer, hvor den kompetente myndighed som følge af flere tilfælde af miljøskader ikke kan sikre, at alle de nødvendige afhjælpende foranstaltninger træffes samtidig. I sådanne tilfælde bør den kompetente myndighed have beføjelse til at afgøre, hvilken miljøskade der først skal afhjælpes.
- (18) Ifølge princippet om, at forureneren betaler, skal en operatør, der forvolder miljøskade eller fremkalder overhængende fare for sådan skade, i princippet bære omkostningerne ved de nødvendige forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger. Hvis en kompetent myndighed enten selv eller gennem en tredjemand træffer foranstaltninger i stedet for en operatør, bør myndigheden sikre, at de omkostninger, den afholder i denne forbindelse,

⁽¹⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1496/2002 (EFT L 225 af 22.8.2002, s. 13).

- dækkes af operatøren. Det er endvidere passende, at operatørerne i sidste ende bærer omkostningerne ved vurderingen af miljøskader eller i givet fald ved vurderingen af en overhængende fare for, at sådanne skader indtræder.
- (19) Medlemsstaterne kan foretage en skønsmæssig beregning af administrative omkostninger, retshåndhævelsesomkostninger og andre generelle omkostninger, der skal dækkes.
- (20) Det bør ikke kræves, at en operatør skal bære omkostningerne ved forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv i situationer, hvor den pågældende skade eller den overhængende fare herfor skyldes begivenheder, som operatøren ikke er herre over. Medlemsstaterne kan tillade, at operatører, der ikke har handlet forsætligt eller uagtsomt, ikke skal bære omkostningerne ved afhjælpende foranstaltninger i situationer, hvor den pågældende skade skyldes emissioner eller begivenheder, der udtrykkeligt er godkendt, eller risikoen for skade ikke kunne være kendt, da begivenheden eller emissionen fandt sted.
- (21) Operatørerne bør bære omkostningerne ved forebyggelsesforanstaltninger, hvis de under alle omstændigheder skulle have truffet disse foranstaltninger for at efterkomme de love og administrative bestemmelser, herunder eventuelle tilladelser eller godkendelser, deres aktiviteter er underlagt.
- (22) Medlemsstaterne kan fastlægge nationale regler for omkostningsfordeling i tilfælde af flere skadevoldere. Medlemsstaterne kan især tage hensyn til den specifikke situation for brugeren af et produkt, som ikke nødvendigvis skal anses for at være ansvarlig for miljøskader på samme betingelser som producenten. I disse tilfælde bør ansvarsfordelingen fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.
- (23) De kompetente myndigheder bør være berettigede til at få omkostningerne ved forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger dækket af operatøren i et rimeligt tidsrum efter gennemførelsen af foranstaltningerne.
- (24) Det er nødvendigt at sikre, at der er adgang til effektive gennemførelses- og håndhævelsesmidler, samtidig med at det sikres, at de pågældende operatørers og andre berørte parter retmæssige interesser tilgodeses på passende måde. De kompetente myndigheder bør forestå specifikke opgaver, der kræver passende administrative skønsmæssige afgørelser, dvs. pligt til at vurdere skadens omfang og tage stilling til, hvilke afhjælpende foranstaltninger der bør træffes.
- (25) Personer, der berøres eller vil kunne blive berørt af miljøskader, bør have ret til at anmode den kompetente myndighed om at træffe foranstaltninger. Miljøbeskyttelse er imidlertid en diffus interesse, som enkeltpersoner ikke altid vil eller kan varetage. Ikke-statslige organisationer, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, bør derfor også have mulighed for på hensigtsmæssig måde at bidrage til en effektiv gennemførelse af dette direktiv.
- (26) De berørte fysiske eller juridiske personer bør have adgang til prøvelse af den kompetente myndigheds afgørelser, handlinger eller undladelser.
- (27) Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at tilskynde operatørerne til at tegne passende forsikringer eller sørge for andre former for finansiel sikkerhed og til at udvikle instrumenter og markeder for finansiel sikkerhed for at sikre sig effektiv dækning for finansielle forpligtelser i henhold til dette direktiv.
- (28) Hvis en miljøskade påvirker eller kan forventes at påvirke flere medlemsstater, bør disse medlemsstater samarbejde for at sikre passende og effektive foranstaltninger til forebyggelse eller afhjælpning heraf. Medlemsstaterne kan søge at få dækket omkostninger til forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger.
- (29) Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller vedtager strengere bestemmelser om forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, og heller ikke være til hinder for, at medlemsstaterne vedtager passende foranstaltninger vedrørende situationer, hvor dobbelt dækning af omkostningerne kan forekomme som følge af, at en kompetent myndighed efter dette direktiv og en person, hvis ejendom er berørt af en miljøskade, træffer foranstaltninger samtidigt.
- (30) Skader, der er forvoldt inden udløbet af fristen for dette direktivs gennemførelse, bør ikke være omfattet af direktivets bestemmelser.
- (31) Medlemsstaterne bør aflægge rapport til Kommissionen om erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv, så Kommissionen, på grundlag heraf og under hensyn til konsekvenserne for bæredygtig udvikling og fremtidige farer for miljøet, kan tage stilling til, om direktivet bør ændres —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

3. »beskyttede arter og naturtyper«:

*Artikel 1***Formål**

Formålet med dette direktiv er at opstille rammebestemmelser om miljøansvar, der bygger på princippet om, at forureneren betaler, med henblik på at forebygge og afhjælpe miljøska-

*Artikel 2***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

1. »miljøska-

- a) skade på beskyttede arter og naturtyper, dvs. en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af indsatsen for at opnå eller opretholde en gunstig bevaringsstatus for sådanne naturtyper og arter. Påvirkningens omfang vurderes i forhold til den hidtidige tilstand under hensyn til kriterierne i bilag I.

Skade på beskyttede arter og naturtyper omfatter ikke tidligere identificerede skadelige virkninger, der skyldes en operatørs handling, som de pågældende myndigheder udtrykkeligt har godkendt efter gennemførelsesbestemmelserne til artikel 6, stk. 3 og 4, eller artikel 16 i direktiv 92/43/EØF eller artikel 9 i direktiv 79/409/EØF eller i tilfælde af naturtyper og arter, der ikke er omfattet af fællesskabslovgivningen, i henhold til tilsvarende bestemmelser i den nationale lovgivning om naturbeskyttelse

- b) skade på vandmiljøet, dvs. en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af de pågældende vandressourcers økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller økologiske potentiale som defineret i direktiv 2000/60/EF, med undtagelse af negative virkninger, der er omfattet af artikel 4, stk. 7, i nævnte direktiv
- c) skade på jord, dvs. en jordforurening, der medfører en betydelig risiko for, at menneskers sundhed påvirkes negativt som følge af en direkte eller indirekte tilførsel af stoffer, præparater, organismer eller mikroorganismer til jord eller undergrund

2. »skade«: en negativ målelig ændring i en naturressource eller målelig forringelse af en naturressources udnyttelsesmuligheder, som er indtrådt direkte eller indirekte

- a) de arter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 79/409/EØF eller opført i bilag I dertil eller opført i bilag II og IV til direktiv 92/43/EØF

- b) de naturtyper for arter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 79/409/EØF eller opført i bilag I dertil eller opført i bilag II til direktiv 92/43/EØF, og de naturtyper, der er opført i bilag I til direktiv 92/43/EØF, og ynglepladser eller rastepladser for de arter, der er opført i bilag IV til direktiv 92/43/EØF, og

- c) hvis en medlemsstat træffer afgørelse herom, enhver naturtype eller art, der ikke er opført i disse bilag, og som medlemsstaterne udpeger til tilsvarende formål som dem, der er fastlagt i disse to direktiver

4. »bevaringsstatus«:

- a) for en naturtype: resultatet af alle de forhold, der indvirker på en naturtype og på de karakteristiske arter, som lever dér, og som på langt sigt kan påvirke dens naturlige udbredelse, struktur og funktion samt de karakteristiske arters overlevelse på langt sigt inden for medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse, eller inden for en medlemsstats område eller inden for naturtypens naturlige udbredelsesområde.

Bevaringsstatus for en naturtype anses for at være »gunstig«, når:

— dens naturlige udbredelsesområde og de områder, som den dækker inden for dette udbredelsesområde, er stabile eller forøges

— den særlige struktur og de særlige funktioner, som er nødvendige for dens opretholdelse på lang sigt, er til stede og sandsynligvis fortsat vil være til stede i en overskuelig fremtid, og

— bevaringsstatus for dens karakteristiske arter er gunstig som defineret i litra b)

- b) for en art: resultatet af alle de forhold, der indvirker på arten, og som på langt sigt kan få indflydelse på bestandens udbredelse og talrigdom inden for medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse, eller inden for en medlemsstats område eller inden for artens naturlige udbredelsesområde.

- Bevaringsstatus for en art anses for »gunstig«, når:
- data vedrørende bestandsudvikling for den pågældende art viser, at den opretholder sig selv på langt sigt som en levedygtig bestanddel af dens naturlige levesteder
 - artens naturlige udbredelsesområde hverken er i tilbagegang eller der er sandsynlighed for, at det vil blive mindsket i en overskuelig fremtid, og
 - der er og sandsynligvis fortsat vil være tilstrækkeligt omfattende levesteder til, at bestanden kan bevares på langt sigt
5. »vand«: alle vandressourcer, der er omfattet af direktiv 2000/60/EF
6. »operatør«: en fysisk eller juridisk, privatretlig eller offentligretlig person, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet, eller som, såfremt dette fremgår af national lovgivning, har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet eller den person, der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet
7. »erhvervsmæssig aktivitet«: enhver aktivitet, der udføres i forbindelse med en økonomisk aktivitet, en forretning eller en virksomhed, uanset om denne er privat eller offentlig eller udføres med eller uden økonomisk gevinst for øje
8. »emission«: en udledning i miljøet, forårsaget af menneskelige aktiviteter, af stoffer, præparater, organismer eller mikroorganismer
9. »overhængende fare for skade«: tilstrækkelig sandsynlighed for, at en miljøskade vil indtræde i nær fremtid
10. »forebyggende foranstaltninger«: foranstaltninger, der træffes, når en begivenhed, handling eller undladelse har medført overhængende fare for miljøskade, med henblik på at forebygge eller minimere den pågældende skade
11. »afhjælpende foranstaltninger«: enhver foranstaltning eller kombination af foranstaltninger, herunder afbødende eller foreløbige foranstaltninger, der tjener til at genoprette, genskabe eller erstatte skadede naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder eller til at tilvejebringe tilsvarende alternativer til disse naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder, jf. bilag II
12. »naturressource«: beskyttede arter og naturtyper, vand og jord
13. »udnyttelsesmuligheder« og »naturressources udnyttelsesmuligheder«: en naturressources funktioner til gavn for en anden naturressource eller for offentligheden
14. »hidtidig tilstand«: den tilstand, naturressourcerne og disses udnyttelsesmuligheder ville have befundet sig i på det tidspunkt, hvor skaden indtræffer, hvis miljøskaden ikke var indtruffet; den hidtidige tilstand bedømmes på grundlag af de bedste foreliggende oplysninger
15. »retablering, herunder naturlig retablering«: for så vidt angår skader på vand, beskyttede arter og naturtyper, tilbageførelse af skadede naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder til deres hidtidige tilstand og for så vidt angår skade på jord fjernelse af enhver betydelig risiko for at påvirke menneskers sundhed negativt
16. »omkostninger«: omkostninger, som er nødvendige for en korrekt og effektiv gennemførelse af dette direktiv, herunder omkostningerne til vurdering af miljøskader, en overhængende fare for, at sådanne skader indtræder, alternative foranstaltninger samt administrative og juridiske omkostninger, håndhævelsesomkostninger, omkostninger ved dataindsamling og andre generelle omkostninger samt omkostninger ved overvågning og tilsyn.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på:
- a) miljøskader, der forvoldes ved udøvelsen af enhver af de erhvervsmæssige aktiviteter, der er opført i bilag III, samt på overhængende fare for sådanne skader som følge af de nævnte aktiviteter
 - b) skader på beskyttede arter og naturtyper, der forvoldes ved udøvelsen af enhver anden erhvervsmæssig aktivitet end dem, der er anført i bilag III, samt på overhængende fare for sådanne skader som følge af de nævnte aktiviteter, når operatøren har handlet forsætligt eller uagtsomt.
2. Dette direktiv finder anvendelse med forbehold af strengere bestemmelser i fællesskabslovgivningen om udøvelsen af aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv, og med forbehold af fællesskabslovgivning, der indeholder regler om kompetencekonflikter.

3. Med forbehold af relevant national lovgivning giver dette direktiv ikke private ret til erstatning som følge af miljøskade eller overhængende fare for sådan skade.

Artikel 4

Undtagelser

1. Dette direktiv dækker ikke miljøskade eller overhængende fare for sådan skade forvoldt ved:

- a) væbnede konflikter, fjendtligheder, borgerkrig og oprør
- b) en naturbegivenhed af usædvanlig, uundgåelig og uafværge-lig art.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på miljøskader eller overhængende fare for sådanne skader forårsaget ved uheld, for hvilke reglerne om ansvar eller erstatning falder ind under anvendelsesområdet for enhver af de internationale konventioner, der er opført i bilag IV, herunder alle fremtidige ændringer af disse konventioner, som gælder i den pågældende medlemsstat.

3. Dette direktiv berører ikke operatørens ret til at begrænse sit ansvar i overensstemmelse med national gennemførelseslov-givning til konventionen om begrænsning af ansvaret for søret-lige krav fra 1976, herunder enhver fremtidig ændring af kon-ventionen, eller Strasbourg-konventionen fra 1988 om begrænsning af ansvar for sejlads ad indre vandveje, herunder enhver fremtidig ændring heraf.

4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på nukleare risici eller miljøskader eller overhængende fare for sådanne skader forårsaget ved aktiviteter omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller forårsaget af en hændelse eller aktivitet, for hvilke reglerne om ansvar eller erstatning falder ind under anvendelsesområdet for et af de internationale instrumenter, der er opført i bilag V, herunder enhver fremtidig ændring af disse instrumenter.

5. Dette direktiv finder kun anvendelse på miljøskader eller overhængende fare for sådanne skader forvoldt af forurening af diffus art, hvor det er muligt at fastslå årsagssammenhængen mellem skaden og en operatørs aktiviteter.

6. Dette direktiv finder ikke anvendelse på aktiviteter, som hovedsagelig tjener det nationale forsvar eller den internatio-nale sikkerhed, eller aktiviteter, som udelukkende tjener til at beskytte mod naturkatastrofer.

Artikel 5

Forebyggende foranstaltninger

1. Såfremt en miljøskade endnu ikke er indtrådt, men der er overhængende fare for en sådan skade, skal operatøren omgå-ende træffe de nødvendige forebyggende foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne sørger for, at en operatør forpligtes til så hurtigt som muligt at underrette den kompetente myndig-hed om alle relevante aspekter af situationen, hvis dette er hen-sigtsmæssigt, og under alle omstændigheder hvis den overhæn-gende fare for miljøskade ikke afværges på trods af de forebyg-gende foranstaltninger, operatøren har truffet.

3. Den kompetente myndighed kan til enhver tid:

- a) kræve, at operatøren forelægger oplysninger om enhver overhængende fare for miljøskade eller om mistanke om en sådan overhængende fare
- b) kræve, at operatøren træffer de nødvendige forebyggende foranstaltninger
- c) give operatøren instrukser, der skal følges, om de nødven-dige forebyggende foranstaltninger, der skal træffes, eller
- d) selv træffe de nødvendige forebyggende foranstaltninger.

4. Den kompetente myndighed skal kræve, at operatøren træffer forebyggende foranstaltninger. Hvis operatøren ikke opfylder forpligtelserne i henhold til stk. 1 eller stk. 3, litra b) eller c), ikke kan identificeres eller ikke kan pålægges at afholde omkostningerne i henhold til dette direktiv, kan den kompe-tente myndighed selv træffe disse foranstaltninger.

Artikel 6

Afhjælpende foranstaltninger

1. Er der indtrådt en miljøskade, skal operatøren straks underrette den kompetente myndighed om alle relevante aspek-ter ved situationen og træffe

- a) enhver praktisk gennemførlig foranstaltning til øjeblikkeligt at kontrollere, indeslutte, fjerne eller på anden måde hånd-tere de pågældende forurenende stoffer og/eller enhver anden skadelig påvirkning for at begrænse og forhindre yderligere miljøskade og negativ virkning på menneskers sundhed eller yderligere forringelse af udnyttelsesmulighe-derne, og
- b) de nødvendige afhjælpende foranstaltninger i overensstem-melse med artikel 7.

2. Den kompetente myndighed kan til enhver tid:
- a) kræve, at operatøren forelægger supplerende oplysninger om indtrufne skader
 - b) træffe, kræve, at operatøren træffer, eller give operatøren instrukser om enhver praktisk gennemførlig foranstaltning til øjeblikkeligt at kontrollere, indeslutte, fjerne eller på anden måde håndtere de pågældende forurenende stoffer og/eller enhver anden skadelig påvirkning for at begrænse og forhindre yderligere miljøskade og negativ virkning på menneskers sundhed eller yderligere forringelse af udnyttelsesmulighederne
 - c) kræve, at operatøren træffer de nødvendige afhjælpende foranstaltninger
 - d) give operatøren instrukser, der skal følges, vedrørende de nødvendige afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes, eller
 - e) selv træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger.

3. Den kompetente myndighed skal kræve, at operatøren træffer afhjælpende foranstaltninger. Hvis operatøren ikke opfylder forpligtelserne i henhold til stk. 1 eller stk. 2, litra b), c) eller d), ikke kan identificeres eller ikke kan pålægges at afholde omkostningerne i henhold til dette direktiv, kan den kompetente myndighed som en sidste udvej selv træffe disse foranstaltninger.

Artikel 7

Fastlæggelse af afhjælpende foranstaltninger

1. Operatørerne skal fastlægge potentielle afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med bilag II og forelægge dem for den kompetente myndighed til godkendelse, medmindre den kompetente myndighed har truffet foranstaltninger i henhold til artikel 6, stk. 2, litra e), og stk. 3.

2. Den kompetente myndighed afgør, hvilke afhjælpende foranstaltninger der skal gennemføres i overensstemmelse med bilag II og i givet fald i samarbejde med den relevante operatør.

3. Er der indtrådt flere miljøskader på en sådan måde, at den kompetente myndighed ikke kan sikre, at de nødvendige afhjælpende foranstaltninger træffes samtidigt, har den kompetente myndighed beføjelse til at afgøre, hvilken miljøskade der skal afhjælpes først.

Den kompetente myndighed skal ved denne afgørelse bl.a. tage hensyn til de berørte miljøskaders art, udbredelse og alvor samt mulighederne for naturlig retablering. Der skal også tages hensyn til risikoen for menneskers sundhed.

4. Den kompetente myndighed opfordrer de i artikel 12, stk. 1, nævnte personer og under alle omstændigheder de personer, på hvis ejendom der skal gennemføres afhjælpende foranstaltninger, til at fremsætte deres bemærkninger, som den kompetente myndighed tager i betragtning.

Artikel 8

Omkostninger til forebyggelse og afhjælpning

1. Operatøren bærer omkostningerne ved de forebyggende og afhjælpende foranstaltninger, der udføres i henhold til dette direktiv.

2. Med forbehold af stk. 3 og 4 sørger den kompetente myndighed bl.a. for, at de omkostninger, den har afholdt som følge af forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger i medfør af dette direktiv, dækkes af den operatør, som har forvoldt den pågældende skade eller fremkaldt overhængende fare, bl.a. gennem sikkerhed i ejendom eller andre passende garantier.

Den kompetente myndighed kan imidlertid beslutte ikke at søge at få dækket alle omkostningerne, hvis udgifterne i forbindelse hermed vil være større end den sum, der kan dækkes, eller hvis operatøren ikke kan identificeres.

3. En operatør er ikke forpligtet til at bære omkostningerne ved forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, hvis han kan bevise, at miljøskaden eller den overhængende fare for sådan skade

a) er forvoldt af tredjemand og er indtrådt til trods for, at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet, eller

b) skyldes overholdelse af påbud eller instrukser udstedt af en offentlig myndighed med undtagelse af påbud eller instrukser som følge af en emission eller hændelse, der skyldes operatørens egne aktiviteter.

I sådanne tilfælde træffer medlemsstaterne hensigtsmæssige foranstaltninger, således at operatøren kan få dækket de afholdte omkostninger.

4. Medlemsstaterne kan tillade, at en operatør ikke bærer omkostningerne i forbindelse med afhjælpende foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, hvis operatøren kan påvise, at han ikke har handlet forsætligt eller uagtsomt, og at miljøskaden er forvoldt ved

a) en emission eller begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse, der fremgår af eller er udstedt i henhold til gældende nationale love og bestemmelser, som gennemfører den af Fællesskabet vedtagne lovgivning, der er nævnt i bilag III, således som den fandt anvendelse på tidspunktet for emissionen eller begivenheden

b) en emission eller aktivitet eller enhver form for anvendelse af et produkt i forbindelse med en aktivitet, som operatøren kan påvise ikke ansås for at ville forårsage miljøskader ifølge den videnskabelige og tekniske viden på det tidspunkt, hvor emissionen eller aktiviteten fandt sted.

5. Foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i medfør af artikel 5, stk. 3 og 4, og artikel 6, stk. 2 og 3, indskrænker ikke den berørte operatørs ansvar efter dette direktiv eller anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88.

Artikel 9

Omkostningsfordeling i tilfælde af flere skadevoldere

Dette direktiv berører ikke nationale lovbestemmelser om omkostningsfordeling i tilfælde af flere skadevoldere, navnlig ikke med hensyn til fordelingen af ansvaret mellem producenten og brugeren af produktet.

Artikel 10

Tidsfrist for dækning af omkostninger

Den kompetente myndighed kan indlede procedurer til at få dækket omkostningerne ved gennemførelsen af foranstaltninger truffet i henhold til dette direktiv mod den operatør, eller i givet fald den tredjemand, som har forvoldt skaden eller fremkaldt den overhængende fare for skade, inden fem år fra den dato, hvor foranstaltningerne er afsluttet, eller hvor den ansvarlige operatør eller tredjemand er blevet identificeret, idet den seneste af disse datoer lægges til grund.

Artikel 11

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der har ansvaret for at udføre de i dette direktiv omhandlede opgaver.

2. Det påhviler den kompetente myndighed at fastslå, hvilken operatør der har forvoldt skaden eller fremkaldt den overhængende fare for skade, at vurdere skadens betydning og afgøre, hvilke afhjælpende foranstaltninger der bør træffes i overensstemmelse med bilag II. I dette øjemed har den kompetente myndighed beføjelse til at påbyde den berørte operatør at foretage sin egen vurdering og tilvejebringe alle nødvendige oplysninger og data.

3. Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed kan bemyndige tredjemænd til at udføre de nødvendige forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger eller kræve, at de træffer de pågældende foranstaltninger.

4. Enhver afgørelse, der træffes i henhold til dette direktiv, og som pålægger forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger, skal angive de nøjagtige grunde hertil. Den berørte operatør underrettes straks om en sådan afgørelse og underrettes samtidig om, hvilke retsmidler operatøren kan anvende efter de gældende love i den pågældende medlemsstat, og om fristerne for anvendelsen af disse retsmidler.

Artikel 12

Anmodning om foranstaltninger

1. Fysiske eller juridiske personer

- a) som berøres eller kan forventes at blive berørt af en miljøskade
- b) som har en tilstrækkelig interesse involveret i beslutningsprocessen på miljøområdet for så vidt angår skaden, eller
- c) som hævder, at en rettighed er krænket, hvis en medlemsstats administrative regler stiller krav herom

har adgang til at meddele den kompetente myndighed bemærkninger vedrørende miljøskader eller overhængende fare herfor, som de har kendskab til, og til at kræve, at den kompetente myndighed træffer foranstaltninger efter dette direktiv.

Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed.

Med henblik herpå anses den interesse, som en hvilken som helst ikke-statslig organisation, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som opfylder alle krav efter national ret, måtte have, for tilstrækkelig i relation til litra b). Sådanne organisationer anses også for at have rettigheder, der kan krænkes i relation til litra c).

2. En anmodning om foranstaltninger ledsages af de relevante oplysninger og data til støtte for bemærkninger, der meddeles om sådanne miljøskader.

3. Hvis anmodningen om foranstaltninger og de ledsagende bemærkninger viser, at det er sandsynligt, at der foreligger miljøskade, tager den kompetente myndighed sådanne bemærkninger og anmodninger i betragtning. Under disse omstændigheder giver den kompetente myndighed den berørte operatør lejlighed til at udtale sig om anmodningen om foranstaltninger og de ledsagende bemærkninger.

4. Den kompetente myndighed underretter hurtigst muligt og under alle omstændigheder i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning de i stk. 1 omhandlede personer, som har indgivet bemærkninger til den-

ne, om sin afgørelse om at efterkomme eller afslå anmodningen om foranstaltninger og begrundet afgørelsen.

5. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende stk. 1 og 4 i tilfælde, hvor der er overhængende fare for skade.

Artikel 13

Klageprocedure

1. De i artikel 12, stk. 1, omhandlede personer skal have adgang til at få prøvet lovligheden af den kompetente myndigheds afgørelser, handlinger eller undladelser i henhold til dette direktiv for en domstol eller et andet uafhængigt og upartisk offentligt organ, som er kompetent til at prøve den procesuelle og materielle lovlighed heraf.

2. Dette direktiv berører ikke bestemmelser i national ret, der regulerer adgangen til domstolsprøvelse, og nationale bestemmelser, hvorefter administrative klageprocedurer skal udtømmes, før der gives adgang til retslig prøvelse.

Artikel 14

Finansiell sikkerhedsstillelse

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at anspore de relevante økonomiske og finansielle aktører til at udvikle instrumenter og markeder for finansiell sikkerhed, herunder finansielle mekanismer i tilfælde af insolvens, for at gøre det muligt for operatørerne at benytte finansiell sikkerhedsstillelse til dækning af deres ansvar efter dette direktiv.

2. 2. Kommissionen forelægger inden den 30. april 2010 en rapport om direktivets effektivitet med hensyn til faktisk afhjælpning af miljøskader, om tilgængeligheden af og betingelserne for forsikring samt andre former for finansiell sikkerhedsstillelse til en rimelig pris i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af bilag III. I rapporten behandles også følgende aspekter i forbindelse med finansiell sikkerhedsstillelse: en gradvis fremgangsmåde, maksimumsbeløb for den finansielle sikkerhedsstillelse og undtagelse af lavrisikoaktiviteter. I lyset af denne rapport og en udvidet konsekvensanalyse, herunder en cost-benefit-analyse, fremsætter Kommissionen eventuelt forslag med henblik på et system med harmoniseret obligatorisk finansiell sikkerhedsstillelse.

Artikel 15

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Hvis en miljøskade påvirker eller kan forventes at påvirke flere medlemsstater, samarbejder de pågældende medlemsstater, bl.a. gennem passende udveksling af oplysninger, for at sikre, at der træffes foranstaltninger til forebyggelse og i givet fald afhjælpning af en sådan miljøskade.

2. Er der indtruffet en miljøskade, giver den medlemsstat, på hvis område skaden har sit udspring, tilstrækkelig information til de potentielt berørte medlemsstater.

3. Hvis en medlemsstat inden for sine grænser konstaterer en skade, hvis årsager ligger uden for disse, kan den underrette Kommissionen og enhver anden berørt medlemsstat. Den kan anbefale forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger og kan i overensstemmelse med dette direktiv søge at få dækket de omkostninger, den har haft i forbindelse med vedtagelsen af forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger.

Artikel 16

Forholdet til national ret

1. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller vedtager strengere bestemmelser om forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, som for eksempel påvisning af yderligere aktiviteter, der skal underlægges direktivets krav med hensyn til forebyggelse og afhjælpning og påvisning af yderligere ansvarlige parter.

2. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager passende bestemmelser, herunder forbud mod dobbelt dækning af omkostningerne i tilfælde, hvor dobbelt dækning kan forekomme som følge af, at både en kompetent myndighed efter dette direktiv og en person, hvis ejendom er berørt af en miljøskade, træffer foranstaltninger.

Artikel 17

Tidsmæssigt begrænset anvendelse

Dette direktiv finder ikke anvendelse på

- skade forvoldt af en emission, begivenhed eller hændelse, som fandt sted inden den i artikel 19, stk. 1, nævnte dato
- skade forvoldt af en emission, begivenhed eller hændelse, som finder sted efter den i artikel 19, stk. 1, nævnte dato, når den følger af en bestemt aktivitet, som fandt sted og blev afsluttet inden denne dato
- skade, såfremt der er gået mere end 30 år, siden den emission, begivenhed eller hændelse, der førte til skaden, har fundet sted.

Artikel 18

Rapporter og revision

1. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv senest den 30. april 2013. Medlemsstaternes rapporter omfatter de oplysninger og data, der er anført i bilag VI.

2. På grundlag heraf forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet inden den 30. april 2014 med eventuelle forslag til ændringer.

3. Den i stk. 2 omhandlede rapport skal indeholde en gennemgang af:

a) anvendelsen af

- artikel 4, stk. 2 og 4, for så vidt angår udelukkelse fra direktivets anvendelsesområde af forurening, der er omfattet af de internationale aftaler, der er opført i bilag IV og V, og
- artikel 4, stk. 3, for så vidt angår en operatørs ret til at begrænse sit ansvar i overensstemmelse med de internationale konventioner, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3.

Kommissionen tager hensyn til erfaringerne fra relevante internationale fora, såsom IMO og Euratom, og fra relevante internationale aftaler og til, i hvilket omfang disse instrumenter er trådt i kraft og/eller er gennemført i medlemsstaterne og/eller er ændret, under hensyntagen til alle relevante tilfælde af miljøskader, forårsaget af disse aktiviteter, til de afhjælpende foranstaltninger, der er blevet truffet, til forskellene mellem ansvarsniveauerne i medlemsstaterne og til forholdet mellem redernes erstatningsansvar og olieaftagernes bidrag under inddragelse af enhver relevant undersøgelse fra Den Internationale Fond for Erstatning af Skader ved Olieforurening

b) anvendelsen af dette direktiv ved miljøskade forårsaget af genetisk modificerede organismer (GMO'er), navnlig i lyset af erfaringerne fra relevante internationale fora og instrumenter, såsom konventionen om den biologiske mangfoldighed og Cartagena-protokollen om biosikkerhed, samt konsekvenserne af enhver miljøskade, der er forårsaget af GMO'er

c) anvendelsen af dette direktiv i forhold til beskyttede arter og naturtyper

d) de instrumenter, der eventuelt vil kunne inkorporeres i bilag III, IV og V.

Artikel 19

Gennemførelse

1. 1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. april 2007. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenlignings-tabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Artikel 20

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 21

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

D. ROCHE

Formand

BILAG I

KRITERIER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 2, NR. 1, LITRA A)

Omfanget af en skade, som medfører en negativ påvirkning af indsatsen for at opnå eller opretholde en gunstig bevaringsstatus for naturtyper eller arter, vurderes i forhold til bevaringsstatus på det tidspunkt, hvor skaden indtræffer, deres rekreative værdi og deres evne til naturlig regeneration. Betydelige negative ændringer i forhold til den hidtidige tilstand konstateres ved hjælp af målelige data såsom:

- antallet af individer, deres densitet eller det dækkede areal
- de enkelte individers eller det beskadigede areals rolle i forhold til artens eller naturtypens bevaring, artens eller naturtypens sjældenhed (vurderet lokalt, regionalt og på højere plan, herunder også på EF-plan)
- artens formeringskapacitet (baseret på den pågældende arts eller bestands egen dynamik), dens levedygtighed eller naturtypens evne til naturlig regeneration (baseret på udviklingen i de arter, der er karakteristiske for naturtypen, eller bestanden af disse arter)
- artens eller naturtypens evne til i løbet af kort tid efter en skade at retablere en tilstand, der skønnes at svare til eller være bedre end den hidtidige tilstand, udelukkende i kraft af artens eller naturtypens egen dynamik og uden anden indgriben end øgede beskyttelsesforanstaltninger.

En skade, hvis påvirkning af menneskers sundhed er dokumenteret, betegnes som en betydelig skade.

Følgende skader skal ikke nødvendigvis betegnes som betydelige skader:

- negative udsving, der er mindre end de naturlige udsving, der anses at være normale for den pågældende art eller naturtype
- negative udsving, der skyldes naturlige årsager eller indgriben i forbindelse med sædvanlig forvaltning af arealer, og som er fastlagt i protokoller eller måldokumenter for den pågældende naturtype, eller som hidtil har været udført af ejere eller operatører
- skade på arter eller naturtyper, for hvilke det er påvist, at de hurtigt og uden indgriben vil retablere enten den hidtidige tilstand eller en tilstand, der udelukkende i kraft af artens eller naturtypens egen dynamik skønnes at svare til eller være bedre end den hidtidige tilstand.

BILAG II

AFHJÆLPNING AF MILJØSKADER

Dette bilag indeholder de fælles rammebestemmelser, der skal følges for at vælge de mest hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre afhjælpning af miljøskader.

1. Afhjælpning af skader på vandmiljøet eller beskyttede arter og naturtyper

Afhjælpning af miljøskader i forbindelse med vandmiljøet eller beskyttede arter og naturtyper sker ved, at miljøet føres tilbage til sin hidtidige tilstand ved hjælp af primær, supplerende eller kompenserende afhjælpning, der defineres således:

- a) »primær afhjælpning«: en foranstaltning, som fører de skadede naturressourcer og/eller forringede udnyttelsesmuligheder tilbage til eller mod deres hidtidige tilstand
- b) »supplerende afhjælpning«: en foranstaltning, der træffes i relation til naturressourcer og/eller disses udnyttelsesmuligheder for at kompensere for det forhold, at den primære afhjælpning ikke fører til fuldstændig genopretning af de skadede naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder
- c) »kompenserende afhjælpning«: en foranstaltning, der træffes for at kompensere for midlertidige tab af naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder, som indtræder fra datoen for skadens indtræden og indtil det tidspunkt, hvor den fulde virkning af den primære afhjælpning opnås
- d) »midlertidige tab«: tab, der skyldes det forhold, at de skadede naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder ikke kan udføre deres økologiske funktioner eller udnyttes af andre naturressourcer eller af offentligheden, førend de primære eller supplerende foranstaltninger er begyndt at virke. Det består ikke i økonomisk kompensation til borgerne.

Når primær afhjælpning ikke fører til, at miljøet føres tilbage til sin hidtidige tilstand, iværksættes der supplerende afhjælpning. Ydermere iværksættes der kompenserende afhjælpning for at kompensere for midlertidige tab.

Afhjælpning af miljøskader i form af skader på vandmiljøet eller beskyttede arter og naturtyper indebærer også, at betydelig risiko for, at menneskers sundhed påvirkes negativt, fjernes.

1.1. Mål for afhjælpning

Formålet med primær afhjælpning

- 1.1.1. Formålet med primær afhjælpning er at genoprette skadede naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder eller at føre dem tilbage til eller mod deres hidtidige tilstand.

Formålet med supplerende afhjælpning

- 1.1.2. Hvis de skadede naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder ikke føres tilbage til deres hidtidige tilstand, iværksættes der supplerende afhjælpning. Formålet med supplerende afhjælpning er at tilvejebringe et tilsvarende niveau for naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder, herunder hvis det er hensigtsmæssigt på en anden lokalitet, som der ville have foreligget, hvis den skadede lokalitet var blevet ført tilbage til sin hidtidige tilstand. Hvor det er muligt og hensigtsmæssigt bør den anden lokalitet være geografisk forbundet med den skadede lokalitet, idet der tages hensyn til den berørte befolknings interesser.

Formålet med kompenserende afhjælpning

- 1.1.3. Kompenserende afhjælpning iværksættes for at kompensere for midlertidige tab af naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder, indtil der sker retablering. Denne kompensation består af yderligere forbedringer for beskyttede naturtyper og arter eller vandmiljøet enten på den skadede lokalitet eller på en anden lokalitet. Det består ikke i økonomisk kompensation til borgerne.

1.2. Fastlæggelse af afhjælpende foranstaltninger

Fastlæggelse af primære afhjælpende foranstaltninger

- 1.2.1. Mulige foranstaltninger, der direkte fører naturressourcerne og disses udnyttelsesmuligheder tilbage mod deres hidtidige tilstand inden for en kortere tidsfrist eller gennem naturlig retablering skal overvejes.

Fastlæggelse af niveauet for supplerende og kompenserende afhjælpende foranstaltninger

- 1.2.2. Ved fastlæggelse af niveauet for supplerende og kompenserende afhjælpende foranstaltninger, skal anvendelsen af ækvivalensvurderingsmetoder, hvor naturressource sammenlignes med naturressource og udnyttelsesmulighed med udnyttelsesmulighed, overvejes først. I henhold til disse metoder skal foranstaltninger, der resulterer i naturressourcer og udnyttelsesmuligheder af samme art, kvalitet og kvantitet som de skadede, overvejes først. Hvis dette ikke er muligt, skal der tilvejebringes alternative naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder. F.eks. kan en kvalitetsreduktion udlignes ved en stigning i kvantiteten af de afhjælpende foranstaltninger.

- 1.2.3. Er det ikke muligt at anvende en ækvivalensvurderingsmetode, hvor naturressource sammenlignes med naturressource og udnyttelsesmulighed med udnyttelsesmulighed, skal alternative vurderingsmetoder anvendes. Den kompetente myndighed kan foreskrive metoden, f.eks. økonomisk værdisætning, med henblik på at fastslå omfanget af de nødvendige supplerende og kompenserende afhjælpende foranstaltninger. Hvis det er muligt at værdisætte de tabte ressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder, men det ikke er muligt at værdisætte de erstattende naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder inden for en rimelig tidsfrist eller inden for rimelige omkostninger, kan den kompetente myndighed vælge afhjælpende foranstaltninger, hvis omkostninger svarer til den anslåede værdi af de tabte naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder.

De supplerende og kompenserende afhjælpende foranstaltninger skal udformes således, at de resulterer i yderligere naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder, der afspejler tidspræferencer og de afhjælpende foranstaltningers tidsprofil. Jo længere tid der f.eks. går, før den hidtidige tilstand er nået, desto mere omfattende kompenserende afhjælpende foranstaltninger, skal der iværksættes (alt andet lige).

1.3. Valg af afhjælpende foranstaltninger

- 1.3.1. De rimelige afhjælpende foranstaltninger bør vurderes ved brug af de bedste til rådighed stående teknologier ud fra følgende kriterier:

- virkningen af den enkelte foranstaltning på folkesundheden og sikkerheden
- omkostningerne ved at gennemføre foranstaltningen
- sandsynligheden for, at den enkelte foranstaltning opfylder målet
- i hvilken udstrækning den enkelte foranstaltning vil forhindre fremtidig skade og undgå yderligere skade som følge af gennemførelsen af den pågældende foranstaltning
- i hvilken udstrækning den enkelte foranstaltning gavner hver enkelt komponent af den pågældende naturressource og/eller udnyttelsesmulighed
- i hvilken udstrækning den enkelte foranstaltning tager hensyn til relevante sociale, økonomiske og kulturelle forhold og andre relevante faktorer, der er specifikke for lokaliteten
- hvor lang tid det vil tage, inden genopretningen af miljøskaden bliver effektiv
- i hvilken udstrækning den enkelte foranstaltning medfører genopretning af den lokalitet, hvor miljøskaden er indtruffet
- den geografiske tilknytning til den lokalitet, hvor skaden er indtruffet.

- 1.3.2. Når de forskellige opstillede muligheder for afhjælpende foranstaltninger vurderes, kan der vælges primære afhjælpende foranstaltninger, som ikke fuldt ud tilbagefører den skadede vandressource eller den beskyttede art eller naturtype til dens hidtidige tilstand, eller som genopretter den langsommere. En sådan beslutning kan kun træffes, hvis der kompenseres for tabet af de naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder på den primære lokalitet, som beslutningen medfører, ved øgede supplerende eller kompenserende foranstaltninger, så det herved tilvejebragte niveau for naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder svarer til det tabte. Dette vil være tilfældet, f.eks. når de tilsvarende naturressourcer og/eller udnyttelsesmuligheder kan tilvejebringes et andet sted med lavere omkostninger. Sådanne supplerende afhjælpende foranstaltninger fastlægges i overensstemmelse med reglerne i punkt 1.2.2.
- 1.3.3. Uanset reglerne i punkt 1.3.2. og i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, har den kompetente myndighed ret til at beslutte, at der ikke træffes yderligere afhjælpende foranstaltninger, hvis:
- a) de afhjælpende foranstaltninger, der allerede er truffet, sikrer, at der ikke længere foreligger nogen betydelig risiko for at påvirke menneskers sundhed, vandmiljøet eller beskyttede arter og naturtyper negativt, og
 - b) omkostningerne ved de afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes for at nå tilbage til den oprindelige tilstand eller et tilsvarende niveau, ikke står i forhold til den miljømæssige gevinst, der opnås.

2. **Afhjælpning af skade på jorden**

De nødvendige foranstaltninger skal træffes for som et minimum at sikre, at de pågældende forurenende stoffer fjernes, kontrolleres, indsluttes eller begrænses, således at den forurenede jord, under hensyn til dens nuværende eller fremtidige anvendelse, der var godkendt på tidspunktet for skadens indtræden, ikke længere indebærer nogen betydelig risiko for, at menneskers sundhed påvirkes negativt. Tilstedeværelsen af sådanne risici skal vurderes ved risikovurderinger under hensyntagen til jordens karakteristika og funktion samt de skadelige stoffers, præparaters, organismers eller mikroorganismers type og koncentration, den risiko, de indebærer, og muligheden af, at de spredes. Anvendelsen bestemmes på grundlag af de forskrifter om arealanvendelse eller andre relevante bestemmelser, der er gældende på tidspunktet for skadens indtræden.

Hvis der sker en ændring af anvendelsen af jorden, skal alle nødvendige foranstaltninger træffes for at forhindre enhver negativ påvirkning af menneskers sundhed.

Hvis der ikke findes forskrifter om arealanvendelse eller andre relevante bestemmelser, fastlægges anvendelsen af det pågældende område under hensyntagen til karakteren af det pågældende område, hvor skaden indtraf, idet der tages hensyn til dets forventede udvikling.

Muligheden for naturlig retablering, dvs. en løsning uden direkte menneskelige indgreb i retableringsprocessen, skal overvejes.

BILAG III

AKTIVITETER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 1

1. Drift af anlæg, for hvilke der kræves godkendelse i medfør af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽¹⁾. Det vil sige alle de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 96/61/EF bortset fra anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling af og forsøg med nye produkter og processer.
2. Affaldshåndteringsoperationer, herunder indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald og farligt affald, herunder tilsyn med disse operationer og efterbehandling af deponeringsanlæg, for hvilke der kræves tilladelse eller registrering i medfør af Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽²⁾ og Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽³⁾.

Disse operationer omfatter bl.a. drift af deponeringsanlæg efter Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽⁴⁾ og drift af forbrændingsanlæg efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ⁽⁵⁾.

Medlemsstaterne kan for så vidt angår nærværende direktiv beslutte, at disse operationer ikke omfatter spredning til landbrugsformål af spildevandsslam fra rensningsanlæg for byspildevand, der er rensset, så det har en godkendt standard.

3. Enhver udledning i indre overfladevand, der kræver forudgående tilladelse i medfør af Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø ⁽⁶⁾.
4. Enhver udledning af stoffer i grundvandet, der kræver forudgående tilladelse i medfør af Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer ⁽⁷⁾.
5. Udledning eller injektion af forurenende stoffer i overfladevand eller grundvand, der kræver tilladelse, godkendelse eller registrering i medfør af direktiv 2000/60/EF.
6. Indvinding og opmagasinering af vand, hvortil der kræves forhåndstilladelse i medfør af direktiv 2000/60/EF.
7. Fremstilling, anvendelse, oplagring, forarbejdning, deponering, udledning i miljøet og transport inden for virksomheden af
 - a) farlige stoffer som defineret i artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽⁸⁾
 - b) farlige præparater som defineret i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater ⁽⁹⁾
 - c) plantebeskyttelsesmidler som defineret i artikel 2, nr. 1), i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁰⁾
 - d) biocidholdige produkter som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽¹¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽³⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

⁽⁴⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁵⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

⁽⁶⁾ EFT L 129 af 18.5.1976, s. 23. Senest ændret ved direktiv 2000/60/EF.

⁽⁷⁾ EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43. Ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

⁽⁸⁾ EFT L 196 af 16.8.1967, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003.

⁽⁹⁾ EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽¹⁰⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽¹¹⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

8. Transport ad vej, jernbane, indre vandveje, hav eller luft af farligt gods eller forurenende gods som defineret i bilag A til Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej ⁽¹⁾ eller i bilaget til Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods ⁽²⁾ eller som defineret i Rådets direktiv 93/75/EØF af 13. september 1993 om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods ⁽³⁾.
9. Drift af anlæg, for hvilke der kræves godkendelse i medfør af Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg ⁽⁴⁾ for så vidt angår udledning i luften af forurenende stoffer omfattet af nævnte direktiv.
10. Indesluttet anvendelse, herunder transport, hvori der indgår genetisk modificerede mikroorganismer som defineret i Rådets direktiv 90/219/EØF af 23. april 1990 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer ⁽⁵⁾.
11. Udsætning i miljøet, transport og markedsføring af genetisk modificerede organismer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF ⁽⁶⁾.
12. Grænseoverskridende overførsel af affald inden for, til og fra Den Europæiske Union, som kræver tilladelse eller er forbudt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 7. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/28/EF (EUT L 90 af 8.4.2003, s. 45).

⁽²⁾ EFT L 235 af 17.9.1996, s. 25. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/29/EF (EUT L 90 af 8.4.2003, s. 47).

⁽³⁾ EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 53).

⁽⁴⁾ EFT L 188 af 16.7.1984, s. 20. Ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

⁽⁵⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁶⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1830/2003 (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 24).

⁽⁷⁾ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

*BILAG IV***INTERNATIONALE KONVENTIONER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 2**

- a) Den internationale konvention af 27. november 1992 om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening
 - b) Den internationale konvention 27. november 1992 om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening
 - c) Den internationale konvention af 23. marts 2001 om civilretligt ansvar for forureningsskader forårsaget af bunkerolie
 - d) Den internationale konvention af 3. maj 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer
 - e) Konventionen af 10. oktober 1989 om det privatretlige ansvar for skader opstået under transport af farligt gods ad vej, jernbane og indre vandveje.
-

BILAG V

INTERNATIONALE INSTRUMENTER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 4

- a) Paris-konventionen af 29. juli 1960 om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område og Bruxelles-tillægskonventionen af 31. januar 1963
 - b) Wien-konventionen af 21. maj 1963 om civilretligt ansvar for nuklear skade
 - c) Konventionen af 12. september 1997 om supplerende erstatning for nuklear skade
 - d) Den fælles protokol af 21. september 1988 om anvendelse af Wien-konventionen og Paris-konventionen
 - e) Bruxelles-konventionen af 17. december 1971 om civilretligt ansvar ved søtransport af nukleart materiale.
-

BILAG VI

OPLYSNINGER OG DATA OMHANDLET I ARTIKEL 18, STK. 1

De rapporter, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, skal indeholde en liste over indtrufne miljøskader og tilfælde med ansvar efter dette direktiv, med angivelse af følgende oplysninger og data for hvert enkelt tilfælde:

1. Miljøskadens art, dato for skadens indtræden og/eller konstatering og datoen for indledning af en procedure efter dette direktiv.
2. Erhvervsklassifikationskode for den eller de ansvarlige juridiske personer ⁽¹⁾.
3. Angivelse af, om ansvarlige parter eller kvalificerede organer har indledt en judiciel klageprocedure. (Klagetypen og resultatet af klageproceduren anføres).
4. Resultatet af den afhjælpende foranstaltning.
5. Dato for procedurens afslutning.

Medlemsstaterne kan medtage alle andre oplysninger og data i deres rapporter, som de anser for nyttige for vurderingen af anvendelsen af dette direktiv, for eksempel:

1. Omkostninger ved afhjælpende og forebyggende foranstaltninger som defineret i dette direktiv:
 - umiddelbart betalt af de ansvarlige parter, når denne oplysning foreligger
 - dækket efterfølgende af de ansvarlige parter
 - ikke dækket af de ansvarlige parter (årsagen til dette bør anføres).
2. Resultater af foranstaltningerne til fremme og gennemførelse af de finansielle sikkerhedsinstrumenter anvendt i overensstemmelse med dette direktiv.
3. En vurdering af de yderligere årlige administrationsomkostninger for det offentlige som følge af oprettelsen og driften af de forvaltningsstrukturer, der er nødvendige for gennemførelse og håndhævelse af dette direktiv.

⁽¹⁾ NACE-koden kan anvendes (Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 af 9.10.1990 om Den Statistiske Nomenklatur for Økonomiske Aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber (EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1).

Kommissionens erklæring vedrørende artikel 14, stk. 2 — direktiv om miljøansvar

Kommissionen tager artikel 14, stk. 2, til efterretning. Ifølge denne artikel forelægger Kommissionen en rapport 6 år efter direktivets ikrafttrædelse og denne omhandler bl.a. tilgængeligheden af og betingelserne for forsikringer og andre former for finansiel sikkerhedsstillelse til en rimelig pris. Rapporten behandler navnlig markedskræfternes udvikling af produkter for finansiel sikkerhedsstillelse, der dækker de anførte aspekter. Muligheden for en gradvis indførelse afstemt efter skadetype samt risikograd behandles også. Kommissionen vil i givet fald hurtigst muligt fremlægge forslag i lyset af rapporten. Kommissionen vil gennemføre en konsekvensanalyse omfattende økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter i overensstemmelse med gældende regler, herunder især den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og Kommissionens meddelelse om konsekvensanalyse (KOM (2002) 276 endelig).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/36/EF**af 21. april 2004****om sikkerhed forbundet med tredjelandes luftfartøjer, der benytter Fællesskabets lufthavne**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

anført i bilagene til konventionen om international civil
luftfart, som blev undertegnet i Chicago den 7. decem-
ber 1944 (»Chicago-konventionen«).

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af
Forligsudvalgets fælles udkast af 26. februar 2004 og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 1996
om flykatastrofen ud for Den Dominikanske Repub-
lik ⁽⁴⁾, påpeges behovet for, at Fællesskabet indtager en
mere aktiv holdning og udvikler en strategi med henblik
på at forbedre sikkerheden for de EF-borgere, der rejser
med luftfartøj, eller som bor nær lufthavne.

(2) Kommissionen har tilsendt Europa-Parlamentet og Rådet
en meddelelse med titlen »Udformning af en fællesskabs-
strategi til forbedring af luftfartssikkerheden«.

(3) Denne meddelelse fastslår klart, at sikkerheden kan styr-
kes effektivt ved at sikre, at luftfartøjer i fuldt omfang
opfylder de internationale sikkerhedsnormer, der er

(4) Med henblik på fastlæggelse og opretholdelse af et højt
ensartet sikkerhedsniveau for civil luftfart i Europa bør
der indføres en harmoniseret fremgangsmåde hvad
angår effektiv håndhævelse af internationale sikkerheds-
normer i Fællesskabet. Det er derfor nødvendigt at har-
monisere reglerne og procedurerne for rampeinspektion
af tredjelandes luftfartøjer, der lander i lufthavne i med-
lemsstaterne.

(5) Hvis medlemsstaterne harmoniserer en effektiv hånd-
hævelse af internationale sikkerhedsnormer, undgår de
konkurrenceforvridning. En fælles holdning over for
luftfartøjer fra tredjelande, der ikke opfylder internatio-
nale sikkerhedsnormer, vil gavne medlemsstaternes stil-
ling.

(6) Luftfartøjer, der lander i lufthavne i medlemsstaterne,
bør underkastes inspektion, når der er mistanke om, at
de ikke overholder de internationale sikkerhedsnormer.

(7) Der kan også foretages stikprøveinspektioner, selv om
der ikke foreligger særlig mistanke, forudsat at fælles-
skabsretten og folkeretten overholdes. Det er især vig-
tigt, at sådanne inspektioner foretages på en ikke-diskri-
minerende måde.

(8) Inspektionen kan optrappes, når der er tale om luftfartø-
jer, for hvis vedkommende der ofte før er blevet konsta-
teret mangler, eller luftfartøjer fra luftfartsselskaber, hvis
luftfartøjer ofte før har tiltrukket sig opmærksomhed.

(9) De oplysninger, der indsamles i de enkelte medlemssta-
ter, bør stilles til rådighed for alle andre medlemsstater
og Kommissionen for at sikre den mest effektive over-
vågning af, at tredjelandes luftfartøjer overholder de
internationale sikkerhedsnormer.

⁽¹⁾ EFT C 103 E af 30.4.2002, s. 351.

⁽²⁾ EFT C 241 af 7.10.2002, s. 33.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 3.9.2002 (EUT C 272 E af
13.11.2003, s. 343) og Rådets fælles holdning af 13.6.2003 (EFT C
233 E af 30.9.2003, s. 12) og Europa-Parlamentets holdning af
9.10.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets
lovgivningsmæssige beslutning af 1.4.2004 og Rådets afgørelse af
30.3.2004.

⁽⁴⁾ EFT C 65 af 4.3.1996, s. 172.

- (10) Der er af disse grunde behov for på fællesskabsniveau at indføre en procedure til vurdering af tredjelandes luftfartøjer og dermed forbundne samarbejds mekanismer mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på udveksling af oplysninger.
- (11) Sikkerhedsrelaterede oplysninger er følsomme, og det indebærer, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre passende fortrolig behandling af de oplysninger, de modtager.
- (12) Med forbehold af offentlighedens aktindsigt i Kommissionens dokumenter som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾ bør Kommissionen vedtage foranstaltninger for videregivelse af sådanne oplysninger til interesserede parter og de hertil knyttede betingelser.
- (13) De luftfartøjer, for hvilke udbedring er påkrævet, bør — i tilfælde af, at de konstaterede mangler helt klart indebærer en sikkerhedsrisiko — pålægges startforbud, indtil de internationale sikkerhedsnormer er opfyldt.
- (14) Faciliteterne i den lufthavn, hvor inspektionen foretages, kan være af en sådan art, at den kompetente myndighed er nødt til at give luftfartøjet tilladelse til at flyve videre til en passende lufthavn, forudsat at betingelserne for en sikker videreflyvning er opfyldt.
- (15) For at kunne udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv bør Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart ⁽²⁾.
- (16) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (17) Kommissionen bør forsyne det udvalg, der er nedsat ved artikel 12 i forordning (EØF) nr. 3922/91, med statistikker og oplysninger, der er blevet indsamlet i forbindelse med andre fællesskabsforanstaltninger vedrørende specifikke hændelser, der kan være relevante for afsløringen af mangler, der udgør en fare for sikkerheden for civil luftfart.
- (18) Det er nødvendigt at tage hensyn til det samarbejde og den informationsudveksling, der finder sted inden for rammerne af JAA (Joint Aviation Authorities (De Fælles Luftfartsmyndigheder)) og ECAC (European Civil Aviation Conference (Den Europæiske Konference for Civil Luftfart)). Der bør desuden gøres størst mulig brug af eksisterende ekspertise i forbindelse med SAFA-procedurerne (Safety Assessment of Foreign Aircraft (sikkerhedsvurdering af udenlandske luftfartøjer)).
- (19) Der bør tages hensyn til EASA's (European Aviation Safety Agency (Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur)) rolle i forbindelse med luftfartssikkerhedspolitikken, herunder dets fastsættelse af procedurer med henblik på fastlæggelse og opretholdelse af et højt ensartet sikkerhedsniveau for civil luftfart i Europa.
- (20) Der blev den 2. december 1987 i London i en fælleserklæring fra Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges udenrigsministre indgået aftaler med henblik på et bedre samarbejde om anvendelse af Gibraltar lufthavnen. Disse aftaler er endnu ikke trådt i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde og formål

1. Inden for rammerne af Fællesskabets overordnede strategi med henblik på fastlæggelse og opretholdelse af et højt ensartet sikkerhedsniveau for civil luftfart i Europa indføres der med dette direktiv en harmoniseret fremgangsmåde hvad angår effektiv håndhævelse af internationale sikkerhedsnormer i Fællesskabet ved hjælp af harmoniserede regler og procedurer for rampeinspektioner af tredjelandes luftfartøjer, der lander i lufthavne i medlemsstaterne.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at foretage inspektioner, der ikke er omhandlet i dette direktiv, og til at udstede startforbud for, udelukke eller pålægge betingelser for et hvilket som helst luftfartøj, der lander i deres lufthavne, jf. fællesskabsretten og folkeretten.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1592/2002 (EFT L 240 af 7.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

3. Statsluftfartøjer, som defineret i Chicago-konventionen, og luftfartøjer, hvis højeste tilladte startvægt er under 5 700 kg, og som ikke anvendes til erhvervsmæssig lufttransport, falder uden for direktivets anvendelsesområde.

4. Anvendelsen af dette direktiv i forbindelse med Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til tvisten om suveræniteten over det område, lufthavnen er beliggende på.

5. Dette direktiv gælder ikke for Gibraltar lufthavn, før aftalerne i den fælles erklæring af 2. december 1987, der er afgivet af udenrigsministrene for Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige, er trådt i kraft. Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges regeringer underretter Rådet omtrentlig ikrafttrædelsesdato.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »udstedelse af startforbud«: udstedelse af et formelt forbud imod, at et luftfartøj forlader en lufthavn, og de nødvendige foranstaltninger til at tilbageholde det
- b) »internationale sikkerhedsnormer«: de sikkerhedsnormer, der er indeholdt i Chicago-konventionen og dens bilag som gældende på tidspunktet for inspektionen
- c) »rampeinspektion«: en undersøgelse af tredjelandes luftfartøjer i overensstemmelse med bilag II
- d) »tredjelandes luftfartøj«: et luftfartøj, der ikke benyttes af eller flyves under tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat.

Artikel 3

Indsamling af oplysninger

Medlemsstaterne indfører en ordning til indsamling af enhver oplysning, der anses for nyttig for opfyldelsen af det i artikel 1 beskrevne formål, herunder:

- a) vigtige sikkerhedsoplysninger, navnlig gennem
 - pilotrapporter

- rapporter fra vedligeholdelsesorganisationer

- rapporter om flyvehændelser

- andre organisationer, der er uafhængige af medlemsstaternes kompetente myndigheder

- klager

b) oplysninger om de foranstaltninger, der træffes som følge af en rampeinspektion, såsom

- udstedelse af startforbud for et luftfartøj

- udelukkelse af et luftfartøj eller luftfartsforetagende fra den pågældende medlemsstat

- krav om udbedring af mangler

- etablering af kontakt til luftfartsforetagendets kompetente myndighed

c) opfølgende oplysninger om luftfartsforetagendet, bl.a. om

- udbedrede mangler

- fornyet konstatering af manglende overensstemmelse.

Disse oplysninger skal opbevares, idet der anvendes en standardrapport, der skal indeholde de punkter, der er beskrevet i formularen i bilag I.

Artikel 4

Rampeinspektion

1. Hver medlemsstat tager passende midler i brug til at sikre, at tredjelandes luftfartøjer, der er mistænkt for ikke at opfylde de internationale sikkerhedsnormer, og som lander i en hvilken som helst lufthavn i medlemsstaten, der er åben for international lufttrafik, underkastes rampeinspektion. Ved gennemførelsen af sådanne procedurer skal de kompetente myndigheder især være opmærksomme på luftfartøjer,

- for hvilke der er modtaget oplysninger om et ringe vedligeholdelsesniveau, eller som har åbenbare skader eller mangler

- for hvilke der er blevet rapporteret unormal manøvrering efter indflyvning i medlemsstatens luftrum, som giver anledning til alvorlige betænkeligheder angående sikkerheden

- der tidligere har været underkastet en rampeinspektion, som har afsløret mangler, således at der kan være stærk tvivl om, hvorvidt luftfartøjet opfylder internationale sikkerhedsnormer, og medlemsstaten har betænkeligheder med hensyn til, om manglerne er udbedret
- for hvilke der er indikationer for, at de kompetente myndigheder i det land, hvor luftfartøjet er registreret, ikke udfører tilstrækkeligt tilsyn med sikkerheden, eller
- hvor oplysninger indsamlet i henhold til artikel 3 giver anledning til betænkelighed med hensyn til luftfartsforetagendet, eller hvis en tidligere rampeinspektion af et luftfartøj, der anvendes af samme luftfartsforetagende, har afsløret mangler.

2. Medlemsstaterne kan indføre regler med henblik på gennemførelse af rampeinspektioner i form af en stikprøveprocedure, selv om der ikke foreligger særlig mistanke, forudsat at disse regler er i overensstemmelse med fællesskabsretten og folkeretten. Sådanne procedurer skal gennemføres på en ikke-diskriminerende måde.

3. Medlemsstaterne sikrer gennemførelsen af passende rampeinspektioner og andre overvågningsforanstaltninger, som fastlagt i henhold til artikel 8, stk. 3.

4. En rampeinspektion udføres i overensstemmelse med den i bilag II beskrevne procedure og med anvendelse af en formular til rampeinspektionsrapport, der mindst omfatter de punkter, der er beskrevet i den formular, der indgår i dette bilag. Ved afslutningen af en rampeinspektion underrettes luftfartøjschefen eller en repræsentant for luftfartsforetagendet om resultatet af rampeinspektionen, og hvis der påvises væsentlige mangler, sendes rapporten til luftfartsforetagendet og til de pågældende kompetente myndigheder.

5. Ved udførelsen af en rampeinspektion i henhold til dette direktiv bestræber den pågældende kompetente myndighed sig på så vidt muligt at undgå, at luftfartøjet bliver unødigt forsinket.

Artikel 5

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder deltager i en gensidig udveksling af oplysninger. Sådanne oplysninger omfatter efter anmodning fra en kompetent myndighed en liste over lufthavne i de berørte medlemsstater, der er åbne for international lufttrafik, med angivelse for hvert kalenderår af antallet af udførte rampeinspektioner og antallet af tredjelands luftfartøjers starter og landinger i hver af de lufthavne, der er optaget på listen.

2. Alle de i artikel 3 omhandlede standardrapporter og de i artikel 4, stk. 4, omhandlede rampeinspektionsrapporter stilles straks til rådighed for Kommissionen og, efter deres anmodning, for medlemsstaternes kompetente myndigheder og Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA).

3. Hvis det fremgår af en standardrapport, at der er en potentiel sikkerhedsrisiko, eller det fremgår af en rampeinspektionsrapport, at et luftfartøj ikke opfylder internationale sikkerhedsnormer, og at det derfor kan udgøre en potentiel sikkerhedsrisiko, videresendes rapporten straks til den kompetente myndighed i hver enkelt medlemsstat og til Kommissionen.

Artikel 6

Beskyttelse og videregivelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning alle nødvendige foranstaltninger til på passende måde at sikre fortroligheden af de oplysninger, de modtager i henhold til artikel 5. De må kun anvende disse oplysninger til at opfylde formålet med dette direktiv.

2. Kommissionen offentliggør hvert år en sammenfattende informationsrapport, som er tilgængelig for offentligheden og erhvervslivets aktører, med en analyse af alle oplysninger, der modtages i henhold til artikel 5. Analysen skal være enkel og letforståelig, og den skal i givet fald angive, hvorvidt der er en øget sikkerhedsrisiko for flypassagerer. I denne analyse skal oplysningernes kilde være anonymiseret.

3. Med forbehold af offentlighedens aktindsigt i Kommissionens dokumenter som fastlagt i forordning (EF) nr. 1049/2001 vedtager Kommissionen på eget initiativ og efter proceduren i artikel 10, stk. 2, foranstaltninger og hertil knyttede betingelser for videregivelse til interesserede parter af oplysninger som omhandlet i stk. 1. Sådanne foranstaltninger, som kan være generelle eller individuelle, skal gå ud fra, at det er nødvendigt

— at give personer og organisationer de oplysninger, de behøver for at forbedre luftfartssikkerheden

— at begrænse videreformidlingen af oplysninger til det, som er strengt nødvendigt til brugernes formål, for at sikre oplysningerne en passende fortrolighedsgrad.

4. Når der frivilligt afgives oplysninger om mangler ved luftfartøjer, skal de rampeinspektionsrapporter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, være anonymiseret med hensyn til oplysningernes kilde.

Artikel 7

Udstedelse af startforbud for et luftfartøj

1. Når manglende opfyldelse af internationale sikkerhedsnormer helt klart indebærer en risiko for luftfartssikkerheden, bør luftfartsforetagendet træffe foranstaltninger til udbedring af manglerne før luftfartøjets afgang. Hvis den kompetente myndighed, der udfører en rampeinspektion, ikke har fået vished for, at manglerne vil blive udbedret inden flyvningen, udsteder den startforbud for luftfartøjet, indtil den pågældende sikkerhedsrisiko er fjernet, og underretter straks de kompetente myndigheder for det pågældende luftfartsforetagende og de kompetente myndigheder i luftfartøjets registreringsstat.

2. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor der udføres en rampeinspektion, kan i samråd med den stat, der er ansvarlig for luftfartøjets drift, eller luftfartøjets registreringsstat, fastlægge de nødvendige betingelser, hvorunder luftfartøjet kan få tilladelse til at flyve til en lufthavn, hvor manglerne kan udbedres. Hvis manglerne vedrører gyldigheden af luftfartøjets luftdygtighedsbevis, kan startforbuddet kun trækkes tilbage, hvis luftfartsforetagendet får tilladelse fra den eller de stater, der vil blive overfløjet på den pågældende flyvning.

Artikel 8

Sikkerhedsforbedrende foranstaltninger og gennemførelsesforanstaltninger

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de operationelle foranstaltninger, de har truffet til gennemførelse af kravene i artikel 3, 4 og 5.

2. På grundlag af de oplysninger, der er indsamlet i medfør af stk. 1, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 10, stk. 2, træffe passende foranstaltninger til at lette gennemførelsen af artikel 3, 4 og 5, såsom:

- udarbejdelse af en liste over de oplysninger, der skal indsamles
- fastlæggelse af enkelthederne med hensyn til indholdet af og procedurerne for rampeinspektioner
- fastlæggelse af formatet for opbevaring og videregivelse af data
- oprettelse af eller støtte til relevante organer til styring og forvaltning af de nødvendige redskaber til indsamling og udveksling af oplysninger.

3. På grundlag af de oplysninger, der er modtaget i medfør af artikel 3, 4 og 5, og efter proceduren i artikel 10, stk. 2, kan der træffes beslutning om at gennemføre passende rampeinspektion og andre overvågningsforanstaltninger, navnlig over for et bestemt luftfartsforetagende eller luftfartsforetagender fra et bestemt tredjeland, indtil den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland har vedtaget tilfredsstillende foranstaltninger til udbedring af manglerne.

4. Kommissionen kan træffe passende foranstaltninger med henblik på at samarbejde med og bistå tredjelands med at forbedre deres muligheder for tilsyn med luftfartssikkerheden.

Artikel 9

Udstedelse af forbud mod eller betingelser for flyvning

Hvis en medlemsstat beslutter at udelukke et bestemt luftfartsforetagende eller luftfartsforetagender fra et bestemt tredjeland fra dets lufthavne eller at pålægge dette eller disse bestemte betingelser for flyvning, indtil den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland har vedtaget tilfredsstillende foranstaltninger til udbedring af manglerne,

- a) underretter medlemsstaten Kommissionen om de trufne foranstaltninger, der videregiver meddelelsen til de øvrige medlemsstater,
- b) kan Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 10, stk. 3, rette de henstillinger og træffe de foranstaltninger, den anser for nødvendige; den kan endvidere udvide de foranstaltninger der er givet underretning om i henhold til litra a), til hele Fællesskabet efter forelæggelse af et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, i overensstemmelse med proceduren i artikel 10, stk. 2.

Artikel 10

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12 i forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 3 måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 13

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Rapport

5. Kommissionen kan også høre udvalget vedrørende ethvert andet spørgsmål forbundet med anvendelsen af dette direktiv.

Senest den 30. april 2008 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv og navnlig af artikel 9, hvori der bl.a. tages hensyn til udviklingen i Fællesskabet og i internationale fora. Rapporten ledsages eventuelt af forslag til ændring af dette direktiv.

Artikel 11

Artikel 14

Gennemførelse

Ikrafttræden

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. april 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 12

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

Ændring af bilag

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Bilagene til dette direktiv kan ændres efter proceduren, i artikel 10, stk. 2.

P. COX

D. ROCHE

Formand

Formand

BILAG I

Den nationale luftfartsmyndighed (navn)

(land)

SAFA

Standardrapport

¹ NR: _____² Kilde: SR³ Dato: _ _ _ _ _⁴ Sted: _ _ _ _ _⁵ (ubenyttet)⁶ Luftfartsforetagende: _ _ _ _⁷ AOC-nummer:⁸ Land: _ _ _ _

..... _ _ _ _ _

⁹ Rute: fra _ _ _ _¹⁰ Rutenummer: _ _ _ _ _¹¹ Rute: til _ _ _ _¹² Rutenummer: _ _ _ _ _¹³ Chartret af luftfartsforetagende (*): _ _ _ _¹⁴ Charterstat: _ _ _ _

(*) (hvis det er relevant)

¹⁵ Luftfartøjstype _ _ _ _¹⁶ Registreringsmærke _ _ _ _ _¹⁷ Konstruktionsnummer _ _ _ _ _¹⁸ Flybesætning: Certificeringsstat _ _ _ _¹⁹ Bemærkninger:

.....

.....

.....

.....

²⁰ Trufne foranstaltninger:

.....

.....

.....

.....

²¹ (ubenyttet)²² Den nationale koordinators navn _ _ _ _ _²³ Underskrift _ _ _ _ _

BILAG II

- I. En rampeinspektion bør omfatte alle eller et udsnit af følgende aspekter, alt efter hvor megen tid der er til rådighed.
 1. Kontrol af tilstedeværelsen og gyldigheden af de for internationale flyvninger nødvendige dokumenter, såsom: registreringsbevis, logbog, luftdygtighedsbevis, besætningens certifikater, radiotilladelse, liste over passagerer og fragt.
 2. Kontrol af, at flyvebesætningens sammensætning og kvalifikationer er i overensstemmelse med kravene i bilag 1 og 6 til Chicago-konventionen (ICAO-bilagene).
 3. Kontrol af den operationelle dokumentation (flyvedata, driftsflyveplan, teknisk log) og af forberedelsen af flyvningen i et omfang, der godtgør, at flyvningen er forberedt i overensstemmelse med ICAO-bilag 6.
 4. Kontrol af, at følgende elementer, der i henhold til ICAO-bilag 6 er påkrævet i forbindelse med international navigation, foreligger og er i orden:
 - air operator's certificate (AOC) — (luftfartsforetagendets driftstilladelse)
 - støj- og emissionscertifikat
 - driftshåndbog, herunder en minimumsudstysliste (MEL), og flyvehåndbog
 - sikkerhedsudstyr
 - sikkerhedsudstyr i kabinen
 - det udstyr, der er nødvendigt for den enkelte flyvning, herunder radiokommunikations- og radionavigationsudstyr
 - flight data recorders (FDR).
 5. En kontrol af luftfartøjets og dets udstyrs tilstand (herunder skader og reparationer), så det sikres, at det til stadihed opfylder standarderne i ICAO-bilag 8.
- II. Efter hver rampeinspektion udfærdiges der en inspektionsrapport, som skal omfatte de standardiserede generelle oplysninger, der er beskrevet ovenfor, og en liste over de elementer, der er kontrolleret, tillige med angivelse af de mangler, der er konstateret for hvert af disse elementers vedkommende, om nødvendigt ledsaget af særlige bemærkninger.

Den nationale luftfartsmyndighed (navn)

(land)

SAFA

Rampeinspektionsrapport

¹ NR: _____

² Kilde: RI

³ Dato: _____

⁴ Sted: _____

⁵ Lokal tid: _____

⁶ Luftfartsforetagende: _____

⁷ AOC-nummer: _____

⁸ Land: _____

⁹ Rute: fra _____

¹⁰ Rutenummer: _____

¹¹ Rute: til _____

¹² Rutenummer: _____

¹³ Chartret af luftfartsforetagende (*): _____

¹⁴ Charter-stat: _____

(*) (hvis det er relevant)

¹⁵ Luftfartøjstype _____

¹⁶ Registreringsmærke _____

¹⁷ Konstruktionsnummer _____

¹⁸ Flybesætning: Certificeringsstat: _____

¹⁹ Bemærkninger:

Kode/standard/bemærkninger

²⁰ Trufne foranstaltninger:

²¹ Kontrollørens fulde navn: _____

Denne rapport er en tilkendegivelse af, hvad der blev konstateret ved denne lejlighed, og må ikke opfattes som et afgørende bevis for, at luftfartøjet er fuldt ud egnet til at foretage den planlagte flyvning.

²² Den nationale koordinators navn _____

²³ Underskrift _____

Den nationale luftfartsmyndighed (Navn)

(Land)

Punkt	Kontrolleret	Bemærkning
A. Cockpit		
Generelt		
1. Almindelig tilstand	1	1
2. Nødudgang	2	2
3. Udstyr	3	3
Dokumenter		
4. Manualer	4	4
5. Checklister	5	5
6. Radionavigationskort	6	6
7. MEL-liste	7	7
8. Registreringscertifikat	8	8
9. Støjcertifikat (hvis relevant)	9	9
10. AOC eller tilsvarende	10	10
11. Radiocertifikat	11	11
12. Luftdygtighedsbevis	12	12
Flyvedata		
13. Driftsflyveplan	13	13
14. Vægt og balance	14	14
Sikkerhedsudstyr	3	3
15. Håndildslukkere	15	15
16. Redningsveste/svømmeveste	16	16
17. Sikkerhedsseler	17	17
18. Iltudstyr	18	18
19. Lygte	19	19
Flybesætning		
20. Flybesætning	20	20
Rejselogbog/teknisk log eller tilsvarende		
21. Rejselogbog	21	21
22. Frigørelse efter teknisk vedligeholdelse	22	22
23. Tidligere konstaterede mangler	23	23
24. Inspektion før flyvning	24	24

Punkt	Kontrolleret	Bemærkning
B. Sikkerhedsudstyr/kabine		
1. Generel indre	1	1
2. Sæde til kabinepersonale	2	2
3. Førstehjælpskasse/lægelig nødhjælpskasse	3	3
4. Håndildslukker	4	4
5. Redningsveste	5	5
6. Sikkerhedsseler	6	6
7. Nødudgange, lysstriber og markering, lygter	7	7
8. Evakueringsskildesker, redningsflåder (i fornødent omfang)	8	8
9. Iltforsyning (besætning og passagerer)	9	9
10. Sikkerhedsbrochurer	10	10
11. Tilstrækkeligt antal kabinebesætningsmedlemmer	11	11
12. Adgang til nødudgange	12	12
13. Sikkerhed af passagerbagage	13	13
14. Tilstrækkelig sædekapacitet	14	14
C. Luftfartøjets tilstand		
1. Generel ydre tilstand	1	1
2. Døre og luger	2	2
3. Styreanordninger	3	3
4. Hjul og dæk	4	4
5. Landingsstel	5	5
6. Hjulbrønde	6	6
7. Indsugnings- og udstødningsdyser	7	7
8. Fanblade	8	8
9. Propeller	9	9
10. Synlige reparationer	10	10
11. Synlige ikke-udbedrede skader	11	11
12. Lækager	12	12
D. Fragt		
1. Lastrummets generelle tilstand	1	1
2. Farligt gods	2	2
3. Sikkerhed af fragt om bord	3	3

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/42/EF

af 21. april 2004

om begrænsning af emissioner af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse malinge og lakker samt produkter til autoreparationslakering og om ændring af direktiv 1999/13/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer ⁽³⁾ fastsætter nationale lofter for emissioner af bestemte forurenende stoffer, herunder flygtige organiske forbindelser, i det følgende benævnt »VOC«, der skal nås senest i 2010 som led i Fællesskabets integrerede strategi med henblik på at bekæmpe forurening og jordnær ozon, men det omfatter ikke grænseværdier for emissioner af disse forurenende stoffer fra specifikke kilder.
- (2) For at overholde det nationale loft for VOC-emissioner må medlemsstaterne rette opmærksomheden mod en række forskellige kategorier af kilder til sådanne emissioner.
- (3) Dette direktiv supplerer de foranstaltninger, der træffes på nationalt plan for at sikre overensstemmelse med loftet for VOC-emissioner.
- (4) Da der ikke findes nogen fællesskabsbestemmelser, vil der kunne være forskelle i medlemsstaternes lovgivning,

der fastsætter VOC-grænseværdier for visse produktkategorier. Sådanne forskelle og mangelen på lovgivning i nogle medlemsstater vil kunne skabe unødige handelshindringer og konkurrenceforvridning på det indre marked.

- (5) Nationale love og bestemmelser, der med henblik på bekæmpelse af jordnær ozon fastsætter grænseværdier for VOC-indholdet i produkter, der er omfattet af nærværende direktiv, bør derfor harmoniseres for at sikre, at de ikke begrænser den frie bevægelighed for disse produkter.
- (6) Da målet for den påtænkte handling, nemlig en reduktion af VOC-emissionerne, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, eftersom VOC-emissioner i en medlemsstat påvirker luftkvaliteten i andre medlemsstater, og derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (7) VOC-indholdet i malinge og lakker og produkter til autoreparationslakering forårsager omfattende VOC-emissioner i luften, hvilket bidrager til lokal og grænseoverskridende dannelse af fotokemiske oxidanter i troposfærens grænsefladelag.
- (8) VOC-indholdet i visse malinge og lakker og produkter til autoreparationslakering bør derfor reduceres så meget som teknisk og økonomisk muligt under hensyn til de klimatiske forhold.
- (9) Et højt miljøbeskyttelsesniveau forudsætter, at der fastsættes og opnås grænseværdier for VOC-indholdet i produkter, der er omfattet af dette direktiv.
- (10) Der bør fastsættes overgangsforanstaltninger for produkter, der er fremstillet, inden dette direktivs krav træder i kraft.

⁽¹⁾ EFT C 220 af 16.9.2003, s. 43.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 25.9.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 7.1.2004 (EUT C 79 E af 30.3.2004, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 30.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22.

- (11) Medlemsstaterne bør kunne udstede individuelle tilladelser til salg og køb i nøje begrænsede mængder af produkter til specielle formål, der ikke overholder de grænseværdier for opløsningsmidler, der er fastsat i dette direktiv.
- (12) Dette direktiv supplerer fællesskabsbestemmelserne om mærkning af kemiske stoffer og præparater.
- (13) Beskyttelse af forbrugernes og/eller arbejdstagernes sundhed og af arbejdsmiljøet bør ikke være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, og de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer med henblik herpå, bør derfor ikke berøres af dette direktiv.
- (14) Grænseværdier for indhold bør overvåges for at afgøre, om massekoncentrationerne af VOC i hver enkelt kategori af maling, lakker og produkter til autoreparationslakering, som er omfattet af dette direktiv, ligger inden for de tilladte grænser.

(18) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for det tilfælde, at dette direktivs bestemmelser overtrædes, og sikre, at de håndhæves. Disse sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(19) Medlemsstaterne bør rapportere til Kommissionen om erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv.

(20) Såvel muligheden for at reducere VOC-indholdet i produkter uden for dette direktivs anvendelsesområde som muligheden for yderligere at reducere de allerede fastlagte VOC-grænseværdier bør tages op til revision.

(21) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

- (15) Da VOC-indholdet i produkter til visse typer autoreparationsarbejde nu er omfattet af dette direktiv, bør Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg ⁽¹⁾ ændres i overensstemmelse hermed.

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

- (16) Medlemsstaterne bør dog kunne opretholde eller indføre nationale bestemmelser om kontrol af emissioner fra autoreparationsarbejde, hvor der foretages overfladebehandling af køretøjer bestemt til færdsel på vej, som defineret i Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om typegodkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer hertil ⁽²⁾, eller dele heraf, som gennemføres som del af reparationsarbejde, vedligeholdelse eller dekorening uden for bilfabrikkerne.
- (17) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på produkter, der udelukkende sælges til brug i anlæg godkendt i henhold til direktiv 1999/13/EF, hvor mindst de samme begrænsninger af VOC-emissionerne kan opnås ved hjælp af andre emissionsbegrænsende foranstaltninger.

1. Formålet med dette direktiv er at begrænse det samlede VOC-indhold i visse maling og lakker samt produkter til autoreparationslakering for at forebygge eller mindske luftforurening som følge af VOC-bidraget til ozondannelse i troposfæren.

2. For at nå det i stk. 1 fastsatte mål tilnærmer dette direktiv de tekniske specifikationer for visse maling og lakker og produkter til autoreparationslakering.

3. Dette direktiv gælder for de i bilag I anførte produkter.

4. Dette direktiv berører ikke foranstaltninger på fællesskabsplan eller nationalt plan, herunder mærkningskrav, der træffes for at sikre forbrugernes og arbejdstagerens sundhed og deres arbejdsmiljø.

⁽¹⁾ EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/3/EF (EUT L 49 af 19.2.2004, s. 36).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. »kompetent myndighed«: den eller de myndigheder eller de organer, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning er ansvarlige for at udføre de opgaver, der følger af dette direktiv
2. »stoffer«: kemiske grundstoffer og deres forbindelser, som de forefindes naturligt eller fremstilles industrielt, i fast eller flydende form eller luftformig
3. »præparat«: blandinger eller opløsninger af to eller flere stoffer
4. »organisk forbindelse«: forbindelse, der mindst indeholder grundstoffet kulstof og et eller flere af stofferne brint, ilt, svovl, phosphor, silicone, kvælstof eller en halogen, med undtagelse af kuloxider, uorganiske carbonater og bicarbonater
5. »flygtig organisk forbindelse (VOC)«: flygtige organiske forbindelser med et begyndelseskogepunkt lavere end eller lig med 250 °C målt ved normaltryk på 101,3 kPa
6. »VOC-indhold«: mængden af flygtige organiske forbindelser udtrykt i gram/liter (g/l) i formuleringen af produktet i brugsklar tilstand. Mængden af flygtige organiske forbindelser i et givet produkt, som under tørring reagerer kemisk, således at den bliver en del af overfladebehandlingsmidlet, anses ikke for at være en del af VOC-indholdet
7. »organisk opløsningsmiddel«: VOC, som anvendes alene eller sammen med andre stoffer til opløsning eller fortynding af råstoffer, produkter eller affaldsstoffer, eller som anvendes som rensemiddel til opløsning af forurenende stoffer, som dispergeringsmiddel, som viskositets- eller overfladespændingsjusteringsmiddel, eller som blødgørings- eller konserveringsmiddel
8. »overfladebehandlingsmiddel«: præparater, herunder organiske opløsningsmidler eller præparater, der indeholder organiske opløsningsmidler, som er nødvendige, for at midlet kan påføres korrekt, og som anvendes til at opnå en film med dekorative, beskyttende eller andre funktionelle virkninger på en overflade
9. »film«: et sammenhængende lag, der fremkommer ved påføring af et eller flere lag på et underlag

10. »vandbaseret overfladebehandlingsmiddel (VB)«: overfladebehandlingsmiddel, hvis viskositet reguleres med vand

11. »opløsningsmiddelbaseret overfladebehandlingsmiddel (OB)«: overfladebehandlingsmiddel, hvis viskositet reguleres med organiske opløsningsmidler

12. »markedsføring«: tilrådighedstillelse for tredjemand mod eller uden betaling. Indførsel i Fællesskabets toldområde betragtes som markedsføring i henhold til dette direktiv.

Artikel 3

Krav

1. Medlemsstaterne sikrer, at produkter, der står opført i bilag I, kun markedsføres på deres område efter de i bilag II anførte datoer, hvis de har et VOC-indhold, der ikke overskrider de i bilag II fastsatte grænseværdier, og overholder artikel 4.

Til at fastslå, om grænseværdierne for VOC-indhold i bilag II er overholdt, anvendes de analysemetoder, der er henvist til i bilag III.

For de i bilag I omhandlede produkter, som skal have tilsat opløsningsmidler eller andre komponenter indeholdende opløsningsmidler for at blive brugsklare, finder grænseværdierne i bilag II anvendelse på VOC-indholdet i produktet i brugsklar tilstand.

2. Uanset stk. 1 sørger medlemsstaterne for, at produkter, der sælges udelukkende til brug i en af direktiv 1999/13/EF omfattet aktivitet, som finder sted i et anlæg, der er registreret eller godkendt i henhold til artikel 3 og 4 i nævnte direktiv, er fritaget for at overholde ovennævnte krav.

3. Med henblik på restaurering og vedligeholdelse af bygninger og veterankøretøjer, som ifølge de kompetente myndigheder er af særlig historisk og kulturel værdi, kan medlemsstaterne udstede individuelle tilladelser til salg og køb i nøje begrænsede mængder af produkter, der ikke overholder de i bilag II fastsatte grænseværdier for VOC.

4. Produkter, der er omfattet af dette direktiv, som påviseligt er produceret før de i bilag II fastsatte datoer, og som ikke overholder kravene i stk. 1, kan markedsføres i en periode på tolv måneder efter den dato, hvor det krav, der gælder for det pågældende produkt, træder i kraft.

*Artikel 4***Mærkning**

Medlemsstaterne sørger for, at produkterne i bilag I er mærket, når de markedsføres. Mærkningen skal oplyse:

- a) produktets underkategori og de relevante VOC-grænseværdier i g/l, jf. bilag II
- b) det maksimale VOC-indhold i g/l i produktet i brugsklar tilstand.

*Artikel 5***Kompetent myndighed**

Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed med ansvar for, at de i dette direktiv fastsatte forpligtelser opfyldes, og giver Kommissionen meddelelse herom senest den 30. april 2005.

*Artikel 6***Kontrol**

Medlemsstaterne udarbejder et kontrolprogram for at kontrollere, om dette direktiv overholdes.

*Artikel 7***Rapport**

Medlemsstaterne aflægger rapport om kontrolprogrammets resultater for at påvise, at direktivet overholdes, samt om de produktkategorier og -mængder, der er givet tilladelse til i henhold til artikel 3, stk. 3. De første to rapporter forelægges for Kommissionen 18 måneder efter datoerne for overensstemmelsen med grænseværdierne for VOC-indholdet i bilag II; derefter forelægges en rapport hvert femte år. Kommissionen udarbejder efter proceduren i artikel 12, stk. 2, på forhånd en fælles formular til indsendelse af kontroldata. Årsdata stilles til rådighed for Kommissionen efter anmodning.

*Artikel 8***Fri omsætning**

Medlemsstaterne må ikke af grunde, som er omhandlet i dette direktiv, forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af pro-

dukter, der falder ind under direktivets anvendelsesområde, og som i brugsklar tilstand opfylder kravene i dette direktiv.

*Artikel 9***Revision**

Kommissionen opfordres til at forelægge følgende for Europa-Parlamentet og Rådet:

1. En rapport baseret på resultaterne af den revision, der er omhandlet i artikel 10 i direktiv 2001/81/EF, senest i 2008. Rapporten skal behandle:
 - a) de generelle perspektiver samt muligheden for at reducere VOC-indholdet i produkter uden for dette direktivs anvendelsesområde, herunder aerosoler til maling og lakker, der er omfattet af bilag I, punkt 1
 - b) muligheden for at indføre en yderligere (fase II) reduktion af VOC-indholdet i produkter til autoreparationslakering
 - c) ethvert nyt element, der vedrører den samfundsøkonomiske virkning af implementeringen af fase II som planlagt for maling og lakker.
2. En rapport, der navnlig tager hensyn til de i artikel 7 omhandlede rapporter samt til den teknologiske udvikling inden for fremstilling af maling, lakker og produkter til autoreparationslakering, senest 30 måneder efter datoen for implementeringen af grænseværdierne for VOC-indholdet i bilag II, fase II. Rapporten skal behandle de generelle perspektiver samt muligheden for yderligere at reducere VOC-indholdet i produkter inden for dette direktivs anvendelsesområde, herunder muligheden for at skelne mellem maling til indendørsbrug og udendørsbrug i bilag I, punkt 1.1, underkategori d) og e), og bilag II, afsnit A.

Rapporterne ledsages i givet fald af forslag til ændring af dette direktiv.

*Artikel 10***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal gælde for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til håndhævelse heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse sanktioner og foranstaltninger senest den 30. oktober 2005 og underretter den endvidere hurtigst muligt om eventuelle senere ændringer heraf.

Artikel 11

Tilpasning til den tekniske udvikling

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilag III til den tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

Artikel 12

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 13 i direktiv 1999/13/EF, i det følgende benævnt »udvalget«.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 13

Ændring af direktiv 1999/13/EF

1. Direktiv 1999/13/EF ændres således:

I afsnittet »Autoreparation og -lakering« i bilag I udgår følgende underled:

»— overfladebehandling af køretøjer bestemt til færdsel på vej, som defineret i direktiv 70/156/EØF, eller dele heraf, som gennemføres som del af reparationsarbejde, vedligeholdelse eller dekorering uden for bilfabrikkerne, eller«

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne opretholde eller indføre nationale bestemmelser om kontrol af emissioner fra autoreparationsarbejde, der er udgået fra anvendelsesområdet for direktiv 1999/13/EF.

Artikel 14

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. oktober 2005 og underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Artikel 15

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

D. ROCHE

Formand

BILAG I

ANVENDELSESOMRÅDE

1. I dette direktiv forstås ved malinger og lakker: produkterne i de nedenfor anførte underkategorier, dog ikke aerosoler. Det drejer sig om overfladebehandlingsmidler, som med dekorative, funktionelle og beskyttende formål anvendes til bygninger, disses udsmykning og beslag samt dertil knyttede strukturer.
 - 1.1. Underkategorier:
 - a) Matte overfladebehandlingsmidler til vægge og lofter: overfladebehandlingsmidler med en glansværdi $\leq 25@60^\circ$, formuleret til brug på vægge og lofter.
 - b) Blanke overfladebehandlingsmidler til vægge og lofter: overfladebehandlingsmidler med en glansværdi $> 25@60^\circ$, formuleret til brug på vægge og lofter.
 - c) Overfladebehandlingsmidler til mineralske flader udendørs: overfladebehandlingsmidler formuleret til brug på ydervægge af murværk, mursten eller puds.
 - d) Maling til træværk, metal- og plastbeklædning indendørs/udendørs: overfladebehandlingsmidler formuleret til udsmykning og beklædning, og som danner en dækkende film. Disse overfladebehandlingsmidler er formuleret til enten træ-, metal- eller plastunderlag. Denne underkategori omfatter grundere og mellemlag.
 - e) Lak og træbeskyttelsesmidler til bygningsdele indendørs og udendørs: overfladebehandlingsmidler formuleret til påføring på bygningsdele, og som giver en gennemsigtig eller halvgennemsigtig film som dekoration og beskyttelse af træ, metal og plast. Denne underkategori omfatter dækkende træbeskyttelse. Dækkende træbeskyttelse: overfladebehandlingsmidler, der giver en dækkende film, som dekoration og beskyttelse af træ mod vejrliget, jf. definition i EN 927-1 i kategorien semistabil.
 - f) Træbeskyttelsesmidler med minimal lagtykkelse: træbeskyttelsesmidler, der, i overensstemmelse med EN 927-1:1996, har en gennemsnitlig lagtykkelse på under $5\mu\text{m}$, når de afprøves efter ISO 2808: 1997, metode 5A.
 - g) Primere: overfladebehandlingsmidler med forseglings- og/eller isoleringsegenskab formuleret til brug på træ eller vægge og lofter.
 - h) Hæftegrundere: overfladebehandlingsmidler formuleret til at stabilisere løse underlagspartikler eller give vandafvisende egenskaber og/eller beskytte træværk mod blåsplint.
 - i) Enkomponentspecialoverfladebehandlingsmidler: specialoverfladebehandlingsmidler baseret på filmdannende materiale. De er formuleret til anvendelser, der kræver særlige egenskaber, som f.eks. primere og toplag til plast, primere til jernunderlag, primere til reaktive metaller som f.eks. zink og aluminium, korrosionshindre toplag, overfladebehandlingsmidler til gulve, herunder træ- og cementgulve, midler med graffitiafvisende og brandhæmmende egenskaber og midler, som skal overholde sundhedskrav i føde- og drikkevarerindustrien eller sundhedssektoren.
 - j) Tokomponentspecialoverfladebehandlingsmidler: overfladebehandlingsmidler med samme anvendelse som enkomponentoverfladebehandlingsmidler, men hvor der tilsættes endnu en komponent (f.eks. tertiære aminer) inden påføring.
 - k) Flerfarvede overfladebehandlingsmidler: overfladebehandlingsmidler formuleret til at give tofarvet eller flerfarvet virkning direkte ved første påføring.
 - l) Effektmaling: overfladebehandlingsmidler formuleret til at give specielle æstetiske effekter på specielt forberedte og allerede malede eller grundede underlag, og som efterfølgende behandles med forskelligt værktøj under tørringen.
2. I dette direktiv forstås ved produkter til autoreparationslakering: produkter, der er anført i nedennævnte underkategorier. De anvendes til overfladebehandling af motorkøretøjer, som defineret i direktiv 70/156/EØF, eller dele heraf, som udføres som del af reparationsarbejde, vedligeholdelse eller dekoreret uden for bilfabrikkerne.

2.1. Underkategorier:

- a) Produkter til forbehandling og rensning: produkter bestemt til at fjerne gamle laklag og rust, enten mekanisk eller kemisk, eller give vedhæftning for ny overfladebehandling.
 - i) Forbehandlingsprodukter: indbefatter pistolrens (et produkt formuleret til rensning af sprøjtepistol og andet udstyr), malingfjernere, affedtningsmidler (herunder antistatiske typer til plast) og silikonefjernere.
 - ii) Forrensemiddel: produkter til rengøring af forurenede overflader ved klargøring til og forud for påføring af dæklag.
 - b) Spartelmasse: fyldige materialer formuleret til at blive sprøjtet på eller påført med spartel for at udfylde dybe overfladeuregelmæssigheder forud for påføring af surfacer/filler malingssystemet.
 - c) Primer: overfladebehandlingsmiddel formuleret til påføring på bart metal eller eksisterende lakflader for at give korrosionsbeskyttelse forud for påføring af primer surfacer.
 - i) Surfacer/filler: overfladebehandlingsmiddel bestemt til påføring forud for påføring af toplak med henblik på korrosionsbestandighed, for at sikre vedhæftning af toplak og for at fremme dannelsen af en jævn overflade ved at udfylde mindre uregelmæssigheder i overfladen.
 - ii) Generel metalprimer: overfladebehandlingsmiddel formuleret til påføring som primere, som f.eks. vedhæftningsfremmere, sealere, surfacere, grundere, plastgrundere, vådt-i-vådt, non-sanding fillere og sprøjtefillere.
 - iii) Wash primer: overfladebehandlingsmiddel, der mindst indeholder 0,5 vægtprocent phosphorsyre formuleret til påføring direkte på bart metal for at give korrosionsbestandighed og vedhæftning, samt overfladebehandlingsmiddel, der anvendes som svejseprimere, og ætsende opløsninger til galvaniserede overflader og zinkoverflader.
 - d) Toplak: pigmenteret overfladebehandlingsmiddel formuleret til påføring enten i et enkelt lag eller i flere for at give glans og holdbarhed. Det omfatter alle anvendte produkter som f.eks. dæklakker og klarlakker.
 - i) Dæklakker: pigmenterede overfladebehandlingsmidler formuleret til at give farve og ønskede optiske virkninger, men ikke malingssystemets glans eller overfladebestandighed
 - ii) Klarlakker: gennemsigtige overfladebehandlingsmidler formuleret til at sikre overfladebehandlingssystemets endelige glans og overfladebestandighed.
 - e) Speciallakker: overfladebehandlingsmidler formuleret til påføring som toplak med specielle egenskaber, som f.eks. metallic- eller perlemorseffekt, i et enkelt lag, højtydende dækkende og klare lakker (f.eks. ridsefast og fluorholdig klarlak), reflekterende dæklakker, strukturlakker (f.eks. hammerlak), antiskrid, under-vognsbeskyttelsesmidler, stenslagsbeskyttende lakker og interiørlakker; aerosoler.
-

BILAG II

A. GRÆNSEVÆRDIER FOR MAKSIMALT VOC-INDHOLD I BYGNINGSMALINGER OG -LAKKER

	Underkategori af produkter	Type	Fase I (g/l (*)) (fra 1.1.2007)	Fase II (g/l (*)) (fra 1.1.2010)
a	Mat væg- og loftsmaling (glansniveau $\leq 25@60^\circ$)	VB	75	30
		OB	400	30
b	Blank væg- og loftsmaling (glansniveau $> 25@60^\circ$)	VB	150	100
		OB	400	100
c	Overfladebehandlingsmidler til mineralske flader udendørs	VB	75	40
		OB	450	430
d	Maling til træværk og metalbeklædning indendørs/udendørs	VB	150	130
		OB	400	300
e	Lak og træbeskyttelse til bygningsdele indendørs/udendørs, herunder dækkende træbeskyttelse	VB	150	130
		OB	500	400
f	Træbeskyttelse med minimal lagtykkelse indendørs/udendørs	VB	150	130
		OB	700	700
g	Primere	VB	50	30
		OB	450	350
h	Hæftegrundere	VB	50	30
		OB	750	750
i	Enkomponentspecialoverfladebehandlingsmidler	VB	140	140
		OB	600	500
j	Tokomponentspecialoverfladebehandlingsmidler til specifik brug som f.eks. gulve	VB	140	140
		OB	550	500
k	Flerfarvede overfladebehandlingsmidler	VB	150	100
		OB	400	100
l	Effektmalinger	VB	300	200
		OB	500	200

(*) g/l brugsklart produkt

**B. GRÆNSEVÆRDIER FOR MAKSIMALT VOC-INDHOLD I PRODUKTER TIL AUTOREPARATIONS-
RING**

	Produktunderkategori	Overfladebehandlingsmidler	VOC g/l (*) (1.1.2007)
a	Forbehandlings- og renseprodukter	Forbehandlingsprodukt	850
		Forrensemiddel	200
b	Spartelmasse	Alle typer	250
c	Primer	Surfacer/filler og generel (metal)primer	540
		Washprimer	780
d	Toplak	Alle typer	420
e	Speciallakker	Alle typer	840

(*) brugsklart produkt. Med undtagelse af underkategori a ses der bort fra eventuelt vandindhold i det brugsklare produkt.

BILAG III

DE I ARTIKEL 3, STK. 1, OMHANDLEDE METODER

Parameter	Måleenhed	Prøvning	
		Metode	Offentliggørelsestidspunkt
VOC-indhold	g/l	ISO 11890-2	2002
VOC-indhold, når reaktive fortyndere er til stede	g/l	ASTMD 2369	2003

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 21. april 2004

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

(2004/424/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3, litra b), sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, andet punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har på Det Europæiske Fællesskabs vegne ført forhandlinger om en aftale med Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao om tilbagetagelse af personer bosiddende uden tilladelse.
- (2) Denne aftale blev undertegnet på Det Europæiske Fællesskabs vegne med forbehold af senere indgåelse den 13. oktober 2003.
- (3) Denne aftale bør godkendes.
- (4) Der nedsættes ved aftalen et tilbagetagelsesudvalg, der kan træffe afgørelser med retsvirkning, og det er derfor nødvendigt at fastsætte, hvem der repræsenterer Fællesskabet i dette udvalg, og at fastsætte en procedure for, hvorledes Fællesskabets holdning fastlægges.
- (5) Det Forenede Kongerige har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling,

der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

- (6) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland, jf. dog artikel 4 i nævnte protokol.

- (7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region Macao om tilbagetagelse af personer bosiddende uden tilladelse og de erklæringer, der er knyttet til denne, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

⁽¹⁾ Udtalelse af 26.2.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter den notifikation, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, i aftalen ⁽¹⁾.

I forbindelse med alle andre afgørelser, der træffes af tilbagetagelsesudvalget, fastlægges Fællesskabets holdning af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 3

Kommissionen repræsenterer, med bistand af eksperter fra medlemsstaterne, Fællesskabet i det tilbagetagelsesudvalg, der er nedsat ved aftalens artikel 17.

Artikel 5

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Fællesskabets holdning i tilbagetagelsesudvalget til fastlæggelsen af udvalgets forretningsorden i henhold til artikel 17, stk. 5, i aftalen fastlægges af Kommissionen efter høring af et særligt udvalg, der udpeges af Rådet.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. april 2004.

På Rådets vegne

J. WALSH

Formand

⁽¹⁾ Datoen for tilbagetagelsesaftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

AFTALE

**mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas særlige administrative region
Macao om tilbagetagelse af personer bosiddende uden tilladelse**

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

og

FOLKEREPUBLIKKEN KINAS SÆRLIGE ADMINISTRATIVE REGION MACAO,

i det følgende benævnt »SAR Macao«, der er behørigt beføjet til at indgå denne aftale af Folkerepublikken Kinas centrale folkeregering,

i det følgende benævnt »de kontraherende parter«,

SOM ER BESLUTTEDE på at udbygge deres samarbejde med henblik på at bekæmpe ulovlig indvandring mere effektivt,

SOM HENVISER til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 23.3.2001, s. 1), særlig artikel 1, stk. 2, sammenholdt med bilag II dertil, ifølge hvilket indehavere af et pas fra »Den Særlige Administrative Region Macao« fritages for kravet om i forbindelse med ophold af sammenlagt højst tre måneders varighed at være i besiddelse af et visum, når de passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser,

SOM ØNSKER via denne aftale og på grundlag af gensidighed at indføre hurtige og effektive procedurer til identifikation og tilbagesendelse af personer, som ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse i eller ophold eller bopæl på SAR Macaos eller en af Den Europæiske Unions medlemsstaters område, og at lette sådanne personers transit på en samarbejdsbetonet måde,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at bestemmelserne i denne aftale, som falder ind under anvendelsesområdet for afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i henhold til den protokol om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke finder anvendelse på Kongeriget Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1**Definitioner**

I denne aftale forstås ved:

- a) »medlemsstat«: enhver af Den Europæiske Unions medlemsstater med undtagelse af Kongeriget Danmark
- b) »statsborger i en medlemsstat«: enhver, der er statsborger i en medlemsstat som fastsat i fællesskabsbestemmelserne
- c) »fast bosiddende i SAR Macao«: enhver, der har ret til at tage fast ophold i SAR Macao
- d) »person under en anden jurisdiktion«: enhver, der hverken er fast bosiddende i SAR Macao eller statsborger i en medlemsstat
- e) »opholdstilladelse«: en tilladelse udstedt af SAR Macao eller en af medlemsstaterne, som gør det muligt for en person at tage ophold på dens område. Dette omfatter ikke midlertidig opholdstilladelse i forbindelse med behandlingen af en asylansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse
- f) »visum«: en tilladelse udstedt af eller en afgørelse truffet af SAR Macao eller en af medlemsstaterne, og som er nødvendig for indrejse i eller transit gennem den pågældende stats område. Dette omfatter ikke et lufthavnstransitvisum.

AFSNIT I

TILBAGETAGELSESFORPLIGTELSE FOR SAR MACAO*Artikel 2***Tilbagetagelse af faste bosiddende og tidligere faste bosiddende**

1. SAR Macao tilbagetager på begæring af en medlemsstat, og uden andre formaliteter end de i denne aftale fastsatte, alle personer, der ikke eller ikke længere opfylder de gældende betingelser for indrejse i eller ophold eller bopæl på den begærende medlemsstats område, forudsat at det bevises eller der er begrundet formodning om, at de er fast bosiddende i SAR Macao.

Det samme gælder for personer, der siden ankomsten til en medlemsstats område har mistet deres ret til fast bopæl i SAR Macao, medmindre disse personer er blevet naturaliseret af den pågældende medlemsstat.

2. På begæring af en medlemsstat udsteder SAR Macao om fornødent og uden forsinkelse til den person, der skal tilbagetages, det rejsedokument, der er nødvendigt for hans eller hendes tilbagerejse, med en gyldighedsperiode på mindst 6 (seks) måneder. Hvis den pågældende person af juridiske eller faktuelle årsager ikke kan overføres inden udløbet af gyldighedsperioden for det rejsedokument, der oprindeligt var udstedt, udsteder SAR Macao inden for 14 (fjorten) dage et nyt rejsedokument med samme gyldighedsperiode. Hvis SAR Macao ikke har besvaret medlemsstatens begæring inden for 15 (femten) dage, anses den for at godtage brugen af EU's standardrejsedokument i forbindelse med udsendelse.

*Artikel 3***Tilbagetagelse af personer under en anden jurisdiktion**

1. SAR Macao tilbagetager på begæring af en medlemsstat, og uden andre formaliteter end de i denne aftale fastsatte, alle personer under en anden jurisdiktion, der ikke eller ikke længere opfylder de gældende betingelser for indrejse i eller ophold eller bopæl på den begærende medlemsstats område, forudsat at det bevises eller der er begrundet formodning om, at disse personer:

- a) på tidspunktet for indreisen i den pågældende medlemsstat havde en gyldig opholdstilladelse udstedt af SAR Macao, eller
- b) efter at være indrejst på SAR Macaos område ulovligt indrejser på medlemsstaternes område direkte fra SAR Macaos område.

2. Tilbagetagelsesforpligtelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis:

- a) personen under en anden jurisdiktion blot transiterede uden at indrejse i SAR Macaos område, eller
- b) den begærende medlemsstat har udstedt en opholdstilladelse til personen under en anden jurisdiktion før eller efter vedkommende indrejste på den pågældende stats område, medmindre den pågældende person er i besiddelse af en opholdstilladelse med en længere gyldighedsperiode udstedt af SAR Macao.

3. På begæring af en medlemsstat udsteder SAR Macao om fornødent og uden forsinkelse til den person, der skal tilbagetages, det rejsedokument, der er nødvendigt for hans eller hendes tilbagerejse, med en gyldighedsperiode på mindst 6 (seks) måneder. Hvis den pågældende person af juridiske eller faktuelle årsager ikke kan overføres inden udløbet af gyldighedsperioden for det rejsedokument, der oprindeligt var udstedt, udsteder SAR Macao inden for 14 (fjorten) dage et nyt rejsedokument med samme gyldighedsperiode. Hvis SAR Macao ikke har besvaret medlemsstatens begæring inden for 15 (femten) dage, anses den for at godtage brugen af EU's standardrejsedokument i forbindelse med udsendelse.

AFSNIT II

TILBAGETAGELSESFORPLIGTELSE FOR FÆLLESSKABET*Artikel 4***Tilbagetagelse af egne og tidligere egne statsborgere**

1. En medlemsstat tilbagetager på begæring af SAR Macao, og uden andre formaliteter end de i denne aftale fastsatte, alle personer, der ikke eller ikke længere opfylder de gældende betingelser for indrejse i eller ophold eller bopæl på SAR Macaos område, forudsat at det bevises eller der er begrundet formodning om, at de er statsborgere i den pågældende medlemsstat. Det samme gælder for personer, der er fratrædt eller har givet afkald på statsborgerskab i en medlemsstat, siden de indrejste på SAR Macaos område, medmindre de pågældende personer er fast bosiddende på sidstnævnte område.

2. På begæring af SAR Macao udsteder en medlemsstat om fornødent og uden forsinkelse til den person, der skal tilbagetages, det rejsedokument, der er nødvendigt for hans eller hendes tilbagerejse, med en gyldighedsperiode på mindst 6 (seks) måneder. Hvis den pågældende person af juridiske eller faktuelle årsager ikke kan overføres inden udløbet af gyldighedsperioden for det rejsedokument, der oprindeligt var udstedt, udsteder den pågældende medlemsstat inden for 14 (fjorten) dage et nyt rejsedokument med samme gyldighedsperiode. Hvis medlemsstaten ikke har besvaret SAR Macaos begæring inden for 15 (femten) dage, anses den for at godtage brugen af SAR Macaos særlige rejsetilladelse (»Travel Permit of Exceptional Use«).

Artikel 5

AFSNIT III

Tilbagetagelse af personer under en anden jurisdiktion

1. En medlemsstat tilbagetager på begæring af SAR Macao, og uden andre formaliteter end de i denne aftale fastsatte, alle personer under en anden jurisdiktion, der ikke eller ikke længere opfylder de gældende betingelser for indrejse i eller ophold eller bopæl på SAR Macaos område, forudsat at det bevises eller der er begrundet formodning om, at disse personer:

- a) på tidspunktet for indreisen i SAR Macao havde en gyldig opholdstilladelse udstedt af den begærende medlemsstat, eller
- b) efter at være indrejst på den medlemsstats område, som begæringen rettes til, ulovligt indrejser på SAR Macaos område direkte fra den medlemsstats område, som begæringen rettes til.

2. Tilbagetagelsesforpligtelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis:

- a) personen under en anden jurisdiktion har været i luft-havnstransit via en international lufthavn i den medlemsstat, som begæringen rettes til, eller
- b) SAR Macao har udstedt en opholdstilladelse til personen under en anden jurisdiktion før eller efter vedkommende indrejste på dens område, medmindre den pågældende person er i besiddelse af en opholdstilladelse med en længere gyldighedsperiode udstedt af den medlemsstat, som begæringen rettes til.

3. Hvis to eller flere medlemsstater har udstedt en opholdstilladelse, påhviler tilbagetagelsesforpligtelsen i stk. 1 den medlemsstat, der har udstedt det dokument, der har den længste gyldighedsperiode eller, hvis et eller flere af de udstedte dokumenter allerede er udløbet, det dokument, der stadig er gyldigt. Hvis samtlige dokumenter allerede er udløbet, gælder tilbagetagelsesforpligtelsen i stk. 1 for den medlemsstat, der har udstedt det dokument, der er udløbet sidst.

4. På begæring af SAR Macao udsteder en medlemsstat om fornødent og uden forsinkelse til den person, der skal tilbagetages, det rejsedokument, der er nødvendigt for hans eller hendes tilbagerejse, med en gyldighedsperiode på mindst 6 (seks) måneder. Hvis den pågældende person af juridiske eller faktuelle årsager ikke kan overføres inden udløbet af gyldighedsperioden for det rejsedokument, der oprindeligt var udstedt, udsteder den pågældende medlemsstat inden for 14 (fjorten) dage et nyt rejsedokument med samme gyldighedsperiode. Hvis medlemsstaten ikke har besvaret SAR Macaos begæring inden for 15 (femten) dage, anses den for at godtage brugen af SAR Macaos særlige rejsetilladelse (»Travel Permit of Exceptional Use«).

TILBAGETAGELSESPROCEDURE

Artikel 6

Princip

1. Det er en forudsætning for at kunne overføre en person, der skal tilbagetages på grundlag af en af forpligtelserne i artikel 2 til 5, at der forelægges den kompetente myndighed hos den kontraherende part, som begæringen rettes til, en tilbagetagelsesbegæring, jf. dog stk. 2.

2. Tilbagetagelsesbegæringen kan erstattes med en skriftlig meddelelse til den kontraherende part, som begæringen rettes til, inden for en rimelig frist inden den pågældende persons tilbagerejse, forudsat at

- a) den person, der skal tilbagetages, er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og om fornødent en gyldig opholdstilladelse udstedt af den kontraherende part, som begæringen rettes til, og
- b) den person, der skal tilbagetages, er villig til at vende tilbage til den kontraherende part, som begæringen rettes til.

Artikel 7

Tilbagetagelsesbegæring

1. Enhver tilbagetagelsesbegæring skal indeholde følgende oplysninger:

- a) relevante oplysninger om den person, der skal tilbagetages (f.eks. fornavn, efternavn, fødselsdato og om muligt fødested og det seneste opholdssted)
- b) angivelse af hvilke beviser eller begrundede formodninger, der er om statsborgerskab eller fast bopæl og om muligt kopier af dokumenter.

2. Om muligt bør tilbagetagelsesbegæringen også indeholde følgende oplysninger:

- a) en erklæring om, at den person, der skal overføres, eventuelt kan behøve hjælp eller pleje, forudsat at den pågældende person udtrykkeligt har givet sit samtykke dertil
- b) enhver anden beskyttelses- eller sikkerhedsforanstaltning, der kan være nødvendig i det enkelte overførselstilfælde.

3. En fælles formular, der skal benyttes i forbindelse med tilbagetagelsesbegæringer, er knyttet til denne aftale som bilag 5.

Artikel 8

Vidnesbyrd om statsborgerskab og fast bopæl

1. Bevis for statsborgerskab eller fast bopæl i henhold til artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, kan fremlægges i form af de i bilag 1 til denne aftale anførte dokumenter, også selv om deres gyldighedsperiode er udløbet. Hvis der fremlægges sådanne dokumenter, skal medlemsstaterne anerkende statsborgerskabet og SAR Macao den faste bopæl uden yderligere formaliteter. Bevis for statsborgerskab eller fast bopæl kan ikke tilvejebringes ved hjælp af falske dokumenter.

2. Begrundet formodning om statsborgerskab eller fast bopæl i henhold til artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, kan fremlægges i form af de i bilag 2 til denne aftale anførte dokumenter, også selv om deres gyldighedsperiode er udløbet. Hvis der fremlægges sådanne dokumenter, skal medlemsstaterne godtage statsborgerskabet og SAR Macao den faste bopæl, medmindre de kan fremlægge bevis for andet.

3. Hvis ingen af de i bilag 1 eller 2 anførte dokumenter kan fremlægges, træffer de kompetente myndigheder i SAR Macao eller den pågældende medlemsstat på begæring foranstaltninger til på en hvilken som helst måde uden urimelig forsinkelse at afhøre den person, der skal tilbagetages, for at fastlægge hans eller hendes statsborgerskab eller faste bopæl.

Artikel 9

Vidnesbyrd vedrørende personer under en anden jurisdiktion

1. Bevis for opfyldelse af betingelserne for tilbagetagelse af personer under en anden jurisdiktion i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, kan fremlægges i form af de i bilag 3 til denne aftale anførte dokumenter. Det kan ikke tilvejebringes ved hjælp af falske dokumenter. Ethvert sådant bevis skal gensidigt anerkendes af de kontraherende parter uden yderligere formaliteter.

2. Begrundet formodning om opfyldelse af betingelserne for tilbagetagelse af personer under en anden jurisdiktion i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, kan fremlægges i form af de i bilag 4 til denne aftale anførte dokumenter; Hvis der fremlægges et sådant umiddelbart vidnesbyrd, skal de kontraherende parter godtage betingelserne, medmindre de kan fremlægge bevis for andet.

3. Ulovlig indrejse eller bopæl eller ulovligt ophold kan dokumenteres ved hjælp af den pågældende persons rejsedokumenter, hvori det nødvendige visum eller en anden tilladelse til ophold på den begærende medlemsstats eller SAR Macaos område mangler. En erklæring fra den begærende kontraherende parts kompetente myndighed om, at det findes godtgjort, at den pågældende person ikke er i besiddelse af de fornødne rejsedokumenter, visum eller opholdstilladelse, skal lige-

ledes indeholde en begrundet formodning om den ulovlige indrejse eller bopæl eller det ulovlige ophold.

Artikel 10

Frister

1. Tilbagetagelsesbegæringen skal forelægges den kompetente myndighed hos den kontraherende part, som begæringen rettes til, højst ét år efter, at den begærende myndighed har fået kendskab til, at en person under en anden jurisdiktion ikke eller ikke længere opfylder de gældende betingelser for indrejse, ophold eller bopæl. Hvis der foreligger juridiske eller faktuelle hindringer for, at begæringen kan fremlægges i tide, skal fristen på begæring forlænges, men kun så længe hindringerne består.

2. En tilbagetagelsesbegæring skal besvares uden urimelig forsinkelse og under alle omstændigheder inden for højst én måned. Der skal fremlægges begrundelse for en afvisning af en tilbagetagelsesbegæring. Denne frist begynder på datoen for modtagelsen af tilbagetagelsesbegæringen. Ved udløbet af denne frist anses overførslen for godkendt.

3. Efter at samtykke er givet, eller eventuelt efter udløbet af fristen på én måned, overføres den pågældende person uden urimelig forsinkelse og højst inden for tre måneder. På begæring kan denne frist forlænges med den tid, det tager at rydde juridiske eller praktiske hindringer af vejen.

Artikel 11

Tilbagesendelsesbestemmelser og befordringsmetoder

1. Før en person tilbagesendes, træffer de kompetente myndigheder i SAR Macao og den pågældende medlemsstat på forhånd skriftlige arrangementer vedrørende overførselsdatoen, stedet for grænsepassagen og mulig ledsagelse.

2. Ingen befordringsmetoder over land eller ad luft- eller søvejen forbydes, men som hovedregel skal tilbagesendelsen finde sted ad luftvejen. Tilbagesendelsen ad luftvejen begrænses ikke til brug af den begærende kontraherende parts nationale fly eller sikkerhedspersonale og kan finde sted ved anvendelse af såvel rutefly som charterfly.

AFSNIT IV

TRANSITOPERATIONER

Artikel 12

Principper

1. SAR Macao tillader transit af personer under en anden jurisdiktion via sit område, hvis en medlemsstat begærer dette,

og en medlemsstat tillader transit af personer under en anden jurisdiktion via sit område, hvis SAR Macao begærer dette, forudsat at den videre rejse i mulige andre transitstater og tilbagetagelsen fra bestemmelsesstatens side er sikret.

2. Medlemsstaterne og SAR Macao bør begrænse transit af personer under en anden jurisdiktion til de tilfælde, hvor sådanne personer ikke kan tilbagesendes direkte til bestemmelsesstaten.

3. Transit kan afvises af SAR Macao eller en medlemsstat, hvis

a) personen under en anden jurisdiktion løber en risiko for forfølgelse, kan gøres til genstand for strafferetlig forfølgning eller sanktioner i en anden transitstat eller i bestemmelsesstaten eller kan trues af strafferetlig forfølgning på den medlemsstats område, som begæringen rettes til, eller på SAR Macaos område

b) det kan begrundes med hensynet til den offentlige sundhed, den indre sikkerhed eller andre grundlæggende interesser for retsordenen.

4. SAR Macao eller en medlemsstat kan tilbagekalde enhver udstedt tilladelse, hvis der efterfølgende opstår eller fremdrages forhold omhandlet i stk. 3, som lægger hindringer i vejen for transitoperationen, eller hvis den videre rejse i mulige transitstater eller tilbagetagelsen fra bestemmelsesstatens side ikke længere er sikret.

Artikel 13

Transitprocedure

1. Der skal skriftligt forelægges de kompetente myndigheder en transitbegæring, som skal indeholde følgende oplysninger:

- transittyper (over land eller ad luft- eller søvejen), andre mulige transitlande og påtænkt endelig bestemmelse
- relevante oplysninger om den pågældende person (f.eks. fornavn, efternavn, fødselsdato og om muligt fødested, statsborgerskab samt type og antal rejsedokumenter)
- påtænkt sted for grænsepassagen, overførselstid og mulig ledsagelse
- en erklæring om, at betingelserne i artikel 12, stk. 2, efter den begærende kontraherende parts opfattelse er opfyldt, og at der ikke er kendskab til nogen begrundelse for en afvisning i henhold til artikel 12, stk. 3.

En fælles formular for transitbegæring er knyttet til denne aftale som bilag 6.

2. Den kompetente myndighed hos den kontraherende part, som begæringen rettes til, underretter uden urimelig forsinkelse og skriftligt den begærende kompetente myndighed om indrejsetilladelsen, bekræfter stedet for grænsepassagen og indrejsetilladelsens påtænkte længde eller underretter den om afvisningen af indrejsetilladelsen og begrundelsen for en sådan afvisning.

3. Hvis den pågældende transit foregår ad luftvejen, skal den person, som skal tilbagetages, og den mulige ledsagelse være fritaget for at ansøge om et lufthavnstransitvisum.

4. De kompetente myndigheder hos den kontraherende part, som begæringen rettes til, skal med forbehold af gensidige konsultationer støtte den pågældende transit, navnlig ved opsyn med de pågældende personer og tilrådhedsstilling af passende faciliteter i dette øjemed.

AFSNIT V

OMKOSTNINGER

Artikel 14

Befordrings- og transitomkostninger

Uden at de kompetente myndigheders ret til i tilknytning til tilbagetagelsen at sikre sig tilbagebetaling af omkostninger fra den person, der skal tilbagetages, eller fra tredjeparter skal anfægtes, bæres alle befordringsomkostninger i tilknytning til tilbagetagelse og transit i henhold til denne aftale indtil grænsen til den endelige bestemmelsesstat af den begærende kontraherende part.

AFSNIT VI

DATABESKYTTELSE OG NEUTRALITETSKLAUSUL

Artikel 15

Databeskyttelse

1. Meddelelse af personlige data finder kun sted, hvis en sådan meddelelse er nødvendig af hensyn til gennemførelsen af denne aftale af de kompetente myndigheder i SAR Macao eller medlemsstaterne.

2. Bearbejdningen og behandlingen af personlige data i et individuelt tilfælde omfattes af nationale lovgivning i SAR Macao og, dersom kontrollenheden er en medlemsstats kompetente myndighed, af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) og den pågældende medlemsstats nationale lovgivning vedtaget i henhold til dette direktiv.

3. Desuden finder følgende principper anvendelse:

- a) de personlige data skal behandles loyalt og lovformeligt
- b) de personlige data skal indsamles med den specifikke, udtrykkelige og legitime målsætning at gennemføre denne aftale og må ikke bearbejdes yderligere af den meddelende myndighed eller modtageren på en måde, der er uforenelig med denne målsætning
- c) de personlige data skal være passende, relevante og af omfang ikke for vidtgående i forhold til det formål, hvormed de indsamles og/eller bearbejdes yderligere navnlig må meddelte personlige data kun vedrøre følgende:
 - relevante oplysninger om den person, der skal overføres (f.eks. efternavn, fornavn, eventuelle tidligere navne, øgenavne eller pseudonymer, fødselsdato og fødested, køn samt nuværende statsborgerskab og eventuelle tidligere statsborgerskaber)
 - identitetskort eller pas (nummer, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed, sted for udstedelsen)
 - mellemliggende opholdssteder og ruter
 - andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af den person, som skal overføres, eller til undersøgelse af tilbagetagelseskravene i henhold til denne aftale
- d) de personlige data skal være nøjagtige og om fornødent være ført ajour
- e) de personlige data skal bevares på en måde, der muliggør identifikation af deres genstand i en periode, som ikke er længere end, hvad der er nødvendigt af hensyn til formålet med indsamlingen eller den videre bearbejdning af dataene
- f) såvel den meddelende myndighed som modtageren træffer alle rimelige foranstaltninger til at sikre berigtigelse, sletning eller blokering af personlige data, dersom bearbejdningen ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, navnlig fordi dataene ikke er passende, relevante eller nøjagtige, eller fordi de af omfang er for vidtgående i forhold til formålet med bearbejdningen. Dette omfatter meddelelse til en anden part af enhver berigtigelse, sletning eller blokering
- g) på begæring underretter modtageren den meddelende myndighed om brugen af de meddelte data og om de resultater, der er opnået derved
- h) de personlige data må kun meddeles til de kompetente myndigheder. Yderligere meddelelse til andre organer kræver den meddelende myndigheds forudgående samtykke

- i) de meddelende og de modtagende myndigheder forpligtes til at udarbejde en skriftlig oversigt over meddelelsen og modtagelsen af personlige data.

Artikel 16

Neutralitetsklausul

1. Denne aftale indskrænker ikke de rettigheder og forpligtelser og det ansvar i henhold til international lovgivning, der gælder for Fællesskabet, medlemsstaterne og SAR Macao.
2. Intet i denne aftale forhindrer, at en person kan vende tilbage under andre formelle eller uformelle arrangementer.

AFSNIT VII

GENNEMFØRELSE OG ANVENDELSE

Artikel 17

Tilbagetagelsesudvalg

1. De kontraherende parter yder hinanden bistand med anvendelsen og fortolkningen af denne aftale. I dette øjemed nedsætter de et tilbagetagelsesudvalg, der navnlig skal have til opgave:
 - a) at overvåge anvendelsen af denne afgørelse
 - b) at træffe afgørelse om gennemførelsesarrangementer, der er nødvendige af hensyn til den ensartede gennemførelse af den
 - c) med jævne mellemrum at udveksle oplysninger om gennemførelsesprotokoller udarbejdet af individuelle medlemsstater og SAR Macao i henhold til artikel 18
 - d) at anbefale ændringer i denne aftale.
2. Tilbagetagelsesudvalgets anbefalinger af ændringer i bilagene til denne aftale kan godkendes af parterne efter en forenklet procedure.
3. Tilbagetagelsesudvalget sammensættes af repræsentanter for Fællesskabet og SAR Macao. Fællesskabet repræsenteres af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bistået af eksperter fra medlemsstaterne.

4. Tilbagesættelsesudvalget samles om fornødent på begæring af en af de kontraherende parter.

5. Tilbagesættelsesudvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 18

Gennemførelsesprotokoller

1. SAR Macao og en medlemsstat kan udarbejde gennemførelsesprotokoller, der skal indeholde bestemmelser om:

- a) udpegelse af kompetente myndigheder, steder for grænsepassage, udveksling af kontaktpunkter og sprog i meddelelser
- b) betingelser for transit af personer under en anden jurisdiktion under ledsagelse
- c) yderligere hjælpemidler og dokumenter end dem, der er anført i bilag 1 til 4 til denne aftale.

2. De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesprotokoller vil først træde i kraft, efter at der er givet notifikation herom til tilbagesættelsesudvalget, der er nedsat ved artikel 17.

3. SAR Macao accepterer at anvende alle bestemmelser i en gennemførelsesprotokol, som er udarbejdet i samarbejde med én medlemsstat, i sine forbindelser med enhver anden medlemsstat på dennes begæring.

Artikel 19

Forbindelse med bilaterale tilbagesættelsesaftaler eller -ordninger med medlemsstater

Bestemmelserne i denne aftale går forud for bestemmelserne i enhver bilateral aftale eller ordning vedrørende tilbagesættelse af personer bosiddende uden tilladelse, som er eller måtte blive

indgået mellem individuelle medlemsstater og SAR Macao i henhold til artikel 18, for så vidt bestemmelserne i denne er uforenelige med denne aftales bestemmelser.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Ikrafttræden, varighed og opsigelse

1. Denne aftale ratificeres eller godkendes af de kontraherende parter i overensstemmelse med deres egne procedurer.

2. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den anden måned efter den dato, på hvilken de kontraherende parter giver hinanden notifikation om, at de i stk. 1 omhandlede procedurer er afsluttet.

3. Denne aftale indgås for en ubegrænset periode, medmindre den opsiges i overensstemmelse med stk. 4 i denne artikel.

4. Hver af de kontraherende parter kan opsiges aftalen med skriftligt varsel til den anden kontraherende part. Aftalen ophører med at være i kraft seks måneder efter datoen for en sådan notifikation.

Artikel 21

Bilag

Bilag 1 til 6 udgør en integrerende del af denne aftale.

Udfærdiget i Luxembourg den trettende oktober to tusind og tre i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

BILAG 1

Fælles liste over dokumenter, hvis fremlæggelse anses for bevis på statsborgerskab eller fast bopæl

(artikel 2, stk. 1, artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1)

Medlemsstaterne:

- pas af enhver art (nationale pas, diplomapas, tjenestepas, kollektive pas og erstatningspas inkl. børnepas)
- identitetskort af enhver art (også midlertidige og foreløbige)
- tjenestebøger og militære identitetskort
- søfartsbøger og tjenestekort for skippere
- officielle dokumenter, hvori den pågældende persons statsborgerskab er angivet.

Macao:

- pas udstedt af Den Særlige Administrative Region Macao (Passaporte da Região Administrativa Especial de Macau)
 - identitetskort for fast bosiddende udstedt af den særlige administrative region Macao (Bilhete de Identidade de Residente Permanente da Região Administrativa Especial de Macau)
 - officielle dokumenter, hvori den pågældende persons status af fast bosiddende er angivet.
-

BILAG 2

Fælles liste over dokumenter, hvis fremlæggelse anses for begrundet formodning om statsborgerskab eller fast bopæl

(artikel 2, stk. 1, artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1)

- fotokopier af et af de dokumenter, der er anført i bilag 1 til denne aftale
 - macaosk bopælsidentitetskort med dato for første udstedelse for mindst syv år siden
 - fødselsattester og fotokopier deraf
 - vidneudsagn
 - erklæringer afgivet af den pågældende person og det sprog, han eller hun taler, bl.a. efterprøvet ved hjælp af en officiel test
 - alle andre dokumenter, der kan bidrage til at fastlægge den pågældende persons statsborgerskab eller faste bopæl, for eksempel kørekort og virksomhedsidentitetskort.
-

BILAG 3

Fælles liste over dokumenter, der anses for bevis for opfyldelse af betingelserne for tilbagetagelse af personer under en anden jurisdiktion

(artikel 3, stk. 1, artikel 5, stk. 1)

- visum, ind- eller udrejsestempler eller lignende dokumentation i den pågældende persons rejsedokument
 - billetter, attester og regninger af enhver art (f.eks. hotelregninger, konsultationskort fra læger eller tandlæger eller adgangskort til offentlige/private institutioner osv.), der tydeligt viser, at den pågældende person opholdt sig på den medlemsstats område, som begæringen rettes til, eller på SAR Macaos område
 - jernbanebilletter og billetter og/eller passagerlister for befordring ad luft- eller søvejen, som viser ruten på den stats område, som begæringen rettes til
 - oplysninger, der dokumenterer, at den pågældende person har benyttet en rejseleders eller et rejsebureaus tjenesteydelser.
-

BILAG 4

Fælles liste over dokumenter, der anses som umiddelbart vidnesbyrd om opfyldelse af betingelserne for tilbagetagelse af personer under en anden jurisdiktion

(artikel 3, stk. 1, artikel 5, stk. 1)

- officielle erklæringer, navnlig erklæringer afgivet af personale ved grænsemyndighederne og andre vidner til den pågældende persons passage af grænsen
 - beskrivelse af stedet for og de nærmere omstændigheder ved standsningen af den pågældende person efter ankomsten på den begærende medlemsstats eller SAR Macaos område
 - oplysninger om en persons identitet og/eller ophold afgivet af en international organisation
 - beretninger/bekræftelse af oplysninger afgivet af familiemedlemmer, rejsefæller osv.
 - erklæring afgivet af den pågældende person.
-

BILAG 5

[SAR Macaos emblem]

.....
(Sted og dato)
.....
(Angivelse af begærende myndighed)

Reference

.....

Til

.....
.....
.....
(Angivelse af modtagende myndighed)

TILBAGETAGELSESBEGÆRING

i henhold til artikel 7 i aftalen af 13. oktober 2003 mellem Det Europæiske Fællesskab og SAR Macao om tilbagetagelse af personer bosiddende uden tilladelse

A. PERSONLIGE OPLYSNINGER

1. Fulde navn (understreg efternavn):
.....

2. Pigenavn:
.....

3. Fødselsdato og -fødested:
.....

4. Køn og fysisk beskrivelse (højde, øjenfarve, særlige kendetegn osv.):
.....

5. Faders og moders navn:
.....

6. Også kendt som (tidligere navne, øgenavne eller pseudonymer):
.....

7. Statsborgerskab og sprog:
.....

8. Seneste ophold i den begærende stat:
.....

9. Adresse i den stat, som begæringen rettes til:
.....
- Foto

B. SÆRLIGE OMSTÆNDIGHEDER I TILKNYTNING TIL DEN OVERFØRTE PERSON

1. Sundhedstilstand

(f.eks. mulig henvisning til særlig lægebehandling; navn på latin på smitsom sygdom):

.....

2. Angivelse af særlig farlig person

(f.eks. mistanke om alvorlig lovovertrædelse, aggressiv optræden):

.....

C. VEDLAGT BEVISMATERIALE

1. (type dokument) (serienummer og udstedelsesdato og -sted)

..... (udstedende myndighed) (udløbsdato)

2. (type dokument) (serienummer og udstedelsesdato og -sted)

..... (udstedende myndighed) (udløbsdato)

3. (type dokument) (serienummer og udstedelsesdato og -sted)

..... (udstedende myndighed) (udløbsdato)

4. (type dokument) (serienummer og udstedelsesdato og -sted)

..... (udstedende myndighed) (udløbsdato)

5. (type dokument) (serienummer og udstedelsesdato og -sted)

..... (udstedende myndighed) (udløbsdato)

D. BEMÆRKNINGER

.....

.....

.....

..... (Underskrift) (Segl/stempel)

BILAG 6

[SAR Macaos emblem]

(Sted og dato)

(Angivelse af begærende myndighed)

Reference

Til

(Angivelse af modtagende myndighed)

TRANSITBEGÆRING

i henhold til artikel 13 i aftalen af 13. oktober 2003 mellem Det Europæiske Fællesskab og SAR Macao om tilbagesendelse af personer bosiddende uden tilladelse

A. PERSONLIGE OPLYSNINGER

1. Fulde navn (understreg efternavn):

2. Pigenavn:

3. Fødselsdato og -fødested:

4. Køn og fysisk beskrivelse (højde, øjenfarve, særlige kendetegn osv.):

5. Også kendt som (tidligere navne, øgenavne eller pseudonymer):

6. Statsborgerskab og sprog:

7. Rejsedokumentets art og nummer:

Foto

B. TRANSITOPERATION

1. Type transit

☐

ad luftvejen

☐

ad søvejen

☐

over land

2. Endelig bestemmelsesstat

.....

3. Mulige andre transitstater

.....

4. Foreslået sted for grænsepassage, dato, overførselstidspunkt og mulig ledsagelse

.....

.....

.....

5. Indrejsetilladelse sikret i enhver anden transitstat og i den endelige bestemmelsesstat

(artikel 12, stk. 2)

☐

ja

☐

nej

6. Kendskab til nogen begrundelse for afvisning af transit

(artikel 12, stk. 3)

☐

ja

☐

nej

C. BEMÆRKNINGER

.....

.....

.....

.....
(Underskrift)

(Segl/stempel)

FÆLLES ERKLÆRING OM STATSLØSE PERSONER

De kontraherende parter tager ad notam, at der for øjeblikket ikke er en international konvention eller aftale om statsløse personer, der gælder for SAR Macao. De er derfor enige om, at denne kategori af personer skal være omfattet af definitionen af »person under en anden jurisdiktion« i artikel 1, litra d).

FÆLLES ERKLÆRING OM VISA

De kontraherende parter tager ad notam, at i henhold til Macaos nuværende lovgivning udstedes visa kun ved ankomsten, og de udløber ved afrejsen fra Macao. Følgelig er det juridisk set umuligt for en statsborger fra et tredjeland at rejse ind i en EU-medlemsstat på et gyldigt visum for Macao.

Parterne er enige om i tide at høre hinanden, hvis denne retssituation skulle ændre sig.

FÆLLES ERKLÆRING OM ARTIKEL 3, STK. 2, LITRA a)

De kontraherende parter er enige om, at personer under en anden jurisdiktion, som »blot transiterer uden at indrejse« i den i artikel 3, stk. 2, litra a), anførte betydning, er personer, hvis transit finder sted med de kompetente myndigheder i SAR Macaos vidende eller under deres ledsagelse.

FÆLLES ERKLÆRING VEDRØRENDE DANMARK

De kontraherende parter tager ad notam, at denne aftale ikke finder anvendelse på Kongeriget Danmarks område eller for dets statsborgere. På denne baggrund er det hensigtsmæssigt, at SAR Macao og Danmark indgår en tilbagetagelsesaftale med samme indhold som denne aftale.

FÆLLES ERKLÆRING VEDRØRENDE ISLAND OG NORGE

De kontraherende parter tager de tætte forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskab og Island og Norge, navnlig i henhold til aftalen af 18. maj 1999 vedrørende disse landes associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, ad notam. På denne baggrund er det hensigtsmæssigt, at SAR Macao indgår en tilbagetagelsesaftale med Island og Norge med samme indhold som denne aftale.
